

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК СІХ

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЖОВТНЯ 2002 РОКУ

ЧИСЛО 42

VOL. CIX

FRIDAY, OCTOBER 18, 2002

No. 42

Україна шукає свій шлях Друга хвиля акції „Повстань, Україно!”

Сергій Куделя

ВАШІНГТОН. – 8-9 жовтня епіцентр українського політичного життя перемістився з берегів Дніпра на берег Потомаку. У Вашингтоні відбувалася, вже втретє, щорічна конференція „Україна на шляху до зрілої національної державності – круглий стіл III: Україна та Євроатлантична спільнота,” для участі в якій приїхала велика делегація знаних політиків, дипломатів, експертів та журналістів з України. Її організаторові – Українському Конгресовому Комітетові Америки вдалося здійснити те, що вже давно і безуспішно вимагає від Президента Кучми українська опозиція – зібрати за круглим столом представників влади та її критиків для обговорення найгостріших державних проблем.

В американській столиці учасники круглого столу мали оцінити готовність України до інтеграції в євроатлантичну спільноту та бажання останньої прийняти українську державу до своїх почесних лав. Цього разу порозуміння чи бодай навіть ширшої розмови між представниками різних політичних таборів не відбулося. Однак, їхні виступи все ж стали виразним свідченням причин та сутності проблем України як у її зовнішньополітичному, так й у внутрішньому розвитку. Що більше – конференція також віддзеркалила кризовий стан в українсько-американських взаєминах та фактичну безвихідь у стосунках української влади із демократичною опозицією та незалежними журналістами.

Виступи представників владних виконавчих структур, серед яких були державний секретар з питань європейської інтеграції МЗС України Олександр Чалий, перший заступник начальника зовнішньополітичного управління Адміністрації Президента Леонід Кожара, голова Постійного представництва України при ЄС Роман Шпек, були витримані у стилі радянських партійних номенклатурників часів застою. Тільки замість звіту про успіхи комуністичного будівництва на конференції з патосом звучали заяви про прогрес у розбудові демократії та невпинне наближення України до рівня розвинутих держав Заходу.

На підтвердження своїх слів представники влади здебільшого згадували назви відповідних ука-

зів Президента України. Безбарвність та завченість виступів владоможців викликала багато сумнівів щодо їхньої широти. Як визнав у кулуарах один чільний посадовець, „вибачте, але я був змушений це прочитати”. Залишається дивуватися, що саме такою порожньою пропагандою українська влада сподівалася переконати американську сторону у своїй дієздатності.

Брак відвертості в обговоренні загальновідомих проблем, що існують всередині держави, та відмова визнати очевидні провали у здійсненні стратегії євроатлантичної інтеграції, лише зміцнюють недовіру західних партнерів до української влади.

Більш об'єктивна аналіза українських внутрішньополітичних справ все ж прозвучала у виступах як українських, так й американських провідних експертів та дослідників. Зокрема, на думку президента Центру імені Разумкова Анатолія Гриценка, „Україна зараз переживає критичний період свого розвитку, коли більша частина суспільства усвідомила неможливість жити так і надалі”. Тому на державу чекає або посилення авторитарних тенденцій та значне обмеження громадянських свобод, або формування відкритого демократичного суспільства із чіткими інструментами контролю за владою. Він підкреслив, що саме зараз США повинні особливо активно залучатися в українські справи.

Подібної думки дотримується й американський дослідник Надя Дюк, директор програм Європи та Євразії у Національному фонді демократії. Вона подала невтішні факти маніпуляцій владою передвиборчим процесом та чисельних фальсифікацій на користь провладних сил під час останніх парламентських виборів в Україні у березні цього року.

Разом з тим, доктор Дюк заперечила доречність порівняння стану свободи і демократії в Україні та в республіках Центральної Азії, що часто нав'язується для виправдання результатів дій теперішньої влади. На її думку, якщо українські владоможці серйозно ставляться до задекларованих намірів інтегруватися в євроатлантичний простір, взірцем для них мають бути Польща чи держава Балтії. Загалом, експерти зійшлися у думці, що коли сьо-

(Закінчення на стор. 3)

Учасники акції протесту „Повстань, Україно!” на Європейській площі Києва 12 жовтня.
Фото УНІАН

КИЇВ. – 12 жовтня, з 2-ої до 5-ої години, на Європейській площі столиці проходив „народний трибунал” над Президентом України Леонідом Кучмою, який організували комуністи, соціалісти і Блок Ю. Тимошенко. На площі, за підрахунком міліції, було 10 тисяч осіб. Учасники акції блокували рух транспорту, як безпосередньо на площі, так і на вулицях, якими просувалися до місця проведення заходу. „Народний трибунал” ухвалив рішення піддати Л. Кучму загальнонародному осудові та звернутись до правоохоронних органів, аби засудити його до довічного ув'язнення. Про це оголосив головуєчий на „народному трибуналі” Володимир Олійник. За його словами, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра та Президента, Л. Кучма систематично порушував чинне законодавство та Конституцію.

5-тисячна колона учасників віча пройшла з Європейської площі до Генеральної прокуратури. Народні депутати України Петро Симоненко, Олександр Мороз і Юлія Тимошенко передали першому заступникові Генерального прокурора України Сергієві Винокурову рішення „народного трибуналу” щодо порушення кримінальної справи стосовно громадянина України Л. Кучми.

Суддя київського міського апеляційного суду Юрій Василенко повідомив, що він порушив кримінальну справу проти Президента України Леоніда Кучми, прийнявши у провадження позов групи депутатів Верховної Ради. Суддя Ю. Василенко доручив прокуратурі розслідувати звинувачення, що їх опозиція висуває на адресу Президента. Справу порушено за 12 статтями Кримінального кодексу.

12 жовтня у Києві під час акції протесту невідомі особи жорстоко побили журналіста, члена Світової організації періодичної преси Олега Заваду, який зараз перебуває в одній з київських лікарень зі струсом мозку та вивихом плеча. Коли О. Завада фільмував відеореєстратором колону демонстрантів від Соціалістичної партії, на нього несподівано напали „бритоголові хлопці” (skin heads), які почали забирати відеореєстратор та бити журналіста.

Акції протесту відбулися також в інших містах.

Провідник блоку „Наша Україна” Віктор Ющенко, який брав участь у міжнародній конференції „Україна в Європі”, з приводу підій в Україні сказав журналістам: „Нам треба дати шанс владі увечері бути мудрішим, ніж вранці”.

За його словами, основна проблема української політики полягає у

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Західні експерти розпочали пошук „Кольчуга“

КИЇВ. – Американські та британські експерти 14 жовтня почали розслідування звинувачень щодо продажу Іракові українських радарних систем „Кольчуга“. Експерти перебуватимуть в Україні 10 днів, чотири з яких присвятять дослідженню підприємству „Топаз“, яке виготовляє радари. Президент Л. Кучма 14 жовтня знову відкинув звинувачення у тому, що Україна постачала Іракові радарні установки. Український уряд, як повідомляють західні агенції, дав зрозуміти, що може надати деякі технічні подробиці радарних систем „Кольчуга“, а також список країн, які купували це устаткування, і фірм-посередників.

Парламентська більшість була нетривалою

КИЇВ. – Після того, як минулого тижня у Верховній Раді було зареєстровано пропрезидентську парламентську більшість, 16 жовтня вона припинила існування. Зі складу більшості тимчасово вийшли чотири депутати і тепер вона нараховує 225 осіб – на одного депутата менше, ніж потрібно для утворення більшості. Четверо депутатів, представники фракції „Народовладдя“ Олег Беспалов, Володимир Дем'юхін, Михайло Сятиня та Кирило Поліщук, призупинили своє членство в більшості до закінчення праці тимчасової слідчої комісії парламенту, яка розслідує обставини нападу на народного депутата Володимира Сівковича.

Візита президента Ірану

КИЇВ. – 15 жовтня розпочалася офіційна візита в Україну президента Ірану Мохамеда Хатамі. Президент Ірану відвідав Україну вперше. Після переговорів із Президентом України гість повідомив, що були обговорені усі напрями співпраці – від культурної до енергетичної. Військову сферу він не назвав, а міністер закордонних справ України Анатолій Зленко згодом сказав, що ця сфера не обговорювалася взагалі. Разом із тим напередодні візиту іранського президента до Києва з'явилися повідомлення про те, що Україна таки постачала зброю і до Ірану. Після переговорів делегації президенти двох країн заявили, що дійшли згоди у ставленні до міжнародних проблем і до перспектив двосторонньої співпраці. Найбільш актуальним міжнародним питанням, звісно, є ситуація навколо Іраку. Президент Ірану заявив, що хоча Ірак свого часу завдав збитків Іранові, США не повинні в одноосібному порядку, без відповідного рішення ООН, застосовувати силу проти цієї країни. Проте й Ірак має виконати всі резолюції Ради Безпеки ООН. Президенти підписали меморандуми про взаємодопомогу у боротьбі з наркотиками, співпрацю у галузі охорони здоров'я. Крім уже реалізованого проєкту будівництва в Ірані заводу з випуску літаків Ан-140, планується створення консорціуму з продажу цих літаків. Обговорений проєкт газопроводу з Ірану до Європи через Україну та співпраця у ядерній галузі.

Президент Естонії прибув до України

КИЇВ. – Президент Естонської Республіки Арнольд Рюйтель 14 жовтня прибув до України з п'ятиденною державною візитом. Він зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою, прем'єр-міністром Анатолієм Кінахом, керівництвом Верховної Ради, міністром закордонних справ Анатолієм Зленком. Президент Естонії також відвідає Одесу та Крим. Під час переговорів обговорено двосторонні взаємини в усіх сферах, включаючи взаємодію у процесі євроатлантичної інтеграції та приєднання України до Світової організації торгівлі.

Україна на книжковому ярмарку

БЕРЛІН. – На книжковому ярмарку, що відбувся у Франкфурті 14 жовтня, Україну представляла делегація з 22 видавництв та різних державних установ, причетних до випуску книг, зокрема „Мистецтво“, „Просвіта“, „Абрис“. Але український стенд, який мав лише три невеличкі секції, засвідчив, що видавнича справа в Україні перебуває у занепаді. Як і кілька років тому, на ярмарку знову були представлені великий фотоальбом про Президента України, кольоровий том „Відзнаки президента“. Окремі українські видавництва були представлені лише однією – двома книгами. Відвідувачі не побачили українських газет та журналів. Не дивно, що до українського стенду учасники ярмарку не виявили зацікавлення.

Страйкують 130 шахт

КИЇВ. – Шахтарі України 16 жовтня вийшли на триденний страйк на знак протесту проти незадовільного фінансування гірничої галузі. У страйку беруть участь шахтарі 130 вугільних копалень із загальної кількості 170 шахт. Частина гірників тільки призупинила завантажувати вугілля компаніям-боржникам. 15 жовтня стався викид вугілля і газу на шахті імені Гасвого у Горлівці. Більшість з понад 80 гірників, які були у лаві, вийшли на поверхню, а доля шести залишається невідомою. Знайдено тіло одного загиблого гірника.

Українська влада тримала в таємниці звіт про тортури

ПРАГА. – Комітет із відвернення тортур Ради Європи оприлюднив 10 жовтня звіт про ставлення в Україні до затриманих, яке нерідко межувало з тортурами. Звіти, що стосуються 1998 – 2000 років, свідчать про фізичні зловживання, зокрема побиття ногами й кийками, прикладами зброї, підвішування за ноги чи руки, спричинення опіків, позбавлення повітря пластиком на голові чи маскою протигазу, або вживання електрошоку. Звернено увагу на тяжкі гігієнічні й санітарні умови у в'язницях. Звіти оприлюднено аж тепер, тому що українська влада не давала згоди на їх розголошення. Делегація Комітету з відвернення тортур знову повернеться до України наприкінці цього року.

За повідомленнями інформаційних агентств

На землі, у небі і в морі

10 жовтня новий пасажирський літак Ан-140 виконав перший авіарейс за маршрутом Харків - Київ - Харків. Тривалість польоту – 1 година 15 хвилин. Літак Ан-140 має замінити на місцевих лініях застарілі літаки Ан-24, Ан-26 і Ан-32.

6 жовтня першому українському автомобілю „Запорожець“ виповнилося 42 роки. Випуск легкових автомобілів „Запорожець“ почався в другій половині 1950 року на новому заводі, створеному на базі Запорізького заводу сільськогосподарських машин „Комунар“, об'єднаному ще з трьома заводами. З нагоди річниці у Львові відбулось свято, у програмі якого була виставка антикварних „Запорожців“, зібраних з різних міст західних областей України. Для дітей був розрізаний 42-кілограмовий торт, прикрашений зображенням цього авто. Колони з 17-ти „Запорожців“, запозичених юними жителями Львова, пройшла бруківкою Львова.

На фото: „Запорожець“ з дітьми на тракторному причепі.

Пасажирський теплохід „Одеса“ після семирічного арешту в Неаполі, Італія, повернувся до Одеси 7 жовтня. У квітні 1995 року теплохід був затриманий в італійських територіальних водах і перебував під арештом у Неаполі за борги перед кредиторами підприємства „Чорноморське морське пароплавство“. 9 квітня 2002 року теплохід був виставлений на аукціон і його придбало одеське рибпромислове товариство „Антарктика“, яке задовольнило фінансові вимоги італійської влади, кредиторів і членів екіпажу.

Фото УНІАН

Україна шукає...

(Закінчення зі стор. 1)

годнішня політична та економічна система в Україні збережеться до 2004 року, питання її вступу до ЄС та НАТО можна буде зняти з порядку денного як безперспективне.

На тлі таких невеселих думок експертів особливою увагою користувалися виступи представників демократичної опозиції, які уособлюють альтернативу теперішній владі в Україні, вимагаючи проведення негайних президентських виборів.

Найдовшими оплесками присутні зустріли виступ народного депутата України від фракції „Наша Україна” Тараса Чорновола, сина видатного українського дисидента та правозахисника. Він закликав відокремлювати поняття „суспільство” і „влада” та не трактувати критику дій як „шкоду” державним інтересам – „шкодою” є радше свідомо брехня про ситуацію в Україні”.

Т. Чорновіл охарактеризував чинну владу як „баласт для України на шляху до Європи”. Серед її останніх дій найбільше занепокоєння, на його думку, викликає українсько-російська угода про створення газотранспортного консорціуму. Ця угода, вважає Т. Чорновіл, свідчить, що Л. Кучма орієнтується на євразійський шлях розвитку.

Щодо звинувачень вищого державного керівництва у продажу радарних систем „Кольчуга” до Іраку, Т. Чорновіл зауважив, що злочинний намір Президента Кучми здійснити продаж можна кваліфікувати як злочин. Тому питання, чи дійшли все ж таки „Кольчуги” до Іраку, не є принциповим.

Оцінюючи можливу реакцію США на оприлюднені звинувачення, інший народний депутат та колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк погодився із необхідністю притягнути до відповідальності конкретну особу, винну у порушенні закону. Разом з тим, він наголосив, що США не повинні карати усю державу за можливі протиправні дії її керівників.

Американські офіційні особи, серед яких були представники Державного департаменту, Ради національної безпеки та конгресмени, одноставно висловлювали сподівання, що українська влада продемонструє прозорість та сприятиме всебічному розслідуванню закордонними експертами можливості таємного продажу радарних систем.

Разом з тим, заступник помічника Державного секретаря США та колишній посол в Україні Стівен Пайфер підтвердив, що американський уряд, проаналізувавши зміст записів, наданих майором Миколою Мельниченком, не має жодних сумнівів, що Президент Кучма дав дозвіл здійснити нелегальний продаж Іраку військової техніки, свідомо порушуючи санкції ООН. До речі, сам Мельниченко був одним з найактивніших учасників конференції, постійно знаходячись в центрі громадської уваги.

Незважаючи на стриманий оптимізм в оцінці перспектив

українсько-американських взаємин, більшість американських посадовців відверто визнали, що без вирішення низки ключових внутрішніх проблем подолати кризовий стан у стосунках двох держав буде неможливо.

Серед таких проблем найчастіше згадувалися нерозв'язане вбивство журналіста Георгія Гонгадзе, посилення утисків свободи слова, переслідування та обмеження в правах політичної опозиції, масові порушення виборчого законодавства.

Прямі свідчення обмежень свободи слова в Україні прозвучали під час ділового сніданку з журналістами, проведеного в рамках конференції. На ньому журналісти, що представляють провідні українські ЗМІ, розповіли про жорстку цензуру, встановлену Адміністрацією Президента у більшості друкованих органів та на всіх без виключення загальнонаціональних каналах телебачення.

Ця цензура, за їхніми словами, здійснюється за допомогою так званих „темників” (від слова „тема”), які у формі „повідомлень” послідовно розсилаються в газети та на телебачення. В них містяться чіткі вказівки про характер висвітлення тих чи інших внутрішньополітичних подій та рекомендації щодо тональності їх оцінок. Окрім того, за словами журналістів, існує цілий список політиків та громадських діячів, яких, згідно з розпорядженням влади, не можна запрошувати до участі в телевізійних програмах. У випадку ігнорування владних „поряд” ЗМІ відразу опиняються під потужним тиском влади.

Понад 300 українських журналістів вже підписали маніфест від 5 жовтня, в якому вимагають припинити цензуру в пресі та забезпечити право кожного українського громадянина отримувати всебічну інформацію.

У випадку невиконання владою цих вимог журналісти погрожують страйком. Однак, як підкреслили присутні у Вашингтоні представники українських ЗМІ, їхні дії жодним чином не слід ототожнювати з акціями опозиції в Україні.

За словами провідного кореспондента телеканалу „1+1” Євгена Глібовицького, „журналісти борються виключно за можливість робити свою справу професійно”. Присутні на сніданку представники влади, у тому числі керівник управління стратегічних ініціатив Президентської адміністрації Георгій Почепцов, залишили наведені факти цензури без відповіді.

Заключний акорд конференції пов'язаний з іменами двох політиків, які вже давно зноходяться по різні сторони барикад.

Перший з них, колишній депутат Верховної Ради Олександр Єльшкєвич, оприлюднив інформацію про надання йому політичного притулку у США.

У травні цього року він передав до Державного департаменту США записи розмов в кабінеті президента, які вказують на причетність Кучми до організації бандитського нападу на нього з

Зустріч над Вислою

У вересні, у зв'язку з акцією протесту „Повстань, Україно!”, прем'єр-міністер Польщі Лешек Міллер запропонував посередництво Польщі у переговорах між владою України і опозицією. Президент України Л. Кучма відхилив цю пропозицію зі словами, що це виглядає на втручання у внутрішні справи України. Проте 15-16 жовтня у Варшаві, в історичному палаці Бельведері, резиденції польських президентів, засідала робоча конференція „Україна в Європі” з участю представників президентської влади та політичної опозиції.

НЬЮ-ЙОРК. – На конференцію „Україна в Європі”, котра пройшла у Варшаві, від опозиції прибуло понад 30 осіб на чолі зі своїми провідниками – Олександром Морозом та Віктором Ющенком. Делегацію від Президента України очолював глава Адміністрації президента Віктор Медведчук. Президент України Л. Кучма відвідав Варшаву 16 жовтня, де зустрівся з президентом Польщі й представниками Євросоюзу і підтвердив курс України на Європу.

Не прилетів на цю зустріч прем'єр-міністер України Анатолій Кінах, який обіцяв Л. Міллеру, що не тільки прилетить на засідання, але й „взьме зі собою до літака представників опозиції”.

Відкриваючи засідання „круглого столу” президент Польщі Олександр Кваснєвський сказав: „Європа не закінчується над Бугом, а Україна є її частиною. Такою є настанова Польщі. Будемо підтримувати членство України в НАТО й Євросоюзі, бо там її місце”. На зустріч також прибули прем'єр-мі-

ністер Польщі Лешек Міллер, міністер закордонних справ Влодзімеж Цімошкєвич, міністер закордонних справ Євросоюзу Гав'єр Солана, прем'єр-міністер Швеції Горан Персон. У своєму виступі Г. Солана висловив застереження, що Україна, всупереч запевненням, своїми діями відвертається від Європи.

З телефонних розмов з журналістами в Польщі чуємо, що круглий стіл широко коментується в польських засобах масової інформації. Переважає думка, що діалог є єдиними ліками для демократії. Польща змогла викувати саме так і тепер хоче передати свій досвід Україні. Варто пригадати, що колишній президент Польщі Войцех Ярузельський, коли зрозумів, що не має підтримки від народу, відмовився від посади президента ще на початку своєї каденції і цим самим створив можливість проведення нових президентських виборів, які виграв Лєх Валенса.

Василь Лопух

метою фізичного знищення. Внаслідок нападу, Єльшкєвич отримав серйозні травми і провів довгий час у лікарні.

Зараз він підкреслив, що рішенням надати притулок опозиційному політику американська влада фактично визнає - Президент Кучма становить реальну загрозу життю та безпеці українського громадянина. Це рішення стало центральною темою кулуарних розмов другого дня конференції.

Іншим відомим політиком, виступ якого наприкінці конференції привернув чималу увагу, був народний депутат Дмитро Табачник, який входить в коло наближених до Президента Кучми осіб. Його доповідь звучала несподіваним дисонансом до попередніх заяв представників влади.

Визнавши, що Україна найближчим часом не вступить до НАТО, Д. Табачник заявив про можливість переорієнтації владної еліти України в бік Росії. На його думку, за таких „шалених темпів, якими відбувається економічна інтеграція України та Росії” остання може використати власний вплив та змінити еліту в Україні на свою користь.

Деякі з присутніх розцінили такі слова як традиційний для української влади шантаж Америки з метою переконати її провідних осіб відновити тісніші контакти з теперішніми керівниками України. Однак, цілком можливо, що слова Табачника, який давно вже закликає „йти в Європу разом з Росією”, сигналізують саме про початок такої переорієнтації.

Адже представники підтриманих Росією під час останніх парламентських виборів політичних сил займають чільні державні по-

сади - Віктор Медведчук від СДПУ(о) очолює Адміністрацію Президента України; Володимир Литвин, голова ब्लочу „За Єдину Україну”, головує в парламенті, а друга особа цього ж блоку - Анатолій Кінах - очолює уряд. Зрештою, сам Дмитро Табачник став головою комітету у закордонних справах Верховної Ради України, який, власне кажучи, й буде виконувати проєкт нової зовнішньополітичної концепції держави.

За умов, коли державну політику України почали формувати діячі, що користуються особливою підтримкою та симпатіями в Кремлі, не дивним буде проведення наступного „круглого столу” вже на берегах Москви-ріки. Однак, тоді його темою радше стане шлях України до „зрілої” національної бездержавності в складі іншого, євразійського простору.

Друга хвиля...

(Закінчення зі стор. 1)

тому, що вона „робиться за шторами та під столом, їй бракує публічності, прозорості і діалогу”. Треба модернізувати політичну систему, оскільки нинішня унеможливає політичний діалог в Україні. Необхідно, щоб різні політичні сили могли змінювати позиції, слухати один одного, і це засвідчувало б, що влада не є сліпою, німою і глухою до цих проблем. Влада повинна зрозуміти, що опозиція - це одна зі сторін політичного процесу, яка бере участь у прийнятті політичних рішень. Влада сьогодні повністю ігнорує існування опозиційних політичних сил, голосу опозиції не можна почути у засобах масової інформації.

Л. Х.

АМЕРИКА І СВІТ

Снайпер залишається невловимим

ВАШІНГТОН. – У понеділок, 14 жовтня, наступною жертвою невідомого злочинця стала жінка, вбита пострілом в голову на майданчику для паркування поблизу крамниці „Home Depot“ в графстві Феєр-факс, 16 кілометрів на захід від Вашингтону. Вбита виявилася працівницею Федерального бюро розсте-жень. Починаючи від 2 жовтня, це вже дев'яте вбивство. Крім цього, двоє осіб поранено. Слідчі все більше схиляються до версії, що в цьому випадку йдеться не про так званого „серійного“ вбивцю, а про наперед заплановані терористичні акції. Вдалося дістати свідчення сторонніх людей, які підтверджують інформацію, що тут діють принаймні двоє осіб і користуються вони міні-венном світлого кольору.

Конгрес підтримав Дж. Буша

ВАШІНГТОН. – В середу, 16 жовтня, Президент Дж. Буш підписав прийняту в п'ятницю, 11 жовтня, резолюцію Конгресу, яка надає йому право оголосити війну Іракові, якщо це буде продиктовано крайньою необхідністю. У присутності декількох десятків законодавців з обох партій на церемонії підписання у Білому Домі Президент Дж. Буш домагався від ООН прийняти нову резолюцію, яка б вимагала від Іраку дозволу на постійну перевірку його озброєнь. Хоч він підкреслив, що військова акція щодо Іраку була б останнім кроком, Дж. Буш все ж залишив мало місця для того, щоб С. Гусейн міг уникнути конфронтації. Голосування в Конгресі не було одностайним: співвідношення голосів „за“ і „проти“ в Палаті представників – 296 – 133, а в Сенаті – 77-23. Третина законодавців з обох партій наполягає на тому, щоб Президент Дж. Буш використав усі дипломатичні можливості, перш ніж почина-ти збройні дії.

Триває розслідування вибуху на Балі

БАЛІ, Індонезія. – Слідчі на індонезійському острові Балі кажуть, що залишки вибухової речовини, виявленої на місці вибуху, котрий у суботу, 12 жовтня, зруйнував нічний клуб, є потужною військовою плястиковою вибухівкою. В результаті вибуху загинуло майже 200 осіб. Вибухова речовина, що має назву „С4“, використовувалася також у низці попередніх нападів в Індонезії та на американський військовий корабель в Ємені. Бригади слідчих з кількох країн, включно зі США, Австралією та Англією, допомагають індонезійським правоохоронним органам. Підозрюють, що за вибухом стоїть терористична організація „Аль-Кайда“.

До вступу в ЕС готуються 10 країн

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – 9 жовтня Комісія Європейського союзу рекомендувала до кінця 2004 року завершити переговори про вступ до ЕС десяти країн: Польщі, Угорщини, Чехії, Словаччини, Словенії, Литви, Латвії, Естонії, Кіпру і Мальти. Болгарія й Румунія зможуть вступити до Євросоюзу лише у 2007 році.

Щодо вступу Туреччини в ЕС, то про неї мова йтиме 24-25 жовтня під час брюссельської зустрічі глав-держав Європейського союзу. Виступаючи в Європейському парламенті з приводу вступу в ЕС названих 10 країн, голова Європейської комісії Романо Проді сказав: „Історичний проєкт об'єднання Європи сприятиме зміцненню миру, стабільності, демократії та економічному розквіту континенту“.

В Іраку відбувся „референдум“

БАГДАД, Ірак. – 10 жовтня населення Іраку взяло участь у референдумі, метою якого було надати Саддаму Гусейнові додаткові 7 років на пості президента цієї країни. Саддам був єдиним кандидатом на тому референдумі. Перед виборчими дільницями стояли довжелезні черги тих, що хотіли проголосувати. На останньому подібному референдумі 1995 року президент Саддам Гусейн здобув більш як 99,9 відсотка голосів. Ірак розглядає цей референдум як виклик Сполученим Штатам Америки, які вважають Багдад потенційним вогнищем світової небезпеки і вимагають усунення С. Гусейна від влади.

Лондон відновив своє правління в Північній Ірландії

ЛОНДОН. – Британський уряд 14 жовтня оголосив про тимчасове припинення повноважень Північно-Ірландської регіональної асамблеї і відновлення у тому краї прямого правління Лондону. Цю заяву оприлюднив міністер у справах Північної Ірландії британського уряду Джон Рід. Цей крок покликаний врятувати асамблею – після того, як юніоністи остерегли, що вийдуть з її складу. Представники юніоністів, які виступають за збереження зв'язків провінції з Британією, звинуватили республіканців з партії Шін Фейн – політичного крила Ірландської Республіканської Армії – у неспроможності еволюціонувати на шляху до демократії. Юніоністи наполягають на виключенні Шін Фейн зі складу регіональної асамблеї. Ці вимоги пролунали після звинувачень на адресу Шін Фейн у торгівлі зброєю та шпигунстві. Представники республіканців відкидають ті звинувачення, кажучи, що вони стали жертвою британських спецслужб.

Проблема депортації – на тлі демократії

НЬЮ-ЙОРК. – Апеляційний суд США вирішив, що уряд має право справи про депортацію чужинців слухати за зачиненими дверима. Це рішення породило багато поважних сумнівів у тому, чи відповідає воно традиційній американській демократії – незважаючи на ту обставину – також поважну – що йдеться про підозрілих чужинців, які проживають в країні нелегально. Декілька газет та правозахисних організацій подали до суду, протестуючи проти закритих слухань справ щодо депортування. Лі Джелемт, адвокат Американської Спілки захисту громадянських свобод, заявив, що закриті суди суперечать демократичним принципам, на яких засновано Сполучені Штати. Він покликуються на статтю ч. 6 Біллу про права, де говориться: „В усіх випадках кримінального переслідування звинувачений

має право на швидкий і публічний суд...“. Федеральний окружний апеляційний суд у Філадельфії, двома голосами проти одного, вирішив, що, по-перше, слухання про депортацію за порушення іміграційних законів не є кримінальним переслідуванням, а по-друге, уряд має право на закриті слухання, коли йдеться про національну безпеку країни.

Нова спроба близькосхідного врегулювання

ВАШІНГТОН. – Прем'єр-міністр Ізраїлю Аріель Шарон 15 жовтня прибув до Вашингтону для переговорів з Президентом Бушем з приводу врегулювання на Близькому Сході та розвитку подій навколо Іраку. Оглядачі кажуть, що в той час, як США готуються до можливого нападу на Ірак, Ізраїль може опинитися під тиском Вашингтону, який вимагатиме більшої стриманості у ставленні до палестинців. Американці побоюються, що ескалація насильства на Близькому Сході може зашкодити зусиллям США, які хочуть заручитися підтримкою арабських союз-

ників у можливій війні проти Іраку. Тим часом надійшло повідомлення про напад арабських терористів на автобус у північному Ізраїлі. Чотирьох осіб було поранено.

Вибухнула російська космічна ракета

МОСКВА. – Російська космічна ракета, яка мала вивести на орбіту супутник, 16 жовтня вибухнула у повітрі невдовзі після запуску з космодрому Плесецьк, за 1200 кілометрів на північ від Москви. Вогненні уламки впали на пусковому майданчику космодрому Плесецьк, що є головним центром запусків непілотованих ракет. Одна особа загинула, восьмеро отримали поранення. Супутник мав служити як орбітальна лабораторія, де б здійснювалися експерименти, пропонувані науковцями з різних країн світу. Російські офіційні представники кажуть, що ракета „Союз“ не зазнавала ніяких неприємних інцидентів упродовж останніх 11 років.

За матеріалами ЗМІ

Підписують, а вже тоді – обговорюють?

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – Як „Свобода“ вже повідомляла (див. ч. 41), 7 жовтня у Кишиневі, столиці Молдови, де відбувалася чергова зустріч керівників країн СНД, український і російський прем'єр-міністри, Анатолій Кінах і Михайл Касьянов, підписали угоду між „Нафтогазпромом України“ і російським „Газпромом“ про створення газового консорціуму. Присутні при цьому президенти Володимир Путін і Леонід Кучма привітали угоду як таку, що відповідає економічним інтересам обох країн. Тим часом дуже багато політиків і економістів в Україні є іншої думки, бо, по-перше, умови угоди трималися в секреті від українського суспільства, по-друге, Росія, всупереч законодавству України, контролюватиме важливу частину українського господарського комплексу – на українській же території.

Опозиційні до Л. Кучми політичні середовища вважають, що він поступився національними інтересами своєї держави, поставивши над ними власний інтерес збереження влади і тієї політичної системи, якою можна маніпулювати на свій розсуд. Очевидно, цей висновок має під собою підстави, в кожному разі – жодна політична партія в Україні не підтримала ні підписаної в Кишиневі угоди, ні самої ідеї газового консорціуму.

Знаючи критичні і скептичні настрої в Україні, прем'єр А. Кінах ще напередодні підписання згаданої угоди запевнив, що Україна не віддасть нікому контрольного пакету акцій майбутнього консорціуму, однак не пояснив, що ж означає сам цей „пакет“. Член парламентського комітету з питань паливно-енергетичного комплексу Олександр Гудима звернув увагу громадськості на таку різницю: якщо „Нафтогаз України“ оцінює українські газотранспортні системи в 22 мільярди дол, то Росія – лише у 2 мільярди дол. Проблема є й те, що „Нафтогаз України“ – це Національна компа-

нія, тим часом російський „Газпром“ – вже давно приватизований. То чи не зазіхають його власники і на українське нафтогазове господарство?

Особливе занепокоєння викликає відсутність відкритості і прозорості у діях влади, зокрема щодо газового консорціуму. Навіть такий львівлянин до Президента Л. Кучми політик, як Валерій Пустойтенко, заявив 7 жовтня, в день підписання угоди в Кишиневі, що український уряд „погано працює“, бо потребу в консорціумі не обґрунтував економічно.

Провідник парламентської фракції „Наша Україна“ Віктор Ющенко в інтерв'ю працівникам ЗМІ 8 жовтня висловив припущення, що підписана в Кишиневі угода „не отримає підтримки парламенту“. Він вважає, що передавати, бодай і частинно, управління українською газотранспортною системою в чужі руки тепер, коли Україна ще не набула ні економічної, ні політичної стабільності, – „нелогічно і не на часі“.

В. Ющенко повторив свій давній погляд, згідно з яким українська газотранспортна система – це унікальна для Європи артерія, і було б доцільно, щоб вона стала складовою частиною європейського економічного ринку. Але коли вже дійшло до підписання угоди про міжнародний газовий консорціум, то принаймні треба враховувати інтереси всіх сторін, зокрема і передусім – інтереси України, підкреслив В. Ющенко.

Щоб набути чинності, українсько-російська угода про консорціум мусить отримати схвалення у Верховній Раді. Але, як зауважили декілька членів делегації України на конференції у Вашингтоні 8-9 жовтня, якщо парламент не ратифікує підписаного прем'єрами документу, то Л. Кучма має досить президентських повноважень, скориставшись якими, зможе взяти у цій справі верх.

П. Ч.

Як у Києві зазнало цензури інтерв'ю Верховного Архiepіскопа УГКЦ Любомира Гузара

З приводу останніх політичних подій в Україні канал „1 + 1“ Українського телебачення запросив на розмову Верховного Архiepіскопа УГКЦ Любомира Кардинала Гузара. Впродовж 50 хвилин він ділився своїми думками, але в етері його виступ тривав тільки 5 хвилин. Після цього Владика сказав: „Вони показали тільки те, що я говорив опозиції і владі, щоб вони не розпалювали ненависти, а щоб будували“. Потім газета „Дзеркало тижня“ попросила прес-секретаря УГКЦ надати їй повний текст інтерв'ю тележурналіста В'ячеслава Піховська з Владиком, який надрукувала в 36-му числі. Ми, з дозволу, подаємо його, за винятком відповідей на запитання, що не мали безпосереднього стосунку до акції „Повстань, Україно!“ 16 вересня (наприклад, про трагедію на летищі „Скнилів“).

– Владико, мене турбує в цій акції, що ніхто не може зупинитися. Коли я питаю людей від влади чи від опозиції, на чому вони можуть зупинитися, то не можу отримати відповіді.

– Це є такий момент для застанови, що ми не виробили політично. Адже такі речі людині навіть не повинні приходити на думку. Будувати є дуже трудно. Будувати з каменю нелегко, а будувати з людей – ще важче. Люди є живими каменями і кожний має свою індивідуальність. Кожний має своє властиве місце у тій цілій схемі. Будинки руйнуються, коли з нього забирають камені, так само і кожний з нас, якщо не сповняє свого життєвого завдання, то залишає діру і послаблює будинок. Але ми ще до того розуміння не дійшли. Сьогодні вказують на протистояння опозиції і влади. Невторопно, на мою думку, загострюють це питання. Це взаємне побороювання з двох боків нічого доброго не дасть. За загальне добро відповідальні як влада, так і опозиція. Тепер потрібно подивитися, що можемо спільно зробити, щоб якнайкраще збудувати.

Опозиція в демократичній державі є необхідна. Ми без цього не можемо існувати. Якби всі думали однаково, то ми б прирекли себе на неіснування. Для розвитку необхідна різниця думок. І ви, журналісти, маєте колосальне завдання, адже повинні бути тим поштовхом, який має не тільки інформувати людей, але настановити їх на думання. Наприклад: ми є в певній геополітичній ситуації – є Росія, є Європа, є інші держави, заангажовані в політику. Як найкраще будувати в цій ситуації? Або: маємо проблеми росту політичного. Цей ріст трудний. Ми триста років не мали своєї відповідальної політики, хоч політикували ми завжди. Я жив на поселеннях. Політика там горіла, але це не була відповідальна політика, тому що не мала конкретних наслідків. Це були певного роду тільки академічні вправи. Перший раз від дванадцяти років політика стала відповідальною справою, бо ми будемо свою державу, бо ми маємо свою державу. Мені здається, що ми не годні усвідомити собі, що це означає – мати свою державу. Наведу вам приклад з церковної історії. Ми триста років були під якимсь чужим урядом. Отже, мислення Церкви було – як вберегтися від окупанта. Дванадцять років ми маємо свій уряд. Це є для нас новина. І ми не завжди цілком певні, як відноситися до свого уряду. Наше поняття Церкви, що вона є партнер. Церква не є якимсь департаментом, чи міністерством уряду, не є на службі уряду. Церква має свою ділянку і вона співпрацює з державою на рівні партнерів. Але це є колосаль-

на відповідальність. Ми, так само як і уряд, в іншій ділянці, в іншій сфері маємо між собою співпрацювати, щоб будувати. Митрополит Шептицький вжив гарний вислів: „Як будувати Рідну Хату“, – і кожний, хто читає, розуміє, що йдеться про свою власну хату. Отже, наше завдання є, щоб свідомо допомагати розвитку нашої власної держави. Це є для нас надзвичайно важливим моментом. Це є певного роду новина. Так само як і для держави є новістю те, що вона зустрічається з фактом вільної Церкви. Держава не завжди знає, як поведеться з Церквою. Ми щойно є в процесі того, щоб виробити філософію взаємовідносин Церкви і Держави, Держави і Церкви. Треба мати велику терпелівість у цьому процесі.

Ми не маємо глибини в нашій політиці. Ми не думаємо категоріями гідності людини і прав людини. В цій ситуації особливо Церква, але також і навчальні заклади повинні мати чітку програму виховання людини на тих засадах, на яких виросла наша держава – на християнських засадах.

Потрібно дуже чітко зрозуміти головні поняття демократії. Демократія полягає на тому, щоб шанувати людину. Але це не є одностороння справа. Кожний мусить шанувати спільне добро. Це вимагає зусиль. Я боюся, що ми починаємо тратити терпелівість. Ми вже хочемо дійти до певних досягнень, а цей процес вимагає певного часу. Ми не повинні сподіватися, що при допомозі якогось спеціального політичного устрою розв'яжемо всі труднощі. Ми їх розв'яжемо, коли кожний вдарить себе в груди і запитася: „Що я зробив для своєї Батьківщини?“ Людей треба змінювати, а не устрої. Кожний устрій може функціонувати, якщо він побудований на мудрих людях, які відчувають відповідальність за цілість.

Опозиція необхідна. Навіть в Церкві. Адже, якщо до мене не прийде хтось і не скаже: „Ти зле робиш“, я не зможу поправитися. На кожному рівні ми мусимо мати людей, які прийдуть і вкажуть на помилку, не публічно на цілий світ, а по-дружньому, віч-на-віч. Я тепер відкличуся до англійського поняття опозиції. Англійська опозиція створює паралельний, так званий „тіньовий“, але в добром розумінні, уряд, який застановляється над тими самими проблемами. Уряд офіційний приймає рішення, а цей тіньовий обговорює їх і, якщо є зауваження, то про це висловлюється. Успіх Англії – у їх співпраці.

Ми переживаємо цілком природні болі демократичного росту, і нам потрібно взятися до купи і один з одним навчитися говорити. Як є потреба щось сказати, треба сказати. Але потрібно сказати

чемно, по-людськи, щоб той, з ким я говорю, хотів зробити те, що є добре. Нам бракує второпності християнської, бажання спільного добра, а не власного успіху.

Ми, на жаль, живемо в тій добі, яку переживала Америка 150 років тому. Тоді були великі індустріялісти, які збагачувалися, кривдячи людей. Але суспільство їх навчило, і сьогодні вони є справжніми доброчинами, творчою елітою.

Потрібно навчитися розрізняти владу від людей, які прагнуть влади і грошей. Це дві різні категорії. Влада потрібна в людській спільноті і без влади є замішання. Люди, які ту владу мають, несуть відповідальність за неї і повинні служити для добра всіх. Поняття влади, поняття закону ми мусимо плекати, виховувати. Влада – це не багато грошей, а відповідальність, яка завдає терпіння.

Не люди, остаточно, є важні в демократичній системі, а закон. Тому що люди міняються, коли проходить час їхнього перебування при владі. Нема підстав думати, що хтось зробить краще. Потрібно це побачити і переконатися на ділі.

Якщо є якісь недомагання, доброзичливі, щирі люди повинні вказати на помилки. Я вам дам приклад з монастирського життя. В монастирі є ігумен і є ради. Одна з них називається рада старців, яких першим обов'язком є нап'янути ігумена, якщо він зле робить. Вони повинні прийти до нього і сказати, що ми тебе шануємо, ми тебе вибрали, але в тій чи іншій справі ти повівся неправильно. В людській структурі це є необхідне, бо ніхто з нас не має монополію на мудрість чи на досконалість. Всі ми є люди помилні, всі ми в слабості щось зробимо не те і тому потрібно того механізму для поправи. Але його потрібно використувати второпно. Ціль не є ко-мусь сказати, ціль є поправити.

– Владико, я ще хотів запитати про політичну терпимість. Я кажу нашим правоохоронникам: будуть вас бити, а ви не бийте у відповідь. Не забувайте, що колись перед Богом треба буде давати звіт і треба мати терпіння, і не піддаватися, якщо навіть і провокують. Як ви до цього ставитеся?

– Є два роди терпимости: перший – я нічого не можу змінити і тому терплю; другий рід терпимости особливо важливий у суспільному житті, це терпимість селянина, або людини, близької до природи. Селянин знає, що коли він посадив деревце, воно одразу не дасть плодів. Це є свідомість, що для того, щоб щось досягнути, я мушу потерпіти. Такою є засада спільнотного життя. Така терпимість вимагає прийняти іншого таким, яким він є.

Ми не застановляємося над тим, що б я міг зробити, щоб інший був кращий. Зверніть увагу, що я не кажу, що б я міг зробити, щоб він не був таким, як він є, бо тоді я міг би просто його усунути. Він не буде мені заважати. Але це не є ціль. Я повинен подумати, що я можу зробити, щоб він став активнішим.

– Як можна забороняти протестувати, коли це є конституційним правом?

– Мусить кожний застановитися: „Що я цим досягну? Перш усього, що я хочу досягнути“. Знаєте, ми є такий нарід, що до загину любимо Україну, але не любимо українців. Отже, що я хочу? Чи я хочу своєї вигоди, чи вигоди своєї родини, чи вигоди свого села, чи я, наприклад, хочу добра всім. Що я є згідний пожертвувати? Кричати – це є добра річ, часами треба, але криком ми нічого не будемо. Що я є згідний жертвувати, щоб усі ми краще жили? Який найкращий спосіб захопити людей робити добро? Такі питання кожна людина мусить собі ставити. І якщо він у своєму серці є переконаний, що він, ідучи до Києва чи інших міст, поводитися найкорисніше, тоді, брате, я б сказав – іди. Але заки він до такого дійде, він мусить себе спокійно, холоднокрівно запитати: „Де я стою, чого я шукаю і яке добро я цим досягну?“ Це не є тільки для греко-католиків, кожний мусить себе це запитати, чи він є зі Львова, чи з Києва, чи з Черкас, звідки хто б не був.

Ми хочемо будувати, і є моменти, коли треба жертвувати життям і на це мусимо бути готові. Якщо ми переконані у своєму сумлінні, що, віддаючи життя, стелимо кращу дорогу для ближніх, ми, до певної міри, маємо обов'язок це зробити. Ми стоїмо перед дуже великим завданням і не повинні боятися протесту 16 вересня, не мовби то кінець України. Це є частина нашого суспільного життя, з якої ми мусимо витягнути певні заключення. Криза є момент росту, як нема кризи – нема росту. Отже, ми повинні до цього моменту підійти позитивно.

Пам'ятаймо таку річ. Ми часто маємо дуже палких промовців, між політиками, на жаль, так бувало, що вони необережно говорять. Коли будь-хто так до мене промовляє, що я, вислухавши його слів, починаю когось ненавидіти, то я мушу застановитися, від кого прийшло це слово. Якщо твоє слово, оперте на доказах твого життя, мене вчить більше любити, більше працювати, навіть більше терпіти задля добра – то є добре слово. Коли мене те слово вчить ненавидіти, руйнувати, не шанувати, понижати других людей, не дивитися на їхні потреби, не дивитися на їхні права, прямо тільки себе пропихати – це є небезпечне слово. В такий спосіб ми повинні оцінювати те, що чуємо.

Мені здається, що сьогодні ми маємо забагато слів, декларацій, звернень і т. д. Треба дій, слів, опертих на конкретних діях. Я не думаю, що наші люди цілковито позбавлені критичної думки. Ні. Але є така психоза, що нікому не вірять. Це є трагедія нашого минулого. За комуністичних часів пропаганда процвітала. Вони були майстри пропаганди. Тому ми є хворі в душі, бо ми вже перестали один одному вірити. Люди є так наставлені, що якщо ви говорите, то вони радше не повірять, аніж повірять. Тому потрібно на кожному рівні, включаючи Церкву, робити так: спочатку діла, а потім слова.

(Закінчення на стор. 12)

На межі війни

Світ напружено стежить за приготуванням до війни між США та Іраком. Відносно успішна акція проти Афганістану вселила Президентів США Дж. Бушу впевненість в тому, що військова акція проти Іраку дозволить приборкати диктатора Садама Гусейна. Конгрес США дав свій дозвіл на початок цієї війни.

Рада Безпеки ООН теж обмірковує свою позицію щодо можливого збройного конфлікту. Намагаючись уникнути його, ООН запропонувала провести перевірку наявності в Іраку зброї масового знищення. Садам Гусейн погодився на таку інспекцію, проте ряд політиків сумнівається в тому, що інспекторам буде показаний увесь арсенал іракської зброї. Відомо, що ніхто не забороняє Іракові мати традиційне озброєння свого війська, але світ стривожений тим, що ця країна, можливо, має біологічну, хімічну і ядерну зброю масового знищення.

Джордж Буш закликав ООН не перешкоджати США у приборканні Садама Гусейна. Проти застосування сили стосовно Іраку виступають в ООН Росія і Китай, з якими важко не рахуватися. До опозиції стає також Франція.

Крім міжнародних організацій та урядів, існує також громадська думка. У США вона поділилася. Значне число американців (близько 55 відс.) підтримує свого президента у його намірах щодо військової акції проти Іраку. Опитування, проведене „CNN – USA Today“, показало, що 49 відсотків відповідачів вважає потенційний конфлікт з Іраком важливішим від пов'язаних з ним проблем економіки. Але дехто сприймає наміри Дж. Буша щодо Іраку як захід передвибірної кампанії з метою посилення позиції республіканців. Поза межами США чути чимало голосів про те, що великі держави не повинні брати на себе функції наглядачів за меншими народами і вживати щодо них радикальні засоби впливу.

Поряд з політичними мотивами можливої війни не можна забувати про її економічні наслідки. Звісно, усунення диктатури, яка загрожує світові, варте будь-яких коштів, але усе ж наближення початку війни в Іраку вже має відчутне відлуння у економіці. В очікуванні дестабілізації енергетичного ринку різко підскочили ціни на нафту. Затяжний збройний конфлікт може викликати дальше зростання цін пального, зменшення витрат на нього з боку споживачів, обмеження виробництва, інфляцію долара, банкрутство авіоліній. Такі явища спостерігалися після кризи в Кувейті і війни в Перській затоці. Після війни у затоці і подій в Афганістані біржовий курс акцій спершу впав, але швидко вирівнявся. Отже, в економіці усе залежить від успіху очікуваної війни.

Але залишається невідомим питання, як відповість Ірак на збройну акцію США проти нього? Що станеться, якщо він справді має зброю масового знищення і застосує її? Як США мають відповісти на таку загрозу? Адже Ірак – не Афганістан, де йшлося про режим, не підтримуваний народом, і групу екстремістів – прихильників ізовні. Як сприйме збройну акцію решта мусульманського світу? Якими будуть жертви в американському війську і серед мирного населення Іраку? І нарешті, чи війна в Іраку не стане початком світової війни?

З тривогою людство шукає відповіді на ці запитання.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про тих, що потребують уваги

Читання численної преси з України дає завжди теми до пригадування і, переважно, не дуже веселі. Так було і в останніх днях, коли похресниця повернулася з України з цілим оберемком тамтешньої преси – як загальновідомої, київської та львівської, так і т. зв. „провінційної“, яка має дещо інакший характер і спосіб подавання та інтерпретації різних подій.

На жаль, силою обставин та теперішнього життя наших співвітчизників, те, що читаємо у їхній пресі, не є радісне та оптимістичне і викликає мимоволі бажання негайно в якийсь спосіб допомогти, простягнути помічну руку або принаймні звернути увагу тих чинників, які б таку допомогу могли дати.

Саме з таким почуттям довелося читати сумно-пресумно написаний відвертий лист Ірини Виклюк з Італії під назвою: „Без нас ростуть наші діти і вмирають батьки“. Цей зворушливий лист ми частинно передрукували в нашому тижневику з 20 вересня, але його трагічний зміст досі згаює сон із очей.

А ось тут, немов продовження листа І. Виклюк, знайшли ми тепер у часописі під промовистою назвою „Патріот України“ з кінця вересня вже не лист із розповіддю про негаразди українських родин, з яких стільки жінок і матерів, та й батьків, щоб запевнити родинам проживання, а дітям навчання, шукають праці у Західній Європі, а то й у США, – але про безпосередні наслідки того примусового розбиття родин.

Отож читаємо там, що за останніх п'ять місяців сталося на Тернопільщині 65 самовбивств серед молодих людей, а від початку року вчинило самовбивство 120 осіб. При тому журнал подає звітування з останнього тижня, в якому 16-літній хлопець скочив з дев'ятого поверху, а 13-літня дівчинка пові-

силася. У сумному звіті на закінчення стверджують, що „більшість випадків самовбивств серед молодих людей, а то й дітей, трапляється там, де одне із батьків є на заробітках за кордонами України“. Чи не може нас ця статистика жачати? Чи не хочеться кожному та кожній із нас, читаючи такі сумні вістки, в якийсь спосіб допомогти та подати руку тим родинам?

Ми знаємо про різні можливості допомогти нашому населенню в Україні, знаємо про численні українські допоміжні організації, що постійно висилають одяг, харчі, а то й гроші потребуючим. Але ніякі „молоко і булочка“ чи постійні пакунки з уживаним одягом, чи скупа грошева допомога не можуть змінити психічного клімату та настанови великого числа українського населення, що шукає усіх способів, щоб здобути середники до життя своїх родин.

Тут треба якоїсь організованої, розважної акції, співпраці допомогти, жіночих і молодечих організацій, щоб впливати на психіку певної частини населення, а передусім матерів і їхніх дітей.

Вже невдовзі відбудеться в Торонто VIII Конгрес СФУЖО – Світової Федерації Жіночих Організацій – чи не є це місце до обговорення саме такої важливої та сумної проблеми і конкретних рішень способу допомоги? Чи сьогодні більше, як коли-небудь досі, українська жінка не мусить знайти правильний шлях для існування своєї родини та її здорового майбутнього? Надіємося, що саме трагічне занедбання родин, яке існує сьогодні в Україні, та наслідки цього стануть першою та найважливішою проблемою перед організованим українським жіноцтвом. Сподіваємося, що Конгрес винесе у тому напрямі конкретні рішення.

О-КА

Помер д-р Михайло Рубінець

(1921–2002)

10 серпня цього року, в Куритібі, помер, на 81-му році життя, д-р Михайло Рубінець, невтомний патріот і церковний діяч.

Народився він 2 липня 1921 року, в селі Верхня Липиця, повіт Рогатин, на Станіславщині. Батько, Йосиф Рубінець, був поручником в Українській Національній Армії. Мати, Софія Голембіовська, була весь час в рядах організованого жіноцтва.

Мати з початком 1936 року виїхала з сином до батька, в Аргентину, де Михайло осягає диплом економіста та стає до праці за своїм новим фахом. Також вступає в ряди ОУН під проводом Миколи Плав'юка, доходить до найвищого ступеня – Присяжного члена.

Як діяльна, енергійна людина, д-р Михайло Рубінець засновує в Буенос-Айресі Міжнародну антикомуністичну організацію, в склад якої ввійшли представники 17 поневолених націй.

Уряд Української Народної Республіки в екзилі іменує його своїм представником на Бразилію. 1992 року, з нагоди першої річниці проголошення незалежності України, д-р М. Рубінець їздив з делегацією, очо-

Св. п. д-р Михайло Рубінець

леною Миколою Плав'юком, до Києва, для передання всіх повноважень нововибраним Президентів України Л. Кравчукові.

Покійний д-р Михайло Рубінець залишив у глибокому смутку свою дружину Режину Шпак-Лапуньку-Рубінець, сина Михайла Ангела і пацієнтів Маріо Сержіо, Марі Режину і Таню Мату та 10 внучок.

Вічна йому пам'ять!

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

SVO BODA

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Стіна пам'яті і скорботи

Я довідався у Львові про організацію „Меморіал”, ціллю якої є пошана і збереження пам'яті жертв советського терору. Заходами цієї організації будується поблизу колишньої в'язниці стіна „Пам'ять і скорбота”, на якій будуть вирізьблені в граніті прізвища осіб, закатованих комуністами в період 1939–1941 років. Мій рідний тато був серед жертв. Посилаю звернення до громади, щоб дістати ще більше прізвищ осіб, яких, можливо, ще не має в списках вбитих.

Юрій Костецький, Флоріда

Зусиллями Львівської обласної історико-просвітницької правозахисної організації „Меморіал” ім. Василя Стуса та Львівської обласної адміністрації, у Львові, на вул. Замарстинівській, у стіні колишньої в'язниці, монтується з граніту „Стіна пам'яті та скорботи”, на якій, крім інформаційного тексту, виписуються прізвища в'язнів, які були замордовані НКВДістами в трьох тюрмах Львова – Замарстинівській, Бригітках, Лонцького. На сьогодні викарбувано прізвища 845 осіб. Відомі ще 802 прізвища, але остаточний список ще не закінчений. При фінансовій підтримці прізвища будуть викарбувані.

Щоб хтось із жертв не був пропущений, забутий, – звертаємось до колишніх в'язнів львівських тюрем, рідних і близьких тих, що були в 1939–1941 рр. у львівських в'язницях та до всіх осіб, які мають потрібну інформацію, і просимо повідомити в обох справах по адресі: „Меморіал”, вул. Наливайка, 7, м. Львів 79007, Україна. Тел.: (322) 74-02-65, або (322) 33-14-58.

Принагідно сповіщаємо, що в цьому році у підвалах Василіянського монастиря в Жовкві знайдено останки 226 осіб, з них 44 жіночі, 95 – чоловічі, і 87 – дитячі, в тому числі дві вагітні жінки

з чотирьох та семимісячним терміном вагітності. 11 черепів – з кульовим пробиттям та 7 – зі слідами розсічення гострим предметом. Останки були засипані піском та будівельними відходами. Серед відходів знайдені монети СРСР чеканки 1937 та 1946 років, розірвані фотографії травневої чи жовтневої демонстрації у Жовкві, на яких чітко видно солдатів СРСР у військовій формі післявоєнного періоду. До 1946 року в цьому приміщенні був монастир, а з 1946 до 1949 року містився підрозділ військ НКВД.

Згадані та інші виявлені при розкопках матеріали і попередні висновки експертів свідчать, що знайдені останки – це жертви комуністичного режиму.

Звертаємось з проханням до тих, хто народився чи мешкає в Жовкві в 1944 – 1950 рр., надіслати інформацію про те, що діялось на цих теренах. Це допомогло б пролити світло на цю трагедію. Відомо, що підрозділ НКВД, який розташовувався в монастирі, „опікувався” 30-кілометровою зоною вглиб території від Шегені до Белза.

Свєн Гринів,
голова правління „Меморіалу”,
депутат Верховної Ради України

Духовно залишаюся у Львові

У зв'язку з недавньою подорожжю в Україну, хотів би подати деякі з моїх особистих рефлексій і вражень. Коли я прибув на літвище Кеннеді, мене докладно перешукували й зняли мої черевики (мабуть, хотіли знати, чи мої шкарпетки не мають дірок) та перевірили, чи там в підошвах немає „чогось небезпечного”). Не допомогло й те, що я робив наївну міну „олд-сітізена”. Приїхавши до Варшави Льотом, я завважив перед входом до літака до Львова напис: „Львуф – Львов”. Це спровокувало мене до мовної конфронтації з урядовцями Льоту. Я запитав їх, як вони zareгували б, якби я замість Вроцлава сказав Бреслав, а замість Гданск – Данцінг. Урядовець і його помічниця почервоніли й потакнули головами, що я маю рацію.

У Львові замешкав я в гостинному домі наукового секретаря НТШ Олега Купчинського і його дружини Оксани, яка завідує катедрою культурології в Інституті мистецтвознавства, з приємністю гостював також у домі голови НТШ Олега Романова й його дружини Алли. Зі Львова до Чернівців і назад їхав авто, милуючись надзвичайною красою України. Якби ще й керманичі державного корабля були гарні, то було б усе гаразд.

У Львові відвідав я передвоєнну власність родини Кузьмовичів, де тепер знаходиться видав-

нича лабораторія НТШ. Тут науковий секретар Олег Купчинський працює невтомно зі своїми колегами над виданням „Записок НТШ” і інших матеріалів.

В давніх приміщеннях НТШ на колишній вул. Чарнецького також проходить ремонт під пильним керівництвом голови НТШ Олега Романова, там знаходиться бібліотечний відділ, конференційні зали й друкарня. Одним словом, матірне НТШ у Львові – це друга, неофіційна Академія Наук зі своєю давньою традицією доби М. Грушевського.

Накінєць відвідав я Музей М. Грушевського. Велика садиба, з деревами й квітами, з відновленим будинком і розкішними кімнатами, збереженими меблями та частинно бібліотечними фондами нашого найбільшого історика, під сумлінною опікою директора музею Марії Магунь і її заступника Ольги Тернавської, які зі своїми робітниками доклали багато труду до відновлення всенациональної святині української науки. Стоїш у музеї – і просто не хочеться звідти вийти. Маємо що показати чужоземним гостям.

Вертаюся до Нью-Йорку з настальгійною депресією. Іду фізично, а духовно залишаюся в моєму дорогому Львові, місті моєї молодості.

Олександр Домбровський

Повернення чудотворної ікони

Сама я з України. Виграла візу в еміграційній льотерії і приїхала до США. А тим часом дізналася, що у невеличкому селі Погоня, що на Івано-Франківщині, планується збудувати великий духовний центр на місці монастиря, який існував ще за часів Данила Галицького і був знищений в часи радянської влади.

За легендою, тут з'являлася ікона Матері Божої на липах. Люди заносили ікону до церкви, а на ранок з'являлася інша. Так було тричі. Сьогодні знайшлася одна з цих ікон, яку о. Никодим Гуралюк, настоятель діючого нині у Погоні монастиря, збирався шукати аж у Відні. Після реставрації у Львові її благословив Папа Іван Павло II. Реставратори, які відновлювали знайдену ікону, були однозначні: це твір XVI століття! Після благословення образ

несли зі Львова до Івано-Франківська, а вже звідти – до рідної Погоні. У кожному селі брами були вбрані килимами і рушниками. Тепло приймали люди паломників, несли святиню від села до села.

24 серпня чудотворну ікону Матері Божої Погінської було піднято на найвищу гору України – Говерлу. У День Незалежності України, опівдні, рівночасно із Літургією в с. Погоні, на Говерлі правилася Служба Божа.

Окрім Дню Незалежності, місяця була присвячена 120 річниці Добромільської реформи, 110-ї річниці уродин патріарха Йосифа Сліпого. Вона тривала дев'ять днів. Протягом всього шляху було відправлено дев'ятницю та 15 станцій Хресної дороги до Матері Божої.

Леся Прокіпчук,
Сістл, Ваш.

Поклик рідної землі

Як не складалося б людське життя, які випробування не готувала б доля, та правдиву любов до отчого краю не пригасять ні час, ні відстань. Вже десятки літ уродженка міста Судової Вишні, що на Львівщині, Марія Крижанівська, з Тарнавських, проживає у Рочестері, Н. Й. Вона закінчила вчительську семінарію у Перемішлі, вчилася у господарській та музичній школах, під час війни разом з чоловіком, учасником національно-визвольних змагань українського народу, та з двома синами мусила покинути Україну.

І в Америці, і в Україні Марія Крижанівська завжди душею і серцем переживала за свою рідну землю. Вона відома як меценат дитячих, юнацьких та науково-популярних видань в Україні рідною мовою. Її коштом книги випущені тисячами тиражами. Щоб зацікавити дітей історією рідної землі, Марія Крижанівська вирішила передрукувати збірку Володимира Барагури „Меч і

книга”, друге видання якої побачило світ, за згодою автора, у Києві. Вона – меценат книжок „Гарфа Лілеї”, „Легенди про Христа” Константи́ни Малицької, „Учителька” Марійки Дмитренко, „Поучення дітям Володимира Мономаха”.

Плідно співпрацює Марія Крижанівська із науковцями Львівської державної академії ветеринарної медицини імені С. Гжицького. Коштом її родини вийшли наукові порадики та посібники.

Марія Крижанівська не забуває про дітей-сиріт, вихованців інтернатів, інвалідів, яким присилає подарунки до свят, допомагає матеріально. Широ дякуємо Марії Крижанівській за її добре серце!

Роман Кравців,
ректор Львівської академії
ветеринарної медицини імені
С. Гжицького, академік УААН
Юрій Гачак,
доцент катедри технології молока
і молочних продуктів

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доллярах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена ☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Помер Іван Бабин

Екзекутивний комітет УНСоюзу з глибоким сумом повідомляє, що 2 жовтня 2002 року відійшов у вічність багаторічний член 168-го Відділу УНС Іван Бабин, який був секретарем цього відділу понад 30 років. Екзекутивний комітет в імені всього членства УНСоюзу висловлює глибоке співчуття його сестрі Павлині Медвик, племінникам і племінницям, їхнім дітям з приводу болючої втрати.

Похорон покійного відбувся 7 жовтня з української католицької церкви Успіння Богородиці в Перт Амбой, Н. Дж.

Ми будемо пам'ятати тривалу і безкорисливу працю Івана Бабина в УНСоюзі. Вічна йому пам'ять!

Проект різдвяних карток 2002-2003

Здавалося б, що думати про Різдво 2002-2003 року ще дуже завчасно, але Український Народний Союз підготовляє вже восьме річне видання різдвяних карток. Усі ці роки, спонсорує проект різдвяних карток, УНСоюз має на меті сприяти українським мистцям у їхній праці та здобути фонди для посилення громадських і культурних проектів та Союзівки.

Ми ласкаво просимо українських мистців взяти участь у цьому проєкті і надсилати свої твори для репродукції. Під розгляд беруться твори різних жанрів (олівні, акварелі, дереворити, керамічні кафлі), пов'язані з темою Різдва. У минулі роки УНСоюз мав нагоду видати твори мистців – Ярослава Адамовича, Марти Анни, Богдана Божемського, Юрія Віктюка, Тані Гаєцької, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Михайла Дмитренка, Наталії Йосипчук, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Мокі Кокоріс, Данила Коштири, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Леоніда Молодожанина, Лідії Палій, Аки Перейми, Ореста Поліщука, Лідії Пясецької, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Романа Сметанюка, Ярослава Стадника,

Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юлії Ткачук, Юрія Третьяка, Андрія Хомика, Марти Цісик та ін.

Цього року УНСоюз планує видати близько 120 тисяч карток. Дохід призначений на потреби Союзівки та Української Народної Фундації.

Українська Народна Фундація створена при УНСоюзі у 1992 році з метою нести допомогу українській громаді, сприяти гуманітарним, культурним та освітнім програмам у США, Україні та Канаді. Українська Народна Фундація має статус 501 (с) (3), і всі пожертви на Фундацію можна відтягати від податку.

Маючи на увазі цьогорічний проєкт різдвяних карток, УНСоюз радо прийме від громадянства усі поради і думки. Для репродукції приймаються оригінальні твори мистців, фотографії або плівки. Їх треба висилати до Головної канцелярії УНС. За додатковою інформацією просимо звертатися до Оксани Третьяк, координатора особливих проєктів, на адресу: Oksana Trytjak, UNA 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054. Тел. (973) 292-0900, дод. 3071. Електронна пошта: okrys@yahoo.com

Оксана Третьяк,

координатор особливих проєктів та братської діяльності УНСоюзу

Чому потрібно купувати життєве забезпечення?

Одним з найбільш важливих надбань, які ви можете зробити для вашої родини – є придбання життєвого забезпечення на ваше життя особисто, чи на життя вашої дружини або чоловіка. З подіями 11 вересня багато родин відчували життєво важливу потребу мати забезпечення, але, на превеликий жаль, багато людей не задумуються над цим, аж поки не стає запізно.

Життєве забезпечення призначене для життя, але кінець-кінцем, з нашим відходом, наші родини, продовжуючи жити повсякденним життям, мусять платити позичку на хату, авто або оплачують рент, видають кошти на харчування і одяг, і це – лише основні видатки. Якщо ваша родина матеріально залежна від вас, в такому випадку вона розраховує на вас і ваш заробіток. Ваше життєве забезпечення, в його найпростішій, елементарній формі, замінить матеріальний достаток вашої родини, який вона може втратити через ваш передчасний відхід.

Давайте розглянемо випадок: що станеться з вашою родиною, якщо вона не зможе оплатити позичку на хату чи рент тому, що ви вже не перебуваєте в тому стані, щоб підтримувати їх? Чи будуть вони спроможні оплатити похоронні видатки? Хто оплатить медичні рахунки? Усі ваші фінансові зобов'язання будуть відтягнуті від активів ваших збережень, які ви залишили за собою. Життєве забезпечення допоможе захистити вашу родину від непотрібних фінансових труднощів. Якщо ви ще не встигли розглянути можливість придбання життєвого забезпечення, то, можливо, настав саме час тепер розглянути цю можливість – і не для вашої особистої користі, а для користі вашої родини.

При купівлі життєвого забезпечення, щоб правильно оцінити свої потреби, найважливішим чинником є кількість безпосередніх членів вашої сім'ї, яких ви утримуєте вже, або будете утримувати в майбутньому – можливо, навіть і батьків, які в старшому віці будуть залежати від вас, якщо їхній матеріальний стан буде потребувати часткової або навіть і цілкової вашої підтримки.

Ось декілька зауваг щодо цього:

- **В разі вашої смерті, чи ви хотіли б, щоб ваша сім'я продовжувала провадити той самий спосіб життя?**
- **Чи ваш чоловік, або дружина, будуть здатні утримати цілу родину на свій дохід?**
- **Чи ваш чоловік, або дружина, повинні залишити працю, щоб виростити і виховати дітей, або будуть змушені прийняти когось, хто б допоміг з цим на час вашого перебування в праці?**
- **Якщо ваш чоловік, або дружина, не працюють, чи буде складати труднощі знайти працю, і як довго це триватиме? Це оплатиться достатньо, щоб утримати сім'ю? Хто забезпечить дохід в період пошуку праці?**
- **Чи ви хотіли б залишити по собі несплачену позичку на хату і авто, борги на кредитових картках?**
- **Чи ваша сім'я потребує інших спеціальних потреб, на випадок, коли в родині є дитина-інвалід, яка ніколи не зможе самозабезпечити своє життя?**
- **Хто заплатить за навчання ваших дітей у вищих навчальних закладах?**

Правильне придбання життєвого забезпечення допоможе запевнити майбутнє вашим рідним. Український Народний Союз є тут, щоб допомогти вам і вашій родині ознайомитися з різновидами плянів забезпечення. Поки ваша поліса залишається в силі – ваша родина є захищена. За інформаціями щодо плянів життєвого та пенсійного забезпечення просимо звертатися до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ми хочемо забезпечити ваше майбутнє – захищаючи майбутнє ваших родин!

ТЕЛЕФОНУЙТЕ, ЩОБ НЕ БУЛО ЗАПІЗНО!
1-800-253-9862

Христина Козак,
Головний секретар УНСоюзу

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ІНК.
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

ЧИ ВАШІ ПЕНСІЙНІ ОЩАДНОСТІ ВТРАТИЛИ НА ВАРТОСТІ У НАСЛІДОК НЕСТІЙКОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ?

ЧИ ВИ ВТРАТИЛИ ОХОТУ ЧЕКАТИ НА КРАЩИЙ АКЦІЙНИЙ РИНОК?

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, ЗБЕРЕЖІТЬ ВАШІ ОЩАДНОСТІ В УНСОЮЗІ!

УНСОЮЗ ПРОПОНУЄ: ТРАДИЦІЙНУ IRA, ROTH IRA, ІНШІ ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ

6%

У ПЕРШОМУ РОЦІ*

ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ НА ЧИСЛО

1-800-253-9862 дод. 3013

E-mail: Sales@unamember.com

АБО ДО ВАШИХ СЕКРЕТАРІВ

УНСоюз гарантує 4% річно на п'ятирічних пенсійних грамотах.

* Відсотки можуть змінитися після першого року.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПЛАТИТЬ 80% КОМІСОВИХ

ДО ВСІХ СЕКРЕТАРІВ ТА ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ!

Український Народний Союз виплачуватиме **80% комісових** першорічної вкладки, для всіх поліс, які будуть продані **від 1-го листопада до 31-го грудня 2002 року.**

Під ці винагороди підлягають:

- Всі надіслані до нас аплікації з поштовим знаком не пізніше 31-го грудня 2002 року.
- Поліси класи: Whole Life, 20 Pay Life, LP-65, Endowment, T-23, T-5, T-10.
- Універсальні грамоти сумою забезпечення \$25,000.00 і вище.

- Не підлягають усі пенсійні пляни, поліси з одноразовою оплатою, та поліси заплачені наперед.

3 РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про пісню Лілії Сандулеси „Я в твоїх руках”

Випадково потрапила до нас касета з піснями української співачки Лілії Сандулеси, яка починається пісню „Я в твоїх руках”. Вона співає російською мовою. Правда, там є пісні різними мовами, зокрема й українські пісні. Але тривожить нас, чому ми вертаємося до минулих часів, коли все мусило починатися імперською мовою, а інше було другорядне або взагалі заперечувалося.

На рекламному листку написано: „Сделано в Україні”. То чому починати цю в'язанку чужою мовою? Були часи в царській феодальній системі і червоній московській імперії зла, що треба було підкорятися, щоб вижити. Тоді говорили: якщо хочете співати українською, то мусите співати і російською. Але сьогодні не потрібно зраджувати себе, щоб задовольнити тих, яких ми ніколи не зможемо задовольнити. Пісня Лілії Сандулеси має назву „Я в твоїх руках”. На жаль, ми в їхніх руках вже від 1654 року. Для кого ми такі пісні співаємо? Чи співачка забула, а може, й не читала Тараса Шевченка, який писав: „Кохайтеся чорноброві, та не з москалями, бо москалі – лихі люди, лихо роблять з вами”. Чи ми усвідомлюємо, що такою поведінкою себе добровільно русифікуємо? Який приклад подаємо для молодого покоління?

Михайло Гоян,
Аделаїда, Австралія

Дніпропетровськ – місто українське

Якось в гурті мешканців Дніпропетровська виникла суперечка про походження нашого міста. Біля них пройшов тролейбус з написом „Дніпропетровську – 225”.

– Ось бачите! – зарепетував один чоловік. – Дніпропетровськ таки російське місто, бо 225 років тому назад тут не було нічого. Цариця Катерина II привезла сюди людей.

Я заперечила: „Дніпропетровськ почався не від приїзду Катерини II, а від козацької фортеці. І сьогодні та частина міста, що біля летовища, зберегла назву цієї фортеці – „Старі Кодаки”.

Чоловік зміряв мене нищівним поглядом і просичав:

– Бандерівка!

Я не маю чести називатись бандерівкою (хібачо ідейно). Не той вік. Але в нашому місті живе справжня учасниця визвольних змагань Марія Зосименко, яка всі свої літа молодії провела в Мордовських таборах. Таких людей у Дніпропетровську є двадцять. Вони зареєстрували Братство колишніх вояків УПА. Наша організація „Жіноча громада” вирішила вшанувати ветеранів УПА. Звичайно, не з таким розмахом, як могла б це зробити держава, але з глибокою пошаною до героїв. Запланували провести конференцію „Жінка в УПА”. Звернулись по допомогу в Національний університет.

– Ще не час про таке говорити, – відповіли нам. Тоді ми звернулись до шеф-редактора журналу „Борис-тен” Ф. Сухоноса, який дав нам дві книжки про УПА і порекомендував професійного сценариста. Коли сце-

Порядна і мудра людина завжди знає кілька мов, бо це дає престиж і повагу людині. На свято Незалежності України в 2001 році Президент Л. Кучма запросив В. Путіна. Люди дивувалися, а я був свідком, як вони запитували одне одного, що спільного мав В. Путін з нашою незалежністю? Правда, будучи гостем на такому великому святі, він би міг привітати українців хоч кількома словами українською мовою. Як колишній кагебист, він володіє кількома мовами, то напевно, знає і українську мову. Але де там! Коли Президент США Б. Клінтон був в Україні, то привітав народ українською, державною мовою і сказав: „Борітеся – поборете”.

Іван Павло II, перебуваючи в Україні, дав нам приклад, як треба говорити і шанувати рідну українську мову. Закордонні дипломати вчать українську мову. Але В. Путін разом з Православною Церквою Московського Патріархату, посол Росії В. Чорномірдин почувуються господарями в Україні, без жодних обмежень. Як можна таких людей поважати, коли вони не поважали і не поважають мови інших народів? Прийшов час, щоб ми навели порядок в своїй хаті, і раз назавжди добилися того, щоб була в своїй хаті „своя правда і сила, і воля”.

Михайло Гоян,
Аделаїда, Австралія

нарий був готовий, ми почали шукати юних самодіяльних акторів серед старшокласників і студентів. Успіх прийшов не відразу. Вже підготовлених дітей доводилось замінити, бо їм не дозволяли виступати батьки чи вчителі.

Конференція відбулась 4 липня 2002 року. Прийшли ветерани УПА, молодь, депутат міської Ради. Про конференцію коротку інформацію надрукувала газета „Вісті Придніпров'я”. Ця невелика подія в житті міста привернула увагу як ветеранів, так і молоді. Недругам не вдалося нам перешкодити.

Нинішньої осені я звернулася з пропозицією до 60-ї річниці УПА організувати зустріч ветеранських організацій із молодіжними. Я звернулася в обласне молодіжне управління, але там, коли почули, що йдеться про Братство УПА, заперечили:

– Вони не герої! Нас вчили, що то вороги і зрадники, а тому молоді вони не цікаві.

Де в чому чиновники мають рацію. Нас вчили так, як чоловік, згаданий на початку моєї розповіді, або як директор школи ч. 91 Жаворонок, який „Жіночу громаду” не підпускає і до воріт. А саме біля цієї школи є ділянка, на якій ми хочемо посадити парк імені 60-річчя УПА з алеєю ветеранів УПА і героїв України.

Проте я вірю в успіх нашої нелегкої справи. Адже Дніпропетровськ усе ж таки – українське місто. І ми навчимо молодь правдивої історії.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Ще про творців стереотипу „емігранта-ворога”

Стаття Л. Хмельковського в „Свободі” (ч. 37) базована на матеріалах київської газети „Вісті з України” за 1961 рік, до якої в той час в Україні мало хто з пересічних читачів мав доступ, тому що призначалась газета виключно на потреби розкладу української еміграції (поширене сьогодні слово „діяспора” тоді не вживалося).

Сьогодні стало вже видно, хто морально переміг у цьому трагікомічному герці, але, щоб не все забулось, хочу згадати про ще одного „емігранта-ворога”, образ якого створювали в Україні за тією ж схемою і в тій же похмурій лабораторії ідеологи Компартії. Таким ворогом мав стати автор цих рядків. З тією тільки різницею, що портрет „ворога” писався для внутрішнього вжитку.

У 1974 році я з дружиною-аргентинкою виїхав до Буенос-Айреса, потім до Торонто в Канаді, а далі до американського Бостону. Услід за мною в Україні запалав вогонь. Після цього „хтось” спалив мою заміську хату, залишену мені особисто в спадщину моєю бабусею-вдовицею (діда 1941 року розстріляли в тюрмі на заході України, коли „совєти” покидали Дубно). Про цей акт помсти режиму я довідався вже в Бостоні з батькового листа.

У Дубні Рівненської області у ті роки виходила районна газета „Червона зірка”, один із журналістів якої – П. Я. – за дорученням „згори” написав: „Вчився в Дубнівській середній школі здібний хлопець. Закінчив факультет іноземних мов. Повернувся в рідну школу вчителем французької. І теж тяжів до закордонних ганчірок. Але людині в душу не заглянеш, вважали, що це з молодістю минеться. Хороше знання іноземної мови, певні інші

дані дозволили йому влаштуватись перекладачем у Рівненському відділенні „Інтуриста” (насправді – завідувачем агенції „Інтурист” на Рівненську область – Я. Х.). Тут пристрасть до іноземщини заглушила честь і совість молодого людини, якій Вітчизна дала безплатно вищу освіту, престижну роботу в обласному центрі, непогані шанси на майбутнє. Скориставшись зручним приводом, Ярослав Харчун виїхав за океан, спочатку ніби тимчасово, а тоді залишився назавсім (насправді ж легально емігрував зі штампом у паспорті „на постійне жительство”).

Далі П. Я., член Спілки журналістів СРСР, як він підписався, починає верещати: „Скажете: ну й грець з ним, одним негідником стало у нас менше. Це правда, але не вся. Харчун ревно взявся виконувати місію наклепника на Радянський Союз.”

Не пояснив член Спілки, що я в той час працював канадським кореспондентом Радіо „Свобода”, бо молодість, якби дізналася, кинулася б шукати мою радіохвилю.

Пізніше з'явився в тій же районній газеті „Відкритий лист Ярославу Харчуну” того ж автора. Це після того, коли я відповів серією листів протесту.

„Я дізнався, що такі ж розмножені друкарським способом послання (що таке „ксерокс” у 1976 році в Україні ще не знали – Я.Х.) ви відправили деяким землякам, а також зверталися у численні радянські та міжнародні організації... Особистий жаль за старою хатою ви доповнюєте політичною підкладкою”, – читаю я сьогодні в цій старій поживклій газеті. – „Не знаю, скільки вам там випишуть доларів чи, може, тільки центів, але ми платимо презирством. Бо ви плюєте в криницю, з якої воду пили і до якої, судячи з листа, не проти колись ще пригубитися”.

Я приїхав в Україну після проголошення незалежності. Член Спілки журналістів колишнього СРСР П. Я. сам знайшов мене в готелі у Рівному, щоб вибачитися. „Мене викликали – знаєте, куди... А там сидів приїжджий аж із Москви. Треба було писати, бо знаєте...”

Я знав і знаю. Пізніше я познайомився з його сином-студентом, який вивчав... французьку мову у Львівському університеті і мріяв працювати за кордоном. Стереотип „емігранта-ворога” щез, як булька на воді.

Ярослав Харчун
Монреаль, Канада

Перші випускники

Пересилаю поправку до статті „Пам'я-таймо минуле, будуймо майбутнє” про 50-ліття нашої школи, яка появилася в „Свободі” 20 вересня ц. р., а саме: „У 1969 році у Школі українознавства в Йонкерсі була переведена перша матура і першими випускниками були Олена Губіцька, Оксана Карачевська, Марта Ковальчик, Ірена Кравець, Люба Слойка, Богдан Сохан, Богдан Футала”. Щиро дякуємо за надруковану статтю!

Марія Кіцюк,
Школа українознавства,
Йонкерс, Н.Й.

Мені допомогли читачі „Свободи”

Два роки тому я написав листа до „Свободи” про своє гірке життя і його надрукували в газеті. Я писав, що у мене немає нічого – ні одітись, ні взутись. Я отримав газету „Свобода”, яку мені прислали і прочитав свого листа. А згодом я отримав посилочку з Америки з одягом.

За це я працівникам редакції та людям, які мені вислали посилочку, дуже вдячний та хочу сказати велике спасибі за допомогу та підтримку.

Петро Гонца,
м. Рожище, вул. Промислова,
72, Волинська обл.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Дует сестер Тельнюк – це ковток свіжого повітря

До США приїжджають і виступлять з концертами сестри Галина і Леся Тельнюк, які заслужили популярність і загальну любов в Україні своїм високохудожнім репертуаром, зокрема дуже цікавим і надзвичайно емоційним поєднанням вокалу з поезією. На їхню творчість шанувальники української пісні і музикознавці відгукуються як на „ковток свіжого повітря“, як на „ліки від розпачу“, бо цей рідкісний дует не опускається до модних течій в сучасній популярній музиці, залишаючись вірними пісні і поетичному слову, які підносять людську душу, ушляхетнює її.

Леся Тельнюк пише музику і вірші з дитинства. Після школи закінчила в консерваторії факультет оркестрового диригування, була лавреатом Міжнародного конкурсу виконавців на народних інструментах і лавреатом популярного фестивалю „Червона Рута“. Леся створила музику до широковідомої в Україні і за її межами музичної драми „У. Б. Н.“.

Галина Тельнюк за фахом – журналістка, тепер досліджує творчу спадщину батька – відомого українського письменника Станіслава Тельнюка. Вона також – лавреат „Червоної Руті“ та інших фестивалів, співавтор драми „У. Б. Н.“

У програмі американських концертів дуету – пісні на власні вірші сестер, а також літературно-музичні композиції на слова Павла Тичини, Пауля Целана, Богдана-Ігоря Антонича, Мойсея Фішбейна, Миколи Горбала та багатьох інших авторів ліричної і філософської поезії.

У концерті бере участь музикант-віртуоз Олексій Батьковський.

Дати і місця концертів сестер Тельнюк:

20 жовтня – Клівленд;

25 жовтня – Філадельфія;

26 жовтня – Ньюарк;

2 листопада – Бруклін;

3 листопада – Нью-Йорк.

Додаткові інформації можна одержати телефонічно: (201) 436-9633.

Сестри Галина і Леся Тельнюк

Діяльні сумівці у Випані Візки для українських інвалідів

22 вересня Осередок Спільки Української Молоді у Випані, Н. Дж., після літньої перерви розпочав свою виховну працю. Члени Осередку зі своїми виховниками та батьками взяли організовану участь в Святій Літургії, що її відправив в українській католицькій церкві о. парох Роман Мірчук. Батьківський комітет під проводом подруги Розалії Андріян плянує 7 червня 2003 року відсвяткувати 50-річчя СУМ і 12-річчя відновлення Осередку. Як і щороку, в Осередку відбулися загальні збори, управу надалі очолив друг Михайло Козюпа, головним виховником стала подруга Зірка Ковбаснюк, а Булаву очолила Христя Вох.

На фото: члени Осередку СУМ у Випані.

Дмитро Вох

ДІТРОЙТ, Миш. – У нашій громаді здійснюються акції допомоги дітям Чорнобиля, сиротам, школам, демократичній пресі. А у Лос-Анжелесі, Каліфорнія, з нами співпрацює Товариство допомоги Україні.

Ця організація співпрацює також з американською організацією „Візки для гуманності“. Ця добродійна, безприбуткова організація постачає візки для інвалідів в усьому світі. Такі доставки відбулися вже до В'єтнаму, Боснії, Китаю, Південної Америки, України, Росії.

Кожний транспорт супроводжують добровольці, техніки-терапевти, які оплачують свій переїзд особисто, а за це держава винагороджує їх нижчою оплатою в готелі чи харчування. Раніше інвалідські візки були привезені у Львів, Тернопіль, Новоюлинськ, Хмельницький, Луганськ.

У серпні наша група з Каліфорнії і я – з Мишигену доставили візки до Рівного. У центрі здоров'я нас зустріли директорка Наталя Гаврилюк, два доктори і медична сестра Татяна. Ми вирішили роздавати візки на дворі, біля входу. Серпнева погода була добра, тож поставили стіл для реєстрації пацієнтів.

Списки інвалідів були приготовлені заздалегідь. Роздання проходило організовано. Прикро було дивитися на інвалідів, що приїздили старими візками або їх приносили на руках. Близько чверті – діти. За контрольним номером роблено знімку кожного нового власника візка. Деякі молодші пацієнти зі знанням англійської мови шукали адресу в Америці для листу-

вання. Чулися слова подяки Америці, а деякі навіть купили шампанське чи шоколад для технічного персоналу.

Наші американські приятелі, які вперше приїхали в Україну, були зачаровані нею. Роздання візків не обійшлося без ускладнень. Советські ветерани, обвішані медалями, пробували протиснутися поза чергою, але їм пояснили, що вони повинні чекати, як всі інші, і вони заспокоїлися, хоча й неохоче.

Після двотижневого перебування в Рівному наша місія закінчилася. З привезених 170 візків ми роздали 120. Окрім того, були ще й миліції. Частина візків було розподілено в Дніпропетровську.

Наш провідник д-р Роман Кульчицький замовив прощальний бенкет для членів місії і урядників центру. Натомість місто Рівне запросило нас на святкування 11-ої річниці незалежності України.

З вдячністю і признанням треба згадати працю Української євангельської церкви, яка під час місії постачала обіди для гостей і працівників клініки. Ця церква провадить також кухню для бездомних.

Богдан Неганів

Добір візка для інваліда у Рівному.

IMMIGRATION & TRANSLATION SERVICES OF CANADA INCORPORATION

ПРОПОНУЄ СВОЇ ПОСЛУГИ

- Незалежна імміграція
- Статус біженця
- Сімейне спонзування
- Програма „Live-in-Caregiver“
- Програма „Manitoba Nominee“
- Дозвіл на роботу
- Запрошення до Канади
- Громадянство Канади
- Студентські візи
- Переклади документів та інше

АННА ПЕТРИШИН

2409 Meighen Road, Windsor, Ontario N8W 4C2, Canada

Tel.: (519) 948-1127 • Fax: (519) 948-5458

E-MAIL: annakuts@hotmail.com

До вершин

„Сіроманче, друже,
Лівицю подай.
І підемо ми разом
На лови.
Ми підемо в життя
Недосліджений гай,
Перешкоди змести всі готові”.

Такими словами з гімну пластового куреня „Сіроманці” 28 вересня 2002 року розпочалася Ювілейна ватра. 38 пластових сеньйорів з різних міст США, Канади й України з'їхалось до Іст Гановеру, в Нью-Джерзі, щоб в колі давніх друзів і нових побратимів відзначити своє 50-річчя.

Після відкриття свята курінний пл. сен. В. Федорак дав коротку характеристику куреня з особливостями його розвитку в діаспорі та в Україні. З привітом звернувся до всіх Начальний пластун сен. Любомир Романків. Він дав високу оцінку діяльності куреня, який чудово зарекомендував себе у видавничих пластових проєктах. Також було відзначено теперішніх сіроманців в Україні, які є активні як у виховній, так і у видавничій діяльності. Окремо Л. Романків зупинився на проведенні ЮМПЗ, яка 24 серпня 2002 року завершила свою працю.

Близько 1500 пластунів і скавтів з 12 країн світу мали можливість таборувати в Галичині цього літа. І сам факт, що вперше за 90 літ відбувся такий представницький молодіжний форум в Україні, вартує особливої уваги.

Змістовним був виступ пл. сен. Любомира Онишкевича, одного зі співзасновників куреня „Сіроманці”. Його розповідь стала своєрідним мостом від 1952 року до сьогодні. Оскільки Л. Онишкевич є довголітнім редактором популярних пластових видань („Там-там”, „Ав-ууу!”, „Юнак”, „В дорогу”, „Пластовий шлях”), він розповів історію видавничої діяльності 29 куреня УСП-УПС.

Важливою точкою у Ювілейній ватрі стали спогади про членів куреня, які відійшли на „Вічну ватру”. Саме про тих сіроманців представили захоплюючі матеріали пл. сен. Роман Андрушків і пл. сен. Роман Воронка. Згадали про

сіроманця Мирона Дідурика (Герой Америки, який загинув у В'єтнамі) і пл. сен. Я. Паливоду (співзасновника куреня, активного редактора сіроманських журналів) і пл. сен. Корнелія Шмулика (організатора українського скавтського руху в Бразилії) та інших побратимів. На честь сіроманців, які не дочекались цього ювілею, була проголошена хвилина пам'яті.

Хвилюючими також стали хвилини розмови з побратимами Української стежі. В призначений час вони чекали дзвінків зі США. Всі у святковій залі мали можливість чути голоси сіроманців, які спеціально зібрались в Івано-Франківську і Краматорську.

З привітанням до сіроманців виступив голова Крайової Пластової Старшини США пл. сен. Ігор Микита, Л.Ч. Він подякував членам 29-го куреня УСП-УПС за їх довголітню жертвну працю на благо розвитку Пластової ідеї. Голова КПС представив досить оригінальний проєкт для розвитку виховництва і збереження української мови серед пластової молоді в США.

Пластова ювілейна ватра не була б справжньою, якщо б не було жартів і пісень. Найбільш

Зліва: Пл. сен. Володимир Федорак, курінний 29-го куреня УСП-УПС „Сіроманці”; пл. сен. Любомир Романків, Начальний пластун.

активним у цій ділянці програми став пл. сен. Теофіль Старух, який разом зі своєю дружиною прекрасно організував свої веселі скетчі та спів українських народних і пластових пісень.

Пл. сеньйори Юрій Ключас, Ярослав Козак, Андрій Горнякевич підготували надзвичайно цінні відеоматеріали про пластове життя 50-60-их років. Пл. сен. А. Горнякевич представив фільм, який про нього зробила Українська кіностудія з Києва („Кобзарське

мистецтво”). Спів пластових мелодій („Сірили у сумерках...” і „Ніч вже йде”) нагадав присутнім, що Ювілейна ватра завершилась.

Свято завершилось, але життя продовжується, як і продовжується Велика гра – адже ідея служіння Богові і Україні є безмежною. Нас чекають нові дороги, нові зустрічі і багато різних справ. Вперед до вершин!

пл. сен. Володимир Федорак,
курінний 29-го куреня

50-ліття куреня „Сіроманці” 28 вересня 2002 р., Іст Гановер, Н. Дж.

В Києві - пам'ятник жертвам Голодомору

21 вересня на своєму засіданні вужча Президія СКУ накреслила програму відзначення 70-ої річниці Великого голоду.

Президія прийняла рішення, що найважливішою частиною відзначення стане спорудження в Києві пам'ятника жертвам як дарунка Україні від української імміграції. СКУ готовий фінансувати цей проєкт і звернувся до адміністрації Києва з проханням виділити відповідне місце на встановлення пам'ятника.

СКУ надіється, що кошти на побудову пам'ятника зможе зібрати завдяки жертвенності української громади. Проєкт буде виготовлений скульптором з діаспори, а технічне виготовлення планується зробити в Україні.

Канцелярія СКУ

Відбулася літня школа

ПАРМА, Огайо. – У серпні відбулась дев'ята з черги літня церковна школа при Українському православному соборі св. Володимира. Темою однотижневої програми для дітей громади були чуда Христа. 65 дітей взяли участь у лекціях, музичних заняттях та майструванні. Молодь поклала квіти до пам'ятника Голодомору біля храму і почули розповіді про страшні 1932–1933 роки, які пережили українці.

Ігор Махлай

Як у Києві...

(Закінчення зі стор. 5)

Ми є сьогодні в досить трудній ситуації, яка нині є, а через два тижні її не буде, з якої можна вижити і не треба попадати в паніку. Треба застановитися, що ми з того можемо навчитися. Наш письменник Панас Мирний затитулював книжку „Хіба ревуть воли, як ясла повні“, якщо воли ревуть, то щось є не в порядку. У нас є така ситуація. Але це не означає, що світ валиться, це не значить, що ціла система, ціла держава наша розлітається. Ні. Треба спокійно, мудро, помолившись, робити те, що є добре, і ми вплинемо наверх.

– Владико, дякую вам за ваш час, але ще хотів би ваш коментар короткий про Цвинтар Орлят. Я не розумію, чесно кажучи, повністю львівський контекст – звідки це виникає, береться, навіть і в політиці, тому що мертві не винні, як правило, ні в чому, і тому мені не ясно, для чого це робиться.

– Знаєте, по цілому світі розсіяні є цвинтарі військові, але я ще в своєму житті не бачив цвинтарів політиків. Політики роблять заколот, або люди, які себе вважають політиками, – політики. Я широ вам скажу, що також не розумію до дна ті труднощі. Є у нас, на жаль, певна антипатія до поляків, це можна зрозуміти. Але ми повинні зважити, за що ж ці загинули. Вони загинули за те, що вони уважали святом. Наші хлопці, що лежать коло них, також загинули за те, що вони вважали святом. Ті речі не сходилися, але вони робили те, що вважали за відповідне. А нам сьогодні судити, що вони думали, чи що вони повинні були думати – є трохи над міру. Я думаю, що та здорова думка мусить трохи переваритися у Львові. Моє враження, що ті переговори не були второпно проваджені, я навіть з польської сторони так чув. Треба якось направити буде. Дай Боже, щоб ми чим скорше того позбулися і якось себе заманіфестували, як дозрілі люди, громадяни, справжні демократи.

Є певна група людей, яка противиться розв'язанню, яке, мені здається, було б нормальним. Я бачив цвинтарі німецькі, які Німеччина утримує на терені Італії. Ніхто не буде твердити, що ті німці вмерли за незалежність Італії, адже вони вмерли, щоб Італію окупувати. Є певні правила, які ми не можемо пристосувувати до мертвих. Дай Боже, щоб то скорше змінилось.

– Чи ви бачите, що в такій ситуації цим достатньо штучним і нетривалим конфліктом може скористатися хтось третій, який недоброзичливо ставиться до України і Польщі?

– Багато з того, що діється в Україні, багато з того, що діється між нашими Церквами, походить від когось, кому залежить, щоб не було миру на Україні, а тим більше напевно залежить, щоб не було співжиття між поляками і українцями, росіянами і українцями, німцями і українцями і т. д. Комуś на тому залежить. Думаю, що багато із наших труднощів походить з

того. А ми дурні, пробачте, що так скажу, але часами треба, що ми даємо себе так легко натягнути. Люди, які часами підходять до нас і кажуть: „Я українець, слава Україні, ти маєш ненавидіти поляка, ти маєш ненавидіти москаля“. Але багато людей не застановляється, як хтось мені підсуває думку, що моя любов до України, – то значить ненависть до всіх інших. То не є християнське. Я боюся, що багато з тих речей, що діються на Україні, є такого походження, когось на тому залежить. Мені дуже прикро, що ми не думаємо і не застановляємося. Чекай, він так гарно говорив, що я тепер думаю, вислухавши його промови. Ага, він казав, що поляків треба ненавидіти, треба ненавидіти сусідів, треба певних українців ненавидіти. Якщо так він говорив, то він зле говорив, я того не приймаю. В нас нема під цим оглядом критичного думання, ми дуже легко емоційно даємо себе вести. Тому нас посварити – українців – то є чиста забава. І люди те роблять.

ЮВІЛЕЙНИЙ РОЗИГРАШ КІЛЬКА ТИСЯЧ ПОДАРУНКІВ:

комп'ютерів,
фото- і відеокамер,
телевізорів, а також
10 туристичних
путівок для
романтичної
подорожі вдвох!

Беруть участь ВСІ
клієнти WDT.

ВИ МАЄТЕ
МОЖЛИВІСТЬ
ВЗЯТИ УЧАСТЬ ДО
1 ГРУДНЯ.

Україна	–	16.9¢
Росія	–	11.9¢
Москва	–	4.9¢
С.-Петербург	–	6.9¢
Білорусія	–	22.9¢
Німеччина	–	4.9¢
Ізраїль	–	8.9¢

НАМ
5 РОКІВ!

Єдині ціни по всіх штатах,
з будь-якого телефону.

Прямий набір.

Сервіс без
відключення від вашої
телефонічної компанії
за однаковими цінами.

Сім днів на тиждень
україномовні оператори.

1.888.353.0808

Ціни дійсні з 1 жовтня 2002р.

НОВИНИ З КАЛІФОРНІЇ

Готується відкриття консульства України

САН-ФРАНЦІСКО. – В українських громадах Сан-Франциско та Сан-Госе відбулися зустрічі з Костянтином Кудриком, консулом України у Сан-Франциско, випускником Львівського університету, який досі працював в Посольстві України у США, а тепер готує відкриття нового консульства, яке, скоріше за все, розпочне роботу з початку наступного року. Зараз триває пошук приміщення.

Консульство займатиметься оформленням документів для громадян України та США, а також налагодженням економічних зв'язків між Україною та Північною Каліфорнією.

Треба усувати причини бід

САН-ГОСЕ. – Священик Української Католицької Церкви о. Олександр Авраменко розповів у громаді про свою двотижневу подорож в Україну. Він відвідав своє рідне місто Дніпродзержинськ, а також Дніпропетровськ та Київ. У Дніпродзержинську о. Олександр заснував стипендіальний фонд для винагороди найкращого вчителя української мови. На думку о. Олександра, східні терени України потребують більшої підтримки з боку діаспори. Він також наголошував на необхідності подавати в Америці більше позитивної інформації щодо ситуації в Україні. „В Україні відроджуються промислові підприємства, зокрема у Дніпропетровську працює великий металургійний комбінат. Отже, люди отримують працю, підвищується їхній рівень життя“, – сказав він. Боляче, що значна частина української інтелігенції тепер торгує на базарах або поневіряється по чужих світах. Знищення у такий спосіб розумового потенціалу держави становить небезпеку для її сьогодення та перспектив. Треба на основі глибокої аналізи сучасної ситуації виявляти та поступово усувати причини важких суспільних хвороб.

Надія Банчик

У Чикаго готуються до встановлення пам'ятника Тараса Шевченка

ЧИКАГО. – Лінкольн-парк (Lincoln Park) у самому центрі міста – улюблене місце відпочинку мешканців. Тут є майстерно виконані пам'ятники класиків світової культури – Шекспіра, Шіллера, Гайне та інших.

Генеральний консул України в Чикаго Борис Базилевський запропонував голові Комітету споріднених міст Чикаго - Київ Марті Фаріон встановити в парку пам'ятник Тараса Шевченка і запросив до консульства ще кількох громадських активістів, які підтримали думку дипломата.

Створення проєкту пам'ятника вирішили доручити Заслуженому художникові України Євгенові Прокопову, авторові кількох творів, присвячених Кобзареві. Мистець з великим задоволенням узявся за працю. Він розповідає:

– Мій проєкт має підкреслити, що Т. Шевченко такий же велет духу, визнаний цілим світом, як й інші творці, вшановані у парку.

Скульптор Євген Прокопов народився у 1950 році у Києві, там же закінчив художній інститут, а

потім аспірантуру. Останні чотири роки живе в Чикаго, був учасником багатьох національних та міжнародних виставок, його твори можна побачити в музеях України, Європи та Америки.

На американській землі скульптор підготував три персональні виставки. Неоцінену допомогу мистцеві подає його дружина Світлана.

Скульптури Євгена Прокопова, за висловом кандидата мистецтвознавства Людмили Лисенко, – це нотатки філософа, закуті в камінь, мідь чи бронзу.

До встановлення у Чикаго пам'ятника Шевченкові зроблено лише перші кроки. Найперше слід отримати дозвіл від посади міста Річарда Дейлі, вирішити, хто фінансуватиме це починання. Очікується, що українська громада підтримає цю ініціативу.

Анатолій Гороховський

Відновлено громадський комітет

ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – Протягом десяти років у нашій громаді існував Громадський комітет з відзначення трьох національних свят – роковин Т. Шевченка, річниць незалежності України і свята Листопадового Зриву.

11 жовтня 2001 р. комітет припинив свою діяльність, передаючи організацію святкування місцевим організаціям.

З уваги на загальне бажання громади, для координації нашого громадського життя в Глен Спей, Н. Й. 25 вересня відбулися сходи представників громадських організацій, на яких вирішено відновити Громадський комітет, який, як і в минулому, займеться проведенням національних свят, координацією громадського життя у Глен Спей.

Софія Мартинець, голова,
Богдан Кандюк, секретар

Р. Б.

Загальні збори Відділу УАКР

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 28 вересня в залі церкви Пресвятої Трійці відбулися збори Відділу УАКР. До президії були обрані д-р Олег Волянський і д-р Стефанія Барановська. На зборах звітували члени управи, які підкреслили добрі взаємини з місцевим Відділом УККА, з яким всі імпрези проводились спільно. В цьому заслуга св. п. проф. Івана Телюка, колишнього голови Відділу УККА. Збори обрали нову управу, до якої увійшли проф. Володимир Бакум (голова), д-р Олег Волянський, Зеновія Ковальська, Аня Слободян, д-р Роман Барановський. Контрольну комісію очолив Володимир Вальчук.

Молитва до Пречистої Діви Марії

Священники оо. А. Гановський та М. Ревтук і вчителька Н. Русенко з дітьми садочка „Світличка” біля ікони Пречистої Діви Марії в Скорботі.

ПАРМА, Огайо. – 8 вересня в Соборі св. Йосафата на всіх Службах Божих був відзначений день трагедії 11 вересня 2001 року. Єпископ Української Католицької Епархії Парми Роберт Москаль написав Молитву до Божої Матері про її заступництво перед Творцем від війни і нападу на Сполучені Штати Америки.

Архипресвітер, настоятель катедри о. митрат Михайло Ревтук разом з отцем-крилошанином Андрієм Гановським провели Служби Божі.

В катедрі була виставлена унікальна ікона Пречистої Діви Марії в Скорботі, пов'язана з подією 11 вересня 2001 р. На ній зображено розвіяний американський прапор з написом „God Bless, America”, який з'єднується зірками з темносиньою частиною неба.

Погляд Матері Божої звернений на Святого Духа, що спускається у вигляді білого голуба. Хусточкою в лівій руці Божа Мати витирає очі сльози, проліті за невинно загинувших. Голову Богородиці покриває багряний серпанок, що спадає на рамена. Нижню його частину Діва Марія притримує рукою. На вну-трішній, голубій

стороні серпанку зображена Статуя Свободи в Нью-Йорку.

Ікона була прикрашена триколірною кокардою, біля неї стояв кошук синій, білий та червоний гвоздик.

Священники у проповідях пригадали сумну подію в житті США – 11 вересня 2001 року, закликали людей навернутися до Бога, виховувати молодь у любові до Всевишнього, закладати Господні підвалини життя, щоб на землі запанували мир і спокій.

Молитву до Божої Матері, написану Владикою Робертом, оо. М. Ревтук і А. Гановський зачитали на всіх Службах Божих.

Присутні на молитві діти в українському національному одязі – вихованці садочку „Світличка” СУА разом з вчителькою Надією Русенко поставили біля ікони білі, сині, червоні гвоздики та кетяги калини – символічні куш та квітку штату Огайо.

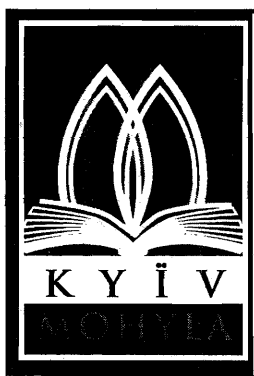
Церковний хор під диригуванням Анни Келлер за участі Євгена Садовського і парафіян виконав „God Bless America”.

Надія Русенко

Відзначили церковне свято

Щорічне свято Євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж., відбулося 27-29 вересня і завершилося спільним обідом громади. На святі промовляли гості – ректор Слов'янського біблійного інституту в Сиракузах, Н.Й., Мар'ян Сулима і відомий проповідник д-р психології Павло Поліщук.

КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

Тези виступу д-ра В. С. Брюховецького
Президента Національного Університету
"Києво-Могилянська Академія".

Національний Університет Києво-Могилянська Академія призначений виконувати свою історичну місію: пропонувати найліпші бакалаврські, магістерські та докторські навчальні програми в Україні. Студент Академії – виразна індивідуальність, розвиткові якої сприяє освіта в НаУКМА, інтелігентна, незалежна особистість, готова до наукової, соціальної та управлінської діяльності.

З часу відкриття Університету в 1991 році мій обов'язок, як президента полягає в стимулюванні та прищепленні студентам духу змагання. Разом з колегами, персоналом, студентами та меценатами, ми зосередилися на поліпшенні якості навчання та утвердженні Університету серед найкращих вищих навчальних закладів світу. Завдяки докладеним зусиллям ми досягли успіхів у багатьох напрямках.

Відродження Києво-Могилянської Академії можна вважати дивом. Закрита російським царом, потім згальована радянським урядом, вона була відбудована з руїн минулого. Проте зосередьмося на майбутньому, не стогнучи від давніх ран. НаУКМА піднявся з руїн як Фенікс, як непереможна твердиня духовості та науки. Університет показав світові яскраве обличчя молодого покоління відновленої, незалежної України.

Професійний колектив Університету гарантує високий рівень освіти та наукових досліджень. Те, що офіційними мовами НаУКМА є українська та англійська, дозволяє залучати до навчання студентів висококваліфікованих, відомих професорів з усього світу. Цей важливий фактор також сприяє досягненню найвищої якості навчання. Протягом останніх десяти років нами було запрошено близько 300 професорів з інших країн світу.

Ми маємо все необхідне для запровадження якісної освіти, для вкладення інвестицій в академічні програми та студентське життя. Продовжуємо розвивати новітні технології, що є важливим фактором для майбутнього. Беремо участь у політичному, економічному, соціальному житті України. Правові реформи, законність, міжнаціональні контакти, аспекти охорони

здоров'я та навколишнього середовища, вільний обмін думками – ось найвищі пріоритети НаУКМА.

Авторитет нашого Університету в Україні незаперечний. Понад 2000 випускників працюють у таких установах як у Верховній Раді України, в Уряді, в теле- та радіокомпаніях, газетах, найпрестижніших фірмах та корпораціях. Багато з них започаткували власну справу та беруть активну участь в політичному житті країни. Більшість повернулася на Батьківщину по закінченні докторантури за кордоном, інші працюють в Європі, США та Канаді де набувають досвіду, який використають після повернення в Україну. Університет отримав численні гарантії та нагороди, а наші студенти є переможцями вітчизняних та міжнародних наукових конкурсів.

Ми вступили в 21 століття з метою зробити Університет навчальним закладом найвищого гатунку не лише в Україні, а й в усьому світі. Ми не забуваємо, що світ змінюється. Економічна нестабільність в Україні та світі безпосередньо впливає на нас. Для того, щоб забезпечити належне фінансування Університету, ми чітко контролюємо бюджет та дуже старанно вибираємо проекти й ініціативи.

Проте потреби Університету зростають. Багато зусиль має бути докладено для досягнення нашої мети – запровадження нових програм, облаштування нових гуртожитків для студентів та викладачів, створення нових підготовчих відділень та колегіумів, – закладання надійного фундаменту майбутнього. Щоб досягти цього, нам потрібне стабільне фінансування. Необхідно ввійти до міжнародної мережі навчальних закладів та створити освітній альянс. Ми вже почали працювати на цій ниві. Тепер настає час розвивати наші надбання на американському континенті.

Києво-Могилянська Фундація Америки, незалежна неприбуткова організація, була заснована, щоб підтримати Університет і допомогти у реалізації його мети. Ми продовжуємо боротися за досягнення найвищих стандартів освіти та хотіли б спілкуватися з кожним, хто має спільну з нами точку зору. Ця підтримка є основою великого майбутнього. Ми глибоко вдячні щедрості наших меценатів та спонсорів. Кажуть, що перемагає той, хто вірить в майбутнє. Я не лише вірю – я впевнений в успіху, якого ми досягнемо з вашою допомогою та з допомогою Києво-Могилянської Фундації.

Збігнев Бжезінський, колишній голова Національної Ради Безпеки (США)

„Мене приємно вразив прогрес, якого досягла Києво-Могилянська Академія. Тут відбувається справжнє відродження інтелектуального життя незалежної України”.

Мадлен Олбрайт, колишній державний секретар США

“Я побажала виступити тут із промовою, тому що історія Академії тісно переплітається з історією самої України. Саме тут бачиш, що вона була одним із найбільших культурних центрів Європи, і можна не сумніватися, що вона ще поверне собі колишню славу”.

Національний Університет Києво – Могилянська Академія навчає майбутніх лідерів Української держави

КИЄВО – МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

P. O. BOX 46009 Chicago IL 60646-0009 • Tel 773-685-1828, Fax 773-794-1654

www.kmfoundation.com

Києво-Могилянська фундація Америки – це некомерційна організація, завданням якої є надання допомоги Національному Університетові „Києво-Могилянська Академія”, приватному навчальному закладові, заснованому в 1615 році, поширення знань шляхом професійної підготовки та освітніх програм, що сприятиме покращенню життя в Україні і всьому світі як нинішнього, так і майбутніх поколінь, шляхом піднесення якості освіти, що зробить свій внесок у розвій демократичних процесів і здійснення правових і ринкових реформ, а також шляхом розширення громадянських свобод, що зміцнить потенціал окремих людей, громад та інституцій у побудові квітучого й безпечного майбутнього.

Києво-Могилянська фундація зареєстрована, як некомерційна організація 501(c)(3). За законом, Ваша пожертва до цієї фундації в повному обсязі вираховується з суми оподаткованого доходу.

Рада Директорів

Голова
Амбасадор Біліам Г. Міллер
Woodrow Wilson Center

Голова

Амбасадор Борис І. Тарасюк
Institute for Euro-Atlantic Cooperation

Доктор В'ячеслав С. Брюховецький
Національний Університет Києво – Могилянської Академії

Доктор Майкл Раднор
Northwestern University

Доктор Анна Мостович
Harris Bank

Igor I. Вислоцький
Intelpak, Ltd.

Рада Дорадників

Доктор Іван Фізер
Rutgers University

Доктор Біліам Глісон
Woodrow Wilson Center

Доктор Юрій Щербак
Амбасадор

Президент

Ігор Вислоцький

Секретар/скарбник

Доктор Анна Мостович

Представники в регіонах

США

Ярослав Дужий
Дітройт

Канада

Доктор Ярослав Розумний

Аргентина

Марта Т. Стернюк

Ми будемо раді надіслати Вам додаткову інформацію.
Будь ласка виріжіть, вповніть та надішліть цю анкету за адресою:
Kyiv Mohyla Foundation of America
P.O.Box 46009
Chicago, IL 60646-0009

Просимо надіслати
слідуючу інформацію:
____ НаУКМА
____ Фундація
____ Членство
____ Інше

Ім'я _____
Латинкою _____
Адреса _____

Ви також можете знайти багато інформації, якщо завітаєте на нашу вебсторінку за адресою: www.kmfoundation.com

KMF

The Kyiv Mohyla Foundation of America

KMF

Національний Університет Києво – Могилянська Академія будує українське громадське суспільство
Національний Університет Києво – Могилянська Академія будує фундаменти держави.

Доповідь про недуги серця

НЬЮ-ЙОРК. – Товариство „Самопоміч” в Нью-Йорку постійно запрошує у свою домівку старших українських мешканців міста на доповіді з медичних проблем, які відбуваються з допомогою Товариства українських лікарів.

5 жовтня з доповіддю про серцеві недуги виступив д-р Петро Ленчур, який має свою приватну практику в штаті Нью-Джерсі, у місцевості Мавтенсайд.

Зібрання відкрила голова Товариства „Самопоміч” Наталія Дума, яка подякувала д-рові П. Ленчурові і представникові УТЛ д-рові І. Магуну за їхню посвату, адже вони віддали половину дня, призначеного для праці з хворими, таким інформативним сходам. Д-р І. Магун представив доповідача присутнім і розповів, що д-р П. Ленчур закінчив вищу медичну школу в Ужгороді, резидентуру відбував у Києві, а відтак відбув резидентуру і наукове стажування з ділянки кардіології при університеті Вісконсин. Зараз він має приватну практику в Нью-Джерсі.

Доповідач доступно, допомагаючи собі відповідними експонатами, вияснив зацікавленим присутнім головні питання недуг серця, підкреслюючи, що захворювання серця дуже поширені в США, коли взяти до уваги, що дванадцять з половиною мільйонів мешканців США мають хронічну хворобу серця.

Лікар також представив і пояснив різні можливості виникнення недуг серця та їхньої профілактики і лікування. Вкінці д-р П. Ленчур відповів на численні запитання слухачів.

Д-р І. Магун закрив зібрання, дякуючи від Товариства українських лікарів доповідачеві, і пообіцяв, що чергова доповідь з медицини відбудеться 2 листопада, у цьому самому приміщенні. Слід відзначити активність Товариства „Самопоміч” в Нью-Йорку, яке різними способами старається допомогти старшим віком українським мешканцям.

О. К.

Д-р П. Ленчур розповідає про серцеві недуги.

Професор А. Винар - почесний доктор Чернівецького університету

Під час відкриття 5-го Міжнародного конгресу українців, який відбувся в Чернівцях з 26-29 серпня цього року, професора Любомира Винара вшанували званням Почесного доктора Чернівецького Національного університету ім. Юрія Федьковича.

Ректор університету проф. Микола Ткач, вручаючи диплом проф. А. Винарові, підкреслив його заслуги у розбудові української історіографії та історичної науки в Україні та за її межами.

У своєму слові-відповіді проф. Любомир Винар відзначив найголовніші напрями співпраці з Чернівецьким Національним університетом, який сьогодні є однією з про-

відних вищих шкіл у системі вищої школи українських наукових кадрів.

Історик наголосив на важливих проблемах, розв'язання яких сьогодні є актуальним. Однією з них є сприйняття в Україні української діаспори як інтегральної частини українського історичного процесу. Тому співпрацю діаспори України з материковою, на думку проф. Любомира Винара, слід розглядати через призму розбудови української національної культури й українського національного життя.

Алла Атаманенко,
Національний університет
„Острозька академія”

27 жовтня: свято на честь УПА

ОГАЙО. – Громадський комітет під патронатом Українських злучених організацій Великого Клівленду організовує відзначення 84-их роковин Листопадового Чину і 60-ліття Української Повстанської Армії святковим концертом і бенкетом. Святкування відбудеться в неділю, 27 жовтня, о 3-ій годині по полудні, в залі Свято-Покровського осередку в Пармі. Святкову доповідь виголосить редактор Петро Твардовський, а в концертній частині свята виступлять хор „Дніпро” і парафіяльний дитячий хор церкви св. Покрови.

Товариство вояків УПА і хор „Дніпро”

Церква Святої Покрови святкує 40-ліття

Українська православна церква Святої Покрови у Сан Дієго.

САН ДІЄГО, Каліф. – У неділю, 20 жовтня, українська православна церква Святої Покрови святкуватиме 40-ліття свого заснування з участю Архiepіскопа Всеволода. Архiepірейська Божа Служба почнеться о 9:30 ранку. Після літургії, о 1:30 по полудні, буде бенкет та культурна програма в готелі „Ред Лайон – Ганалей Готел”. Число українців у Сан Дієго зросло в кінці Другої світової війни за рахунок людей, які приїхали з таборів переміщених осіб у Німеччині та Австрії. 20 червня 1961 року було створено українську православну церкву Святої Покрови. Олексій Лімонченко, настоятель Свято-Володимирської православної

церкви в Лос-Анжелесі, щомісяця приїздив, щоб відправити Службу Богу. Навесні 1979 року церква придбала власне приміщення.

З часом будівельний комітет церкви знайшов сучасніше приміщення і 14 жовтня 1990 року Архiepіскоп Константин посвятив нову церкву. У серпні 2001 року Консисторія призначила нового священника – о. Мирона Михайлюка. Його і дружину Галину поважає громада.

Для довідок щодо 40-ліття просимо звертатися до церкви на телефон: (619) 464-1830 або електронною поштою alexn@adnc.com

Комітет зі святкування

СОЮЗІВКА – SOYUZIVKA
UNA ESTATE,
P.O. Box 529, 216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson, NY 12446,
Tel.: 845-626-5641, Ext. 141

„Halloween weekend” 25-27 жовтня, 2002 р.

П'ЯТНИЦЯ, 11-ої – 2-ої ночі у Трембіті
„Saints of Swing with Rene Baily”
Вступ 10 дол. від особи, включає перекуску

СУБОТА, вирізьблювання гарбуза та інші розваги для дітей,
год. 5 по пол. – **МАСКАРАДНА ПАРАДА** для дітей
відтак, найкращий костюм буде проголошений після вечері
для дорослих – холодне пиво у Трембіті

.....
10 веч. – **МАСКАРАДНА ЗАБАВА** у „Веселці”
Танці під звуки оркестри „ФАТА МОРГАНА”; Вступ – 10 дол. від особи
нагороди за найкращі костюми

Все це ви будете мати, якщо замовите
стандартну кімнату за 80 дол. (податки і чайові включені)
люксову кімнату за 90 дол. (податки і чайові включені)
люксову кімнату з „jacuzzi” за 100 дол. (податки і чайові включені)

В ціну включені „Continental” сніданок
у гостинниці від 8 – 10 ранку

Всі їжі платні, подані у їдальні.
Квитки можна купити у вітальні.

Сніданок. 6 дол. від особи, 8:30 – 9:30 ранку
Полуденок, 12 дол. від особи, 12:30 – 1:30 по пол.
Обід, 25 дол. від особи (включає пиво, вино, соду),
7 – 8:30 веч.
Полуденок в неділю, 10 ранку – 1 по пол.
15 дол. від особи

УКРАЇНА І СВІТ

60-ліття УПА відзначено в Україні

13 жовтня у Володимирському соборі в Києві відслужено Літургію в честь 60-річчя створення УПА. На фото: учасниця УПА 77-річна Віра Ванчак з Рівного молиться за загиблих за волю і незалежність України.

Фото УНІАН

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Лише у двох областях, Львівській та Івано-Франківській, день заснування УПА оголошено святковим. В Івано-Франківську відбувся фестиваль повстанської пісні „Воля—2002”, масштабна виставка в музеї національно-визвольних змагань, урочиста парада, проведені обласною радою та державною адміністрацією на відзначення 60-ї річниці УПА. На Івано-Франківщині практично немає

родин, які б не були пов'язані з національно-визвольним рухом 40-50-их років минулого століття. Боротьба проти фашистів, загонів НКВД, польської Армії Крайової – усе це сторінки історії УПА. Святкові заходи відбулися майже в усіх галицьких селах. Зібрання проводили самі громади. Згадували тортури і страждання, переслідування й ув'язнення. На сільських майданах стояли сивочолі, змучені життям чоловіки й жінки, представники армії, не визнаної державою, за яку вони воювали. Практично всі ветерани УПА на Прикарпатті говорять, що задоволені своїм життям. Місцева влада сприяє їм бодай у тому, щоб вирішити найгостріші побутові проблеми. Однак це не гамує болю від невизнання на державному рівні. Ветеранів залишається все менше. Їхня молодість минула в криївках, у переходах Карпатами, у запеклих боях. Цю армію визнав народ.

„Відкриття Кургану слави війнам УПА – це крок до їх визнання”, – сказав провідник парламентської фракції „Наша Україна” Віктор Ющенко 13 жовтня після відкриття та освячення пам'ятника на місці постою колишнього Головного штабу УПА (1942-1944 рр.) у селі М. Стидин Костопільського району Рівненської області. На відкритті Кургану Слави війнам УПА зібралися близько 10 тисяч людей. „Ця подія, сказав В. Ющенко, це крок до примирення, яке вже відбулося у поляків та угорців, котрі не засуджували долю, яку обрали їхні батьки, а перегорнули цю сторінку через прощення заради порозуміння, консолідації і гармонії”.

Звернення до владних чиновників в Одесі та Миколаєві з проханням приєднатися до запланованих на 14 жовтня заходів національно-патріотичних організацій залишилися без відповіді. Народний депутат України Ігор Резник, який представляє Одесу у Верховній Раді, назвав Романа Шухевича німецьким коляборантом. Проте в Одесі, у приміщенні Центру української культури, відбулись урочисті збори, які організували обласні осередки Народного Руху України та Конгресу українських націоналістів.

У Миколаєві ветерани ОУН та УПА зібралися 14 жовтня в бюрі Народного Руху України, де їм було вручено почесні відзнаки. Перед ними виступили учасники конкурсу поезії Тараса Шевченка.

13 жовтня у Симферополі, в парку ім. К. Тренюва, відбулося віче представників лівих сил. На нього зібралися 70 осіб, які зачитали звернення до воїнів УПА „Неофашизм не пройде”. Після цього представники лівих сил пройшли колоною до пам'ятника Тарасові Шевченку, де зібралися з нагоди 60-річчя УПА представники української громади – близько 50 осіб з церковними коругами, державними прапорами і прапорами УНР і НРУ.

Представники лівих намагалися перешкодити їм проводити віче з нагоди 60-річчя УПА. Однак віче не відбулося з іншої причини – пам'ятник Шевченку був оточений міліцією через повідомлення про нібито закладену вибухівку.

Представники українських організацій обмежилися покладанням квітів до пам'ятника Шевченку, після чого обидві сторони розійшлися.

УНІАН

Зросла оплата за візові послуги

КИЇВ. – Посольство США в Україні 9 жовтня повідомило, що Державний департамент США від 1 листопада 2002 року збільшує оплату за розгляд звернення по неімміграційну візу до 100 доларів. Зараз вона складає 65 доларів і стягується за кожне звернення по неімміграційну візу. Зміна приведе до збільшення розміру оплати у відповідність зі справжніми витратами на неімміграційні візові послуги.

Законодавство та нормативи США вимагають від Державного департаменту покривати вартість більшості консульських послуг за рахунок оплати за візи. Розміри оплати періодично змінюються для дотримання цієї вимоги. Зараз перед Державним департаментом гостро постала проблема дефіциту надходжень, оскільки 65-доларова оплата просто не покриває повної вартості послуг. Додаткові процедури перевірки з міркувань безпеки, що були запроваджені після подій 11 вересня, обмеження ролі допоміжного персоналу та подальше розширення керівного нагляду ще збільшили вартість покладання віз. Звернень по неімміграційні візи.

Порадившись з Управлінням менеджменту і бюджету Білого Дому, Держдепартамент визначив, що дефіцит слід ліквідовувати за рахунок підвищення оплати за послуги, а не шляхом залучення американських податкових коштів. Враховуючи зменшення кількості візових звернень та потреби бюджету на здійснення Програми безпеки кордонів, Держдепартамент ухвалив, що для відшкодування витрат розмір оплати має становити 100 доларів.

Укрпошта – це вже сучасний рівень

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Шановні друзі, знайомі, родичі і родики, користуйтеся послугами Укрпошти!

Скажу відразу – я не працюю в рекламному секторі Української пошти. Пишу це з власних, „шкурних” інтересів. Усі ми, хто їде з України чи до України, зустрічались з таким феноменом: знайомий, друг чи родич телефонує і просить відвезти чи привезти конверту, книжку, якісь лікувальні трави чи білизну. На пакеті є ім'я, прізвище, число телефону іноді є, іноді нема. „У неї немає телефону, але я їй напишу і вона до тебе зголоситься”. А як не зголоситься? Або як не відповідає на телефонні дзвінки, бо копає бараболою на дачі? Або коли йому вигідно зайти і забрати конверту саме тоді, коли мені не вигідно? І лист чекає. Телефонні переговори тривають.

Недавно я приїхав до Вашингтону на короткий час, серед іншого – щоб покласти податкове зізнання, і віз з собою пакунки до адресатів у штатах Мериленд, Пенсильванія, Нью-Йорк і Нью-Джерзі. У Вашингтоні все це доводилось перепакувувати, адресувати, везти на пошту і висилати. Від часу отримання пакунків у Києві (а я

ще на два дні зупинився у Нью-Йорку) до доставки до адресатів минуло яких три тижні. Тим часом лист або пакет, надісланий через Укрпошту у Києві, з'являється в адресата у США через тиждень або десять днів (ну, два тижні, якщо це на адресу в якомусь Овенсборо або Ошкош). Без проблем.

Укрпошта – це вже сучасне державне підприємство, яке постійно оновлюється, причому безцеремонно копіюючи перевірені системи USPS (американської пошти). Укрпошта вже три роки тому змінила порядок писання адрес – з советського на американський: прізвище, вулиця, місто, країна і п'ятицифровий поштовий код, замість старого, де в першому рядку треба було писати „куда” а в останньому – „кому”. (Пошта Російської Федерації все ще тримається цього порядку, і її поштовий код все ще шестизначний.) Навіть адреса відправника, згідно з новими правилами Укрпошти, має бути в горішньому лівому куті конверти, а адресата – в нижньому правому, як у нас.

Укрпошта також запровадила довгі конверти зі сніжно-білого паперу (величини нашого „номер 10”), а старого, майже квадратного формату, які колись були зроблені з поганого макулятурного паперу,

з рядками „куда” й „кому”, тепер також білі й якісні, іноді з різними кольоровими візерунками. Конверти виробляє Укрпошта на своїх, закуплених на Заході машинах. Останнім часом, знову ж імітуючи USPS, Укрпошта почала виробляти і продавати різної величини паки для висилки пакунків.

Правда, навіть у капітально-ремонтіваних відділах Укрпошти все ще можна зустріти атрибути XIX століття (і советської ери): духовку, в якій тримають гарячий лак – на опечатання рекомендованих бандеролей; посуду на клей з пензлем – для приклеєння паперу, в який завивають, наприклад, книжки; і солідні мотузки з природних волокон – для обв'язання пакунків. І ці послуги все ще включені в ціну посилки.

Але усі послуги Укрпошти вираховує по-сучасному: на комп'ютерах. І ціну посилки або листа за кордон Укрпошта також обраховує по-сучасному: вартість марок на лист до США, наприклад, прив'язана до курсу долара, так що одного дня лист коштує стільки то, а другого – на пару копійок більше або менше.

І ще, як і за советських часів, Укрпошта займається передплатою і розповсюдженням періодики,

за що бере собі солідні гроші, так що українські видавці газет і журналів регулярно плачуть з того приводу і проклинають жорстку політику цього державного підприємства. Але й тут Укрпошта не відстає від своєї американської сестри, яка за доставку преси бере собі все більше й більше. І таким необхідним американським видавництвом, як „Wall Street Journal” і „New York Times”, дешевше обходиться приватна доставка газет, зокрема в тих містах, де є більше передплатників. В містах України деякі видання вже також перейшли на т.зв. „кур'єрську” доставку – без посередництва Укрпошти.

А в межах України, доставка листа тепер швидша, ніж у США. Лист, кинений у скриньку у Києві сьогодні, завтра є у київського адресата, післязавтра, або через три дні, – у львівського.

Це ненауковий, але мій особистий і декількарічний перевірений досвід. Свої книжки я вже з чотирьох років не везу у валізі, а висилаю собі поштою – в обидві сторони. А листи від знайомих і родичів, правда, неважкі, і місця у валізі не забирють багато, але коли привезеш їх в Україну або в Америку, тоді починається тяганина, що триває дні, а то й тижні. ТанDEM Укрпошта-USPS робить це просто й професійно. Ні, не дешево. Але, як і усе інше, це питання – відносно.

Заповідна Хортиця – під загрозою

Свавілля твориться на острові Хортиця і довкола нього. Природний історичний пам'ятник, який містить велику кількість недосліджених пам'яток давніх поселень та славетної козаччини, вирішено „дослідити” бульдозерами. Президент України Л. Кучма приїздив до Запоріжжя і дозволив почати будівництво мостового переходу через Дніпро в місті Запоріжжі, поруч з діючими мостами. Дозволив прокладати широченну багаторядну автотрасу через острів Хортицю! І ось його слова: „Дехто виступає проти будівництва мостів через Хортицю. Я там був, подивився, там ніякої екології я не бачу”.

Міський голова Запоріжжя Олександр Поляк та голова Запорізької обласної адміністрації Євген Карташов вдають, ніби не розуміють, що фрази Леоніда Кучми на зразок „я тут подивився, і нічого для острова страшного нема, мости треба будувати”, і т. п. – це ж не закон! А керуватися в діях треба Конституцією України, „Положенням про Національний заповідник „Хортиця”, „Про природно-заповідний фонд України” і т. ін.

Мости будувати, безперечно, треба. Та навіть більшовики, котрі на зорі червоної доби „без оглядки” нищили все святе для українця, і ті не здогадалися перерізати тіло острова мостовим переходом. І не тому, що шкода їм було козацького гнізда, славетної Хортиці. Просто не визнавали подібне будівництво за доцільне. І спорудили було перший міст вище Дніпрогесу. Там і досі стримлять з води бики знищеного ще в часи війни мосту. Збудуйте

його там знову! Кажу про це головному архітекторові міста, то він нічого іншого не придумав відповісти, як нарікати на чималу глибину. Для довоєнних мостобудівників, виявляється, то не було проблемою...

В Запоріжжі одного разу вже відмовилися від „Хортицького” мостового варіанту, ще в неспокійні восьмидесяті. Журналісти, неформали-екологи в газетних дискусіях, у пікетах і на вічах без особливих проблем відстояли тоді перлину Дніпра від бруталної будівельної сверблячки. Мостознавці тоді ж напроєктували безліч інших варіантів мостів через Дніпро, які не зачіпали тоді ще навіть не заповідного острова.

Сьогодні ж в Україні йде шалена приватизація всього, навіть нашої історичної пам'яті. Нищаться святині. Завершується спустошливе розорення залишків давніх культур. По всьому Запорізькому краю доруйновуються могили-кургани. Недалеко від Хортиці, на Миколаївщині, найняті копачі за копійки риють-добивають залишки знаменитої Ольвії, добуваючи ненаситним древні амфори та прикраси. Ідьте, купуйте, потіштеся здобутками „чорних археологів” Ольвії, прикупіть щось на згадку із того, чого вже ніколи не буде! А повертаючись, загляньте до Хортиці-матері, де під асфальтовим надмогильником буде сплюндровано нашу пам'ять, славу і волю.

Василь Сергієнко,
член асоціації

„Захистимо Хортицю”, Запоріжжя

Древній Чернігів – в Інтернеті

ЧЕРНІГІВ. – Минулого року в Інтернеті з'явився веб-сайт українського журналіста Сергія Колесника – www.princelycity.com.ua –, присвячений Чернігову, місту-музею, осередкові багатой історії та давніх культурних традицій. Тисячі відвідувачів гідно оцінили достоїнства сайту, який, окрім довідкової інформації, містить унікальні повідомлення.

Одна зі сторінок сайту, наприклад, подає сучасне мітологічне трактування рельєфу „Чернігівський звір”, що в XII столітті прикрашав портал Борисоглібського собору. Як виявило дослідження, це зображення є втіленням космосу в тому вигляді, в якому його бачили древні індоевропейці. На сторінці „Музика” можна почути звучання музичних інструментів, виготовлених з кісток мамута, що

були знайдені на Мезинській стоянці первісної людини, яка існувала 20 тисяч років тому.

Віртуальний часопис „Княже місто” відвідують не тільки етнічні українці. Після його відвідин до Чернігова приїздили гості з Росії, Італії, США... В подальших плянах автора – ознайомити відвідувачів з декоративно-ужитковим мистецтвом Чернігівщини, українськими народними картинками, включаючи славновісного „Козака Мамая”, з колекцією ікон в бісерних ризах, детальніше розповісти про аномальні явища Антонієвих печер... Все було б добре, але розвиток сайту майже зупинився через відсутність грошей, адже до цієї пори сайт створювався практично на кошти автора та на ентузіязмі його друзів.

Андрій Вишневецький

III мовний конкурс почнеться на батьківщині Лесі Українки

Міністерство освіти і науки в Україні прийняло рішення провести III Міжнародний конкурс знавців української мови ім. Петра Яценка. Почнеться конкурс 9 листопада, на батьківщині Лесі Українки – в селі Колодяжному на Волині. Заохочуємо зацікавлених причинитися до процесу збереження і розвитку рідної мови через уфундування нагород вашого імені. Можна спонзорувати нагороди на національному рівні: для найкращих знавців української мови в Україні, або на обласному рівні, чи в тих зрусифікованих областях, де українська мова найбільше потребує підтримки. Меце-

натами конкурсу, окрім Освітньої фундації ім. Петра Яценка, будуть громадяни Канади, США і Австралії. Умови спонзорів нагород: на національному рівні – від 450 до 2,750 кан. дол.; на обласному рівні 1-ше місце – 250, 2-ге місце – 175, 3-тє місце 100 кан. дол. За докладнішими інформаціями звертайтеся до Освітньої фундації ім. Петра Яценка: Petro Jacyk Educational Foundation 5080 Timberlea Blvd., # 202 Mississauga, ON L4W 4M2 Canada. Тел. : (905) 238-0467; факс: (905) 625-8445; електронна пошта: pjef@istar.ca

Освітня фундація ім. П. Яценка

На захист пам'яток історії

КИЇВ. – 4 жовтня Товариство охорони пам'яток історії та культури провело прес-конференцію з приводу ігнорування чиновниками Київської міської адміністрації громадського протесту проти руйнування Національних заповідників „Софія Київська”, „Києво-Печерська Лавра” та інших пам'яток. З журналістами спілкувалися заступники голови цієї організації Лариса Скорик і Микола Пархоменко. Вони звинуватили Міністерство культури та мистецтв України, оскільки дозвол на продовження будівельних робіт біля Софійського собору дав заступник державного секретаря міністерства Леонід Новохатько. Йдеться про будівництво підземних гаражів і підземного фітнес-центру, який, згідно з проєктом, містить кілька басейнів.

Лариса Скорик повідомила, що підземний гараж вже побудований. На прес-конференції оприлюднена інформація про пляни міської адміністрації розпочати будівництво готелю у заповідній зоні, поблизу трьох пам'яток національного значення – Національної філармонії та пам'яників князю Володимирові і Магдебурзькому праву, незаконне будівництво кав'ярні та диспетчерської тролейбусної станції біля стін

Києво-Печерської Лаври. У Києві створено „Клуб естетичної непокори”, який покликаний захистити історичну спадщину від міських чиновників.

Як українське, так і міжнародне законодавство забороняють будівельні роботи у заповідних зонах. Але закон – не перешкода для окремих посадових осіб. У своєму виступі на Дні уряду у Верховній Раді у вересні міністер культури та мистецтв України Юрій Богущький поручення чинного законодавства пояснив „недосконалою нормативною документацією щодо визначення зон охорони пам'яток”. Але ж нормативні документи мали бути прийняті виконавчою владою протягом шести місяців після ухвалення закону. Минуло вже два з половиною роки від того часу, а їх немає.

Досі не створено єдиного центрального органу охорони культурної спадщини. Можливо, невдовзі у столиці виросте ще якесь чергове диво новітньої київської архітектури – нові парники на Майдані Незалежності, скопійовані з московської Манежної площі, чи якесь одоробало у вигляді колони.

Радіо „Свобода“

3 листопада: показ моди

САВТ БАВНД-БРУК, Н. Дж. – Четвертий відділ Союзу Українок запрошує на показ моди „Рігал Фантазі”, о першій годині, в неділю, 3 листопада, в залі української православної церкви св. Андрія на Мейн стріт. Буде представлено оригінальне плетене мистецтво художниці Тамари. Також буде показ оригінальних малюнків сина Тамари – Андрія.

Буде обід з музичним акомпаніментом і з легкими напоями. Вступ – 25 доларів від особи. За квитками та інформацією просимо звертатися до Люби Сірої на телефон: (908) 543-3728.

Тирса Павляк, комітет реклами

Делегація освітян відвідала Югославію

НОВИЙ САД, Югославія. – У Югославії 29 вересня - 2 жовтня перебувала делегація працівників освіти Києва з України та представників Товариства зв'язків з українцями за межами України „Україна-Світ” з метою ознайомлення зі станом справ у галузі освіти української діаспори і допомоги у рамках державної української програми „Закордонне українство до 2005 року”.

Делегацію прийняло Товариство української мови, літератури і культури „Просвіта”, котре, спільно з Посольством України у СРЮ підготувало насичену програму перебування делегації. Делегацію привіта-

ли представники української громади Нового Саду і Сремської Митровиці. У початковій школі імені Дьордя Натошевича у Новому Саді підписано договір про співпрацю між школами Києва та Нового Саду, обмін учнями та програмами.

Делегацію з Києва прийнято у Виконавчій раді Автономного краю Воєводина, де представлено стан справ з питань освіти в українській громаді. У Республіканському міністерстві освіти гостей прийняла радниця міністра Біяна Стоянович та радники з міжнародної співпраці. Під час дружньої та відкритої розмови делегацію озна-

йомлено із процесом реформ освіти у країні, висловлено бажання встановити та розширювати плідну міжнародну співпрацю.

Делегація побувала і на Філософському факультеті та на Катедрі української мови та літератури університету у Београді. Користуючись нагодою, проведено розмову про співпрацю між державними освітніми закладами України та Югославії. Відбулись інші корисні зустрічі в Кулі, де для гостей у приміщенні Товариства ім. Івана Сенюка виконано культурно-мистецьку програму.

Заступник голови секретаріату

Товариства „Україна-Світ” Ігор Винниченко вручив почесну відзнаку за вагомий особистий внесок у розвиток співпраці України зі закордонним українством та за єднання українських сил у світі Василю Дацишину, голові Товариства „Просвіта”, а грамоти – секретареві Товариства „Просвіта” Мирославу Гочаку, активістам української громади о. Стефанові Піткі з Сремської Митровиці, Борисові Небесному з Нового Саду, Євгенові Кулебі з Кули та Ярославові Комбілю з Вербасу. Делегація вирушила до Хорватії, після чого вона перебувала в Угорщині.

Інформаційна служба
Товариства „Просвіта”

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Біля джерел УМІ

До 50-ліття Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – Це був вересень 1949 року. Ми плвли військовим кораблем з Німеччини до Америки. Було нас багато, дорога була довга, важка, тривала цілий тиждень. Море шумувало, кораблем кидало, немов лущинкою, люди хворіли.

Пливли і плвли... Надії на швидке повернення до краю не було, їхали, щоб рятувати своє життя і те цінне, що було в наших душах. Таких транспортів було чимало. Я опинилася в Нью-Йорку, де масово скупчилася наша еміграція. Туга за рідним краєм спонукувала нас будувати своє життя так, щоб воно нагадувало нам наші рідні землі. Вже в переселенчих таборах Німеччини кипіло організоване життя – маленька українська держава. В США, попри труднощі улаштування, пошуків за працею, браку знання мови і т. п., на першому місці було завдання зберегти наші культурні здобутки (оскільки в СРСР все це нищилося). Групувались за професіями: малярі, актори, музики, письменники і т. ін., а було їх немало.

І так постав у Нью-Йорку, за ініціативою скульптора Сергія Литвиненка, Літературно-мистецький клуб. Спочатку люди сходилися в маленькому приміщенні на авеню А, а згодом винайняли власне приміщення на двох поверхах в будинку при 149, Друга авеню. Там були дві більші залі, в яких відбувалися літературні вечори, музичні імпрези та мистецькі виставки. Окрім того, було кілька менших кімнат, в яких можна було влаштовувати лекції з музики. Придбали столи, крісла, а найважливіше – інструменти, і так почалася праця.

Учителі, які не мали власних фортепіанів, втішилися, що є де вчити, та й самому трохи пограти. З Філадельфії приїздив проф. Роман Савицький, який в Нью-Йорку вже мав велику кількість учнів. В ЛМК зробилося людно, гомоніли діти, з кожної кімнати було чути гру на якомусь інструменті, і це нагадувало Музичний інститут ім. М. Лисенка у Львові.

Врешті в 1952 році, на одному з засідань музичної секції, постала ідея створення Музичного інституту на взірць Львівського. Головою Інституту вибрано проф. Р. Савицького. Це була сильна індивідуальність – мав велике психічне здоров'я, тактовність, керувався розумом, а не емоціями, був рідкісною особистістю в нашому суспільстві, особливо серед нервово вичерпаних емігрантів, які багато пережили через політичні обставини і довгі мандри.

По кількох роках праці деякі учителі почали організовувати публічні мистецькі виступи своїх учнів. Професор відвідував ці виступи і вирішував, кого з учителів можна

включити до учительського складу УМІ. Проф. Р. Савицький своїм престижем, досвідом і організаційним хистом в короткому часі організував музичну школу зі спільною програмою і спільними виступами її учнів.

З метою охоплення найбільшої кількості нашої молоді музичною освітою, він почав створювати відділи УМІ у всіх більших містах Америки, де були наші громади, і де знаходилися відповідні учителі.

Велика зайнятість професора змушувала його обмежувати лекції до приписових 45 хвилин, і всі дивувалися, що при короткому часі і мінімальній грі його учні мали найкращі результати. Відділи Інституту росли, але й обов'язків у директора також більшало. Він проводив іспити по два рази в році у всіх відділах, а було їх 15. Учні відчували, що він їх уважно слухає і що кожний з них для нього важливий, незалежно від здібностей. Крім того, він мав постійні лекції з власними учнями і не переставав бути піяністом. Таке навантаження вимагало від директора надзвичайної самодисципліни і раціонального розподілу часу.

Управа УМІ сходилася кожної суботи на одногодинну нараду. Професор мав велику книжку, в яку вписував все, що треба було покласти кожного дня. Бажаючи мати високий виконавський рівень своїх учнів, професор одного року вирішив залишити усіх на тому самому році навчання. Всі погодилися – ніхто не відійшов.

Навчаючи дітей шість років гри на фортепіані, я переконалася, що для більшості з них ця гра не є внутрішньою потребою, а небажаним обов'язком, накиненим їм батьками. Тому треба попереднього підготування, щоб навчити дітей слухати, відчувати і розуміти музику. Захоплена цією ідеєю, я простудіювала відповідну літературу і звернулася до проф. Р. Савицького з проханням дозволити мені організувати Музичний садочок. Професор виявив велике зацікавлення до цієї справи, попросив скласти програму навчання, і в 1955 році при вписах до УМІ, крім інших занять, був оголошений набір до Музичного садочка. Інші учителі дивилися на цю справу скептично.

Коли після двох років ведення Музичного садочка я попросила професора на градаційний іспит моїх 4-5-річних учнів, він прийшов, вислухав малят, висловив своє задоволення і навіть підписав їхні свідоцтва.

Проф. Р. Савицький віддав усі свої сили для розбудови УМІ. Перевантаження педагогічними і адміністративними обов'язками не давало йому змоги віддатися концертній діяльності, що напевно було його найбільшою мрі-

Проф. Роман Савицький

єю. У хвилині, коли я почула, що його вибрано директором Інституту, мені стало його жаль, бо відчувала, що він свідомо чи несвідомо себе губить. Ті, що переконали його взяти на себе цей обов'язок, мріяли про УМІ, але самі не могли б цього здійснити. Проф. Р. Савицький своєю мудрістю і працею зумів створити велику школу музичної освіти з належним учительським складом і рівнем навчання і її душою. Коли він раптом помер, школа поступово стала розпадатися, бо не стало тієї основи, на якій все трималося. Його патріотизм вимагав від нього відданої безкорисливої праці для добра нашої молоді, щоб зберегти нашу ідентичність, наше обличчя. Гігантська праця професора забрала усі його сили і він передчасно згас на своєму пості.

Раптова смерть професора вразила усіх. Спочатку запанувала якась дивна тиша, бо забракло керівника, який думав про всіх і про все, брав на свої плечі трудні для розв'язки справи. Але по-малу учителі взяли віддану до праці, незалежно від того, чи працювали разом, чи окремо, бо всі мали на увазі головну ціль УМІ – „плекати і поширювати в світі українську музику”.

Праця проф. Р. Савицького не була даремною. Сьогодні все більше й більше виконавців включають у свій репертуар твори українських композиторів, українська музика популяризується і виходить в ширший світ.

Галина Мірошниченко-Кузьма

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

Неділя, 27 жовтня 2002 р.

год. 2-га по пол.

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

в пам'ять

ДАРІЇ ГОРДИНСЬКОЇ-КАРАНОВИЧ

з нагоди

50-ліття УМІ

Виконавці:

учні, абсолюенти, учителі, дитячий хор УМІ з Філадельфії
і вокальний ансамбль „Промінь” з Нью-Йорку

Weill Hall at Carnegie Hall, 154 West 57th Street, New York, NY

Квитки: в ціні \$15, \$12 і \$10 в учителів УМІ, в Сурмі в Нью-Йорку,
і при касі в Carnegie Hall.

Музичний інститут відзначає ювілей

Концертом Української музики в пам'ять довголітнього президента УМІ Дарії Р. Гординської-Каранович, в неділю, 27 жовтня, о 2-ій год. по полудні в залі „Weill Recital Hall at Carnegie Hall” Український музичний інститут започатковує ряд імпрез, пов'язаних з його 50-літтям.

За 50 років УМІ довів українській громаді доцільність існування унікальної школи, яку в 1952 році під проводом проф. Романа Савицького заснували українські музики.

Концерт розпочнеться виступом дитячого хору УМІ з Філадельфії під керівництвом Л. Пенкальської, при акомпанієменті Г. Сагатої-Поритко, згодом виступлять учні класу Т. Богданської, Б. Волянської, Т. Гринькова, Ж. Дейкан, Л. Георгадзе, Л. Кушнір, О. Лиховид,

а закінчать першу частину концерту наші випускники, які вже мають докторати з медицини, але не покидають музики – Марта Мачай (кляса М. Байлової), Оля Явна-Сохан (кляса Д. Каранович) і Олег Сохан (кляса О. Чипак).

В другій частині публіка послухає музикознавця Р. Савицького, мол., вчителів-піяністів Т. Гринькова, Р. Дурзо, скрипалів Р. Венке при акомпанієменті П. Тарсіо, Г. Ремезову і Н. Антонів при супроводі О. Лиховид і співачку Л. Грабову при музиці Т. Гринькова.

На закінчення виступить вокальний ансамбль „Промінь” під керівництвом Б. Волянської.

Славетного „Carnegie” торкнеться українська музика, засвідчуючи ще раз живучість нашої музичної культури.

Таїса Богданська

НОВІ ВИДАННЯ

Публікації Українського наукового інституту в Гарварді

У першій половині цього року видавництво Українського наукового інституту Гарвардського університету (УНІГУ), опублікувало англійською мовою дві книжки: „Царі та козаки. Дослідження з іконопису” (в оригіналі – „Tsars and Cossacks. A Study in Iconography”) та „Незалежна Білорусь. Внутрішні детермінанти, регіональна динаміка та наслідки для Заходу” („Independent Belarus. Domestic Determinants, Regional Dynamics, and Implications for the West”).

Монографія „Царі та козаки” належить перу відомого вченого-історика Сергія Плохія, професора Альбертського університету (Едмонтон, Канада), спеціаліста із доби Козаччини та релігійних взаємин в Україні XVI–XVIII ст. С. Плохій керує програмою вивчення Церкви при Канадському інституті українських студій Альбертського університету.

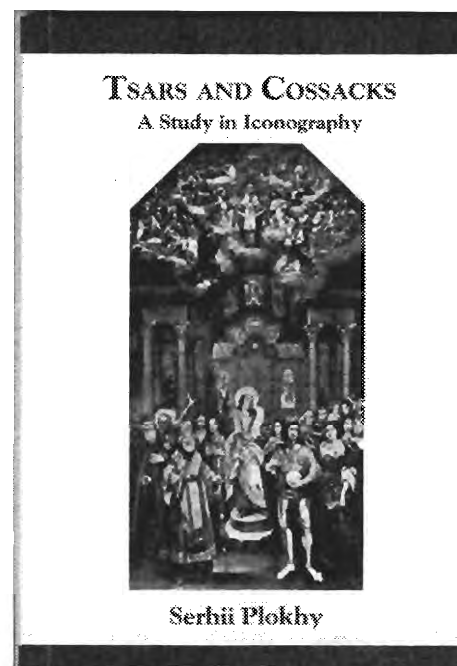
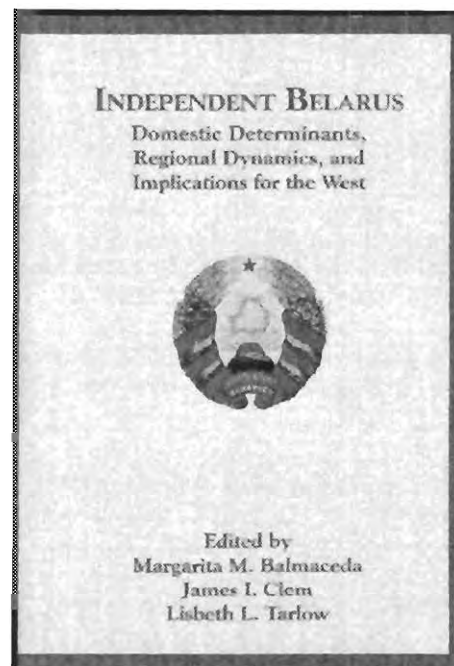
У своїй книжці автор аналізує те, як українські козаки мовою ікони відображали свої взаємини з Богом та з російськими царями. Це багато ілюстроване і добре удокументоване оригінальне дослідження допомагає читачеві зрозуміти політичну, громадянську та релігійну культуру українського козацтва, особливості її відображення в іконописі та дереворитах, створених у Києві, на теренах Гетьманщини, Запорізької Січі та Західної України наприкінці XVII й у XVIII столітті.

Д-р Плохій повертає козацькому іконопису доби „утрачений голос”, допомагає йому „заговорити” із сучасним читачем зрозумілою для нього мовою. „Царі й козаки” поглиблюють наше розуміння семіотики української іконографії, унаслідок чого приховані в ній аспекти взаємин українського козацтва із царями у Російській імперії.

Особливо цікаво аналізується у монографії самобачення українського козацтва, культурний, релігійний та політичний простір, в якому творилася та реалізувалася його ідентичність.

Вихід цієї книжки став можливим завдяки Видавничому фондові ім. Омеляна та Ірини Волинців. (101 ст., ілюстрацій; ISBN 0-916458-95-4. Ціна 18.95 дол.).

Друга публікація, „Незалежна Білорусь”, є збіркою доповідей наукової конференції, яку у травні 1999 року організували спільно Український науковий інститут Гарвардського університету та Осеред-

Обкладинки нових книжок

ок російських досліджень імені Дейвіса (Гарвард). Конференція ставила за мету вивчити широкі міжнародні наслідки сучасної політичної ситуації в Білорусі.

Цей том включає дев'ятнадцять статей грона вчених, політиків, представників міжнародних організацій із США, Канади, Білорусі, Росії, Литви, Німеччини, України. Матеріали цієї колективної монографії організовані у чотири тематичні групи: внутрішня політика Білорусі, її економічні проблеми, взаємини Білорусі з Росією, Білорусь та європейська безпека, Білорусь як проблема для Заходу.

„Незалежна Білорусь” пропонує солідну основу для розуміння процесів, що відбувалися в Білорусі і навколо неї у 1990-их роках, її сучасний статус та перспективи на майбутнє.

Книга вийшла за редакцією М. М. Бальмаседи, Дж. І. Клема та Л. Л. Тарлов та завдяки підтримці Фондації Сміта Річардсона (483 ст., ISBN 0-916458-94-6. Ціна 26.50 дол.).

Обидві книжки можна замовити за електронною адресою: huri@fas.harvard.edu телефоном (617) 495-3692 чи факсом: (617) 495-8097.

Юрій Шевчук

Книжка, яку мали б прочитати в Україні ветерани війни

Подвійне прочитання має історія Другої світової війни в Україні і за її межами. У роки правління в СРСР політичного клану Л. Брежнєва чинник війни було використано, як провідне знаряддя у вихованні молоді. З цією метою було встановлено державне свято – День перемоги, відновле-

тому вимірі, який вони мали, оновити свідомість людей. Покищо в Україні цього не роблять – нові видання на теми війни продовжують переспів давніх вигадок. Тому поява у нинішньому році в київському „Смолоскипі” книжки спогадів Федора Пігідо-Правобережного „Велика вітчизняна війна” (перше видання вийшло 1954 року в Канаді) за фінансового сприяння Фондації ім. Івана Багряного (США) сприймається як спроба сказати й в Україні правду про Другу світову війну на українських теренах.

Парадокс цієї книжки полягає в тому, що український читач на Заході тепер не знайде у ній особливих новин, але в Україні кожна деталь звучатиме, як відкриття. Автор розповідає про досить таки злиденне життя киян перед війною, коли усі кошти було кинуто на підготування воєнного походу Червоної армії в Європу, про масові „відрядження” державного чиновництва у 1939 році на західні землі з метою особистого збагачення тамтешнім майном, про панічну втечу державної еліти з Києва, коли ще німці були досить далеко від столиці.

Автор перебував в часі війни у Києві і в селі Стайках над Дніпром, то мав нагоду бачити події і у столиці, і на лінії фронту. Він описує виконання злочинного наказу Сталіна про „спустошену землю” при відступі війська, нездатність червоного командування доведення боїв, масове здавання в полон червоного вояцтва. Автор був також свідком варварського

ставлення німецького війська до полонених і цивільного населення. Цінним доповненням спогадів став історичний коментар.

Нове видання підготували д-р Роман Сербин з Канади і д-р Юрій Шаповал з України. У вступному слові до книжки вони пишуть: „Спогади Ф. Пігідо можуть видаватися для деякого шокуєчими. Вони і справді є такими, оскільки розвічують багато мітів не лише про ставлення до війни радянського керівництва та пересічних громадян, а й міти про їхнє ставлення одне до одного під час війни. Ф. Пігідо ставить під сумнів легендарний енту-

зіязм та підйом цивільного населення у справі оборони „соціалістического отечества”.

Саме у цьому і полягає значення книжки для нинішнього читача в Україні. Добре було б, коли б спогади прочитали передовсім ветерани „Великої вітчизняної”. Для цього книжку варто їм навіть подарувати...

З питання придбання книжки слід звертатися до Фондації ім. І. Багряного на адресу: Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave., Arlington Heights, IL 60005.

Левко Хмельковський

Про масові „відрядження” державного чиновництва у 1939 році на західні землі з метою особистого збагачення тамтешнім майном.

но призабуті воєнні міти, поставлено грандіозні пам'ятники, а ветерани Радянської армії стали провідною силою суспільства, дістали нові нагороди і численні пільги, їх були залучено до провладу громадсько-політичного життя. Вийшла книжка й самого Л. Брежнєва, котру навіть ветерани зустріли не без іронії.

В результаті цих зусиль нинішнім поколінням України було прищеплено хибне уявлення про минулу війну, як про безперервну низку звитяги і перемог над жалюгідними німцями. Перемоги, впевнювали комуністичні ідеологи, були досягнуті під „мудрим керівництвом Комуністичної партії, яка згуртувала радянський народ довкола великого російського народу”.

Велетенські зусилля потрібні тепер для того, щоб відновити історичну правду, подати події у

ШКОЛИ В УКРАЇНІ
ПОТРЕБУЮТЬ КОМП'ЮТЕРНОГО ОБЛАДНАННЯ

Ви можете подарувати для Вами вибраної школи в Україні:
за 450 доларів модерний комп'ютер із принтером;

за 5,000 доларів комп'ютерне обладнання однієї класи для 10 студентів. (10 комп'ютерів, 1 принтер, одна велика копіювальна машина);

за 10,000 доларів комплектне комп'ютерне обладнання для однієї класи, саме: 15 комп'ютерів, 15 комп'ютерних столів, 15 крісел для студентів, 3 принтери, один бюровий стіл і три крісла для викладача, 2 залізні шафи і одну професійну копіювальну машину.

Ваше ім'я і прізвище буде поміщене на Пропам'ятній Таблиці в цій школі, а також одержите посвідку для звільнення від податку на Вами прислану нам суму.

Пожертви просимо висилати на адресу:

COMPUTERS FOR UKRAINE

2150 Bloor Street West, Suite 96
Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8
Tel.: (416) 239-4407

на чеку просимо писати: Computers For Ukraine

Щира Вам подяка за Вашу щедрю пожертву.

УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
ДЛЯ ДОПОМОГИ ШКОЛАМ В УКРАЇНІ,
Торонто, Канада.

На Камчатці жив поет-українець

Дякуємо за поміщення у „Свободі“ розповіді про життя українців Камчатки (ч. 34). Усі були приємно вражені публікацією про наше земляцтво саме у святковому числі тижневика. Надсилаю книжку поезій світлої пам'яті Валерія Сергієва „Географія друзів“. Автор книжки народився у Києві, де в університеті став геологом й від 1978 року працював на Камчатці. Книжка вийшла у 2001 році. 11 листопада Валерієві Сергієву виповнилося б 60 років, і ми відзначимо цю дату у нашому земляцтві.

Едіта Познякова,
редактор газети „Батьківщина“

Виконаємо заповіт

Сто сорок років, як не стало
На цьому світі Кобзаря,
Та все, що він казав, настало:
Прогнали й Бога, і царя.
І волю кров'ю окропили,
Хоч більш не вражу, а свою
На світ сторіками пустили
За ту „велику сім'ю“.
Голодомор, війна, ГУЛаги,
Біда чорнобильська, нова...
Це все – для Неньки-бідологи,
Але вона жива, жива!
Живий і „Заповіт“ Тараса,
Що вічно душу зігрівав
(Тому вона і збереглася),
А може й Бог про нас згадав.

І знов шумить козацька слава
В незаборонених піснях;
Вже є і воля, і держава,
І синьо-жовтий в небі стяг.
Хоча й останню ковдру з Неньки
Рвуть урядовці-шахраї,
Та це вже прикросі дрібненькі –
Хоч злодії, та все ж свої.
Все ж вільні, хоч не дуже ситі.
І в місті люди й на селі
Вже розберуться, як їм жити
На тій „оновленій землі“.
А без війни і лихо згине;
Іще здивуєм білий світ...
Дніпро реве, і Слово лине,
І виконаєм „Заповіт“!

На презентації книжки Валерія Сергієва в обласній бібліотеці Петропавловська-Камчатського в листопаді 2001 року (зліва): ведучий Дмитро Демидов, Едіта Познякова, Валерій Сергієв.

Фестивалі на Буковині і Гуцульщині

На Прикарпатті відбувся 12 Міжнародний гуцульський фестиваль. Столицею його стало гірське місто Косів.

Напередодні свята значну частину Косівського району було проголошено національним парком „Гуцульщина“. У межах фестивалю, окрім численних виступів фолк-льорних хорів та вокальних колективів, оркестрів народних інструментів, відбулося відкриття пам'ятника відродження, який символізує здобуту незалежність України. Була проведена науково-практична конференція „Гуцульщина на початку ХХІ століття“. Гуцули Прикарпаття, проводячи фестиваль, пронесли гуцульськи-

ми селами Прикарпаття: Космачем, Прокуравою, Шешорами та Пістинем – символічний вогонь, яким запалювали фестивальні ватри, що збирали народних митців, мешканців сіл на свої мікро-фестивалі.

* * *

5 жовтня у Чернівцях відбувся 13-й Міжнародний фолкльорний фестиваль „Буковинські зустрічі“, у якому взяли участь фолкльорні колективи з України, Угорщини, Румунії і Польщі. На святі виступили численні музиканти-аматори з Чернівецької області, зокрема на старовинних цимбалах ХVІІІ століття.

Радіо „Свобода“

М. Борзаківська знову поетеса року

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Інтернаціональне об'єднання поетів запросило на осінню конвенцію і симпозіум до Голівуду поетесу Маргариту Борзаківську для читання своїх поезій, де вона офіційно буде визнана як Заслужений поет і Почесний член об'єднання та на спеціальній церемонії нагороджена за її поетичні здобутки.

Вже десятий рік, від 1993 року до 2002 року включно, М. Борзаківська іменується Поетом року. Інтернаціональна бібліотека поезії також виявила бажання долучити поезії М. Борзаківської до збірки нових поезій, написаних найцікавішими поетами.

Г. Дзівак

Від 4 до 14 жовтня на сцені Донецького академічного державного театру опери і балету ім. А. Солов'яненка відбувся IX Міжнародний фестиваль „Зірки світового балету“, який зібрав майстрів балету з Японії, Австрії, Росії, США, Німеччини, Франції, Аргентини й України. На фото: солісти „Гранд опера“ (Париж, Франція) Мелані Гюрель і Алексіо Карбоне виконують па-де-де з балету Римського-Корсакова „Корсар“ під час церемонії відкриття фестивалю. Фото УНІАН

У жовтні було страчено Гната Хоткевича

8 жовтня виповнилося 64 роки від загибелі українського діяча культури Гната Хоткевича. Прямий нащадок литовських гетьманів Гнат Хоткевич народився у Харкові 19 грудня 1877 року. На початку ХХ століття Хоткевич ініціював відродження кобзарства, удосконалив конструкцію бандури, згодом став першим професором

клясу бандури і започаткував „харківську школу“ гри на ній. Він був засновником і керівником трьох театрів на Харківщині і Гуцульського театру на Прикарпатті. 23 лютого 1938 року Гнат Хоткевич був заарештований і 8 жовтня страчений у підвалі Харківського управління НКВД.

УНІАН

MUSICUS BORTNIANSKII

Мирон Максимів, Диригент

Подарувати Музику!
2 нові Компакт-Диски!

РІЗДВЯНА ПСАЛЬМА

Колядки Щедрівки та однокорні та двокорні концерти Бортнянського: Ведель (Концертний запис! Цифрово переписано та переформовано з касети: "For the Child")

ПАРТЕСНІ КОНЦЕРТИ

Духовне 5-ти та 6-ти голосне багатоголосся
УКРАЇНСЬКОГО БАРОККО!

To order: please mail cheque/money order to: MUSICUS BORTNIANSKII

3841 Lakeshore Blvd. West, Suite 323, Toronto, Ontario, M8W 1R2, Canada
Tel.: (416) 255-7378 E-mail: musicusbortnianskii@Rogers.com

1 CD РІЗДВЯНА ПСАЛЬМА:	US \$13.00	X () =	_____
1 CD ПАРТЕСНІ КОНЦЕРТИ:	US \$18.00	X () =	_____
Shipping/Handling charges per 1CD:	\$ 3.00		_____
For each additional CD shipped please add:	\$ 1.00		_____
Total:			_____

NAME _____
ADDRESS _____
CITY _____ STATE _____
ZIP CODE _____ TEL. NO _____

Пересвідчіться в красі української музики ХVІІ та ХVІІІ ст.

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

запрошує

спонзорів, приятелів українських сиріт і все громадянство на

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

які відбудуться

26 жовтня 2002 р., о год. 12:30 по пол.

в Українському спортовому клубі
122 Second Ave., New York, NY

За додатковими інформаціями телефонувати:

(718) 423-4966

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

на доповідь

„БОГДАН ЛЕПКИЙ І ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКЕ КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ“

яку виголосить

РЕНАТА РУСНАК

докторант Ягелонського університету,
гість-дослідник архівних матеріалів НТШ-А

Доповідь відбудеться

в суботу, 26 жовтня о 5-ій год. по пол.

в будинку НТШ, 63 Fourth Ave. (між 9 і 10 вулицями), New York.

33-й ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в КЛІВЛЕНДІ

запрошує всіх на

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ВІДДІЛУ

яке відбудеться

в суботу, 2 листопада 2002 р.,
о 4-ій год. по пол.

в Астрономічному Соборі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Святкова програма включає:

- * Музично-літературну композицію „Сім струн“
- * Бенкет

Всеукраїнський Комітет для відзначення 60-ліття УПА в штаті Нью Джерзі

запрошує всю українську громаду на

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ 60-ЛІТТЯ УПА

яка відбудеться

27-го жовтня ц.р.

о год 3-ій по полудні
в Українській Централі
240 Hope Ave.
Пассейк, Н.Дж.

В програмі:

- Святковий Апель Вояків УПА
- Святкова доповідь дочки Унівця - Зені Брожини
- Хор «ДУМКА» під мист. кер. Василя Гречинського
- Рецитация - проф. Ростислава Василенка
- Інсценізація «У ВЕЛИКОМУ РЕЙДІ» у виконанні молоді СУМА й ПЛАСТУ

САМОПОМІЧ Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка покрила кошт афіші, філії у Джерзі Сіті, Ньюарк, та Парсипані, Нью Джерзі.

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

Ціни від 17 вересня
до 31 жовтня
2002 р.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

ЛЬВОВА	615 дол. + податок	(в обидві сторони)
	410 дол. + податок	(в одну сторону)
РИГИ	535 дол. + податок	(в обидві сторони)
	370 дол. + податок	(в одну сторону)
МІНСЬКА, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КІЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРГУ, МОСКВИ	580 дол. + податок	(в обидві сторони)
	395 дол. + податок	(в одну сторону)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

КРАЙОВА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

В програмі:

- ❖ Святковий доповідь – проф. Іван Щербак (Україна) голова СФУЛО
- ❖ Мистецька частина
- ❖ Забава

Вступ на бенкет і забаву
40 дол. від особи

Замовляти квитки:

ODLWU, P.O. Box 7,
Clifton, NJ 07011

Tel.: (201) 692-1471

запрошує українську громаду на

СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

XXVI КРАЙОВОГО З'ІЗДУ

в суботу, 9 листопада 2002 р., о год. 6:30 веч.

Ramada Hotel, 130 Route 10 West, East Hanover, NJ

СПОРТ

Футбол

Україна - Греція - 2:0

На стадіоні „Олімпійський“ у Києві збірна України 12 у грі зі збіркою Греції перемогла з рахунком 2:0. Команда Греції - один з основних суперників у боротьбі за путівку до Євро-2004. В другій половині гри Воробей, отримавши м'яч Зубова, відкрив рахунок. Завершальну крапку гри поставив Андрій Воронин, який з 25 метрів потужним ударом на 81-й хвилині вирішив долю перемоги у цій грі 2:0. Попереду - гра у Белфасті проти збірної Північної Ірландії, яка поступилася еспанцям - 0:3. Після двох турів відбіркового турніру українці з чотирма точками посідають друге місце у групі після еспанців (6 очок).

* * *

13 травня 2003 року, на стадіоні „Динамо“ і на Байковому кладовищі, де похований Валерій Лобановський, буде відкритий меморіал, присвячений пам'яті тренера. Саме з 11 по 13 травня керівництво „Динамо“ планує провести міжнародний футбольний турнір, в якому візьмуть участь провідні футбольні клуби Росії і України.

* * *

Молодіжна збірна України у своїй другій грі у відбіркового турнірі до Євро-2004 зіграла внічию 1:1 зі збіркою Греції. Після цієї гри українська команда має дві точки і вона, в разі перемоги еспанців над вірменами, опиниться на третьому місці. Українці відразу ж припустилися помилки в захисті, і нею скористався Пападопулос, який влучно забив м'яч - 1:0. Проте українцям вдалося зрівняти рахунок - Лисицький забив м'яч - 1:1.

Півзахисник збірної України з футболу Андрій Гусин (ліворуч) в боротьбі за м'яч із гравцем збірної Греції під час змагань Чемпіонату Європи у Києві 12 жовтня.

Фото УНІАН

* * *

Чемпіон України з футболу у залі - донецький „Шахтар“, який вийшов у груповий турнір Ліги чемпіонів, після жеребкування 14 жовтня потрапив до групи В. Разом з гірниками у цій групі грають італійський „Прато С-5“, еспанський „Плайас де Кастельон“ та югославський „Ніш“. Команда „Плайас де Кастельон“ є минулорічним переможцем цього турніру, який торік проводився вперше. Нинішній груповий турнір відбудеться 17 - 23 березня наступного року.

Шахи

Перед останнім туром групового турніру Другої чаші світу у Гайдабаді 14 жовтня становище Василя Іванчука практично не давало йому можливості продовжити боротьбу в чвертьфіналах. Завдяки останній перемозі над Юлдашевим, українець мав в активі всього дві точки. Його випереджали відразу три учасники групи А - бразилієць Вескові, поляк Мачея і росіянин Малахов.

В останньому турі Василь Іванчук програв росіянинові Володимирові Малахову і припинив боротьбу за Чашу світу. В. Малахов став першим чвертьфіналістом турніру. В чвертьфіналі зустрічаються В. Малахов, А. Дресв, С.Рублевський (Росія), В. Ананд (Індія), С. Цзянчуань (Китай), Р. Касимджанов (Узбекистан), Н. Шорт (Англія), А. Белявський (Словаччина).

Ручний м'яч

Чемпіонки України, гандболістки запорізького „Мотора“ 14 жовтня достроково завершили свій єврокубковий похід у Лізі чемпіонів, поступившись за сумою двох змагань данському „Ікасту“, який продовжить боротьбу у Лізі чемпіонів. Краща чоловіча команда України - клуб „Шахтар-Академія“ пробився до групового турніру Ліги чемпіонів, коли переміг у другому колі кваліфікації каунаський „Гранітас“. Продовжує свої сходження у Чаші ЕГФ і „Портівик“ з Южного, який у другому змаганні зіграв внічию (26:26) з угорською „Евері дай-Орошаца“, але за сумою двох ігор пройшов до наступних змагань.

Теніс

Українка Тетяна Перебийніс 15 жовтня вийшла у друге коло турніру у Швейцарії, у парному розряді, з фондом нагород у 1.224.000 дол. У першому колі українка разом з росіяною Євгенією Куліковською виявилася сильнішою у двох сетах за словенський дует - Тіна Крізан та Катаріна Среботнік (6-4, 6-4).

* * *

У грецькому місті Салоніках відбувся турнір „Greece F3“ з призовим фондом 10.000 дол. У ньому брали участь два українських тенісисти - Сергій Миропольський і Анатолій Чернушенко.

А. Чернушенко в першому колі кваліфікації програв грецькому тенісистові, С. Миропольський програв у другому колі кваліфікації австрійцеві, проте отримав статус „lucky loser“, що дозволив йому виступити в першому колі основної сітки, де він поступився болгарському тенісистові.

* * *

Колишня перша ракетка світу Мартіна Гінгіс оголосила про припинення виступів на турнірах „WTA“ на невизначений час. Вона не назвала дату свого можливого повернення.

Мартіна нещодавно повернулася на корт після того, як пропустила три місяці через травму. Але повернення виявилася невдалою: на відкритому чемпіонаті США швейцарка прогала у четвертому колі Моніці Селеш, а на нещодавній Чаші Кремля і на турнірі в Фільдерштадті - росіянкам Надії Петровій і Олені Дементьєвій.

6000
PUBLISHED
only 400 remain

Encyclopedia of UKRAINE

FINAL SALE
60% OFF
now \$295/set

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE ORDER FORM

PLEASE SEND ME:

The complete 5 volumes of
Encyclopedia of Ukraine
at the special price

_____ # sets at \$295 each: _____

☐ YES

I wish to donate to the Canadian
Foundation for Ukrainian Studies
to help develop projects like
Encyclopedia of Ukraine,
and promote Ukrainian studies.

(Income tax/charitable receipts provided)

☐ \$25 ☐ \$50 ☐ \$100 ☐ Other

Donation: _____

Total enclosed: _____

Price includes S&H and GST.
Outside Canada, prices are in US dollars.

SHIPPING ADDRESS: (Please Print)

NAME: _____

ADDRESS: _____

CITY: _____

PROVINCE/STATE: _____

COUNTRY: _____

POSTAL/ZIP CODE: _____

PHONE: () _____

Please mail or fax to:

Canadian Foundation for Ukrainian Studies
2336A Bloor Street West, Suite 205
Toronto, Ontario, Canada M6S 1P3
Tel: (416) 766-9630 Fax: (416) 766-0599
Toll free: 1-877-766-9630

METHOD OF PAYMENT

Payment or charge account must accompany this order.

☐ Cheque or Money order payable to:
Canadian Foundation for Ukrainian Studies

☐ Visa ☐ MasterCard

Card number: _____

Signature: _____

Expiry Date
of Card: _____

10-10-719

dial and go

Велика телефонна компанія сказала мені, що я зробила помилку.

Мій син користувався телефоном для свого комп'ютера. Я телефонувала до мого брата в Новгород і друзям до Львова з мого іншого телефону. Я була вражена, коли отримала телефонний рахунок. Згідно з рахунком, я повинна заплатити приблизно 2 дол. за кожну хвилину розмови.

Я потелефонувала до телефонної компанії і попросила підтвердження цін, які мені були обіцяні на самому початку. Вони навіть включили місячну оплату. Але чому їх рахунок був зроблений на підставі таких високих цін?

Ця телефонна компанія пояснила мені, що тільки перша телефонна лінія була на спеціальному телефонному пляні. Вони сказали, що я зробила помилку.

З кодом 10-10-719 ніхто не говорить мені, що я зробила помилку.

Я отримала чудові ціни на всі свої телефонні лінії без всяких щомісячних оплат за плян. Я можу телефонувати всюди, включно з Україною і Росією зі свого мобільного телефону, користуючись такими ж низькими цінами.**

Київ 13.9¢	Москва 8.9¢
Одеса 10.9¢	С. Петербург 8.9¢
Україна 19.9¢	Росія 13.9¢

- Користуйтеся прекрасними низькими цінами 24 години на добу, 7 днів на тиждень
- Немає потреби реєструватися
- Нема щомісячних оплат*
- Оплата за розмови буде включена у Ваш звичайний телефонний рахунок

Це дуже просто!

Для дзвінків по США і до Канади набирайте: 10-10-719 + 1 + Код міста + Номер телефону

Для дзвінків за кордон набирайте: 10-10-719 + Код країни + Код міста + Номер телефону

США 6.9¢ • Канада 6.9¢ • Німеччина 9.9¢
Київ 13.9¢ • Одеса 10.9¢ • Україна 19.9¢ • Білорусь 22¢
Москва 8.9¢ • С. Петербург 8.9¢ • Росія 13.9¢
 Україна - мобільний телефон 35¢ • Росія - мобільний телефон 31.9¢
 Молдова 22¢ • Грузія 16¢ • Естонія 17¢
 Вірменія 31¢ • Азербайджан 31¢ • Ізраїль 9.9¢

Телефонуйте до нашого Центру Обслуги на тел.: 1-800-214-8277 або відвідайте нас на Інтернеті: www.1010719.com

* Невелика оплата за з'єднання - 15¢.

** телефонуйте до Центру Обслуги на тел.: 1-800-214-8277, щоб замовити GO CARD.

Ціни по США дійсні для всіх штатів за винятком Гаваїв і Аляски. Ціни за кордон можуть бути іншими при дзвінках на мобільні телефони. Стягується Федеральний податок (USF).
 Ваша локальна телефонна компанія може не забезпечувати сервіс 10-10-719 або пересилку рахунків. Телефонуйте до Центру Обслуги на число: 1-800-214-8277 для отримання інформації про наявність інших можливостей використання нашої обслуги. Наші клієнти повинні потелефонувати до Центру Обслуги, щоб отримати ці ціни.

**Great Rates,
No-fee Services,
Free Checking,
and Now...Free
On-line Banking.**

RUFCU direct™

**Check Our
Financial
Services and
Attractive Rates**

- Savings Accounts
- Share Draft & Checking
- Credit Cards
- Vehicle Loans
- Mortgage Accounts
- Signature Loans
- Business Loans
- Commercial Loans
- CD's & IRA's
- Investments
- Youth Accounts
- Direct Deposit
- Fund Transfers
- International Transfers
- Audio Response System
- Notary Service
- Translation Services
- Student Scholarships

What more could you ask from a financial institution? How about member ownership. Not only do you get the most attractive rates in town, as a member, you are an owner. And ownership does have its rewards.

In addition to earning interest on your deposits, you stand to earn dividends on your account. Plus, you benefit from a wide array of financial instruments and no-fee services, at rates unmatched by other banks.

More important, you can now do your banking online from just about any place in the world, free of charge! What better reasons to become a member of one of the most service oriented credit unions in the country. Join us to today! Call us or visit us online at www.rufcu.org.

Rochester Ukrainian Federal Credit Union
Serving Our Members' Financial Needs

Main Office

RUFCU Rochester
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

Capital District Branch

RUFCU Albany
1828 third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel: (518) 266-0791
Fax: (585) 338-2980

Bank Online!

www.rufcu.org

e-mail: rufcu@frontiernet.net

Out of State, Call Toll Free 1-877-968-7828 — Audio Response Line: 585-338-2980

**ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.**

МАРІЯ ДУПЛЯК - власник

Виконуємо друкарські роботи

- ❖ книжки
- ❖ журнали
- ❖ брошури
- ❖ коверти, канцелярські друки
- ❖ візитівки
- ❖ весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

**“СВОБОДА” запрошує до
праці продавців реклами**
Ви можете прислужитися
громаді й українській пресі,
збираючи рекламні оголоше-
ння та передплатників для
„Свободи“, а також продавати
газету у Вашій місцевості,
отримуючи при тому винаго-
роду. За детальними інфо-
рмаціями просимо зверта-
тися до Марійки Осціславської
на тел.:

(973) 292-9800, дод. 3040

**ЙОСИФ
КУПЧАК**

ВЛАСНИК

**JOSEPH
MEAT MARKET**

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

Smiles Unlimited DENTAL CENTER

Emil T. Kesler, D.D.S. Valentina M. Kesler, D.D.S.

Випускники Львівського та Ньюйоркського університетів
з досвідом роботи в Україні та Америці

косметичні пломби • коронки • містки • протези
• відбілювання зубів • видалення зубів • лікування ясен.

**Безболісне лікування зубів
на високому професійному рівні.**

Надаємо невідкладну допомогу при болі зубів.
Приймаємо всі види страхування. Доступні ціни.

Понеділок – п'ятниця: 8:30 ранку – 8:00 веч.
Субота: від 9:00 ранку до 1:00 по пол.

(908) 722-5511

60 South Main St., Manville, NJ 08835 (напроти „Fleet“ банку)

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

Пакунки, грошові перекази та авіаквитки у різні країни.
Візи в Україну, перепис відео PAL/SECAM-NTSC. Дзвінки в Україну –
8 центів за хвилину.

Великий вибір компакт дисків, відео, хусток та українських сувенірів

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

Ваші ощадності зростають багато швидше в
Кредитівці Самопоміч - Нью Йорк.

Вищі дивіденди, нараховувані денно.
Різноманітність термінів ощаднистевих
сертифікатів.

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Філії:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком телефонуйте безкоштовно: 1-888-SELFREL

Відвідайте нашу електронну сторінку: www.selfreliance.org Е-пошта: SRNYFCU@aol.com

**АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК**

**КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ**

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Поділіться перемогою

Телефонуйте в Україну за нижчими цінами

\$299
За всі дзвінки
до 10 хвилин

25¢
За кожну
додаткову
хвилину

- Без щомісячних оплат та оплат за сполучення.
- Ви не мусите міняти телефонну компанію або свої плани, щоб підписатися на цю послугу.
- Ті самі низькі ціни 24 години на день, 7 днів на тиждень.
- Дзвінки до 20 хвилин у межах США та до Канади коштують 99¢, а потім за кожну хвилину - низький тариф у 7¢.

10-10-220

Просто наберіть 10-10-220 + 011 + число, як звичайно

1-800-540-3598
www.10-10-220.com

Ці ціни не включають загальний федеральний тариф на послуги
Пропозиція дійсна в більшості кодових зон

Telecom★USA.

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

**ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС
І МИ ПОЛАГОДИМО ВСІ ВАШІ
ФІНАНСОВІ СПРАВИ!**

- ❖ позичаємо гроші на низькі відсотки
- ❖ пропонуємо нові низькі рати та вигідні умови на купівлю хати
- ❖ 10% завдатку на купно нового авта
- ❖ скористайтесь з нашої „DEBIT CARD“, та розпочніть кредитну історію з „VISA CARD“
- ❖ пересилаємо гроші через „WESTERN UNION“, „VIGO“, „MEEST“, а також робимо грошові перекази між банками

Телефонуйте безкоштовно

1-866-859-5848

Головне бюро: 215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), York, NY 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204

Філії в Нью-Джерсі: 35 Main St., So. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165

265 Washington Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484

Website: www.uofcu.org e-mail: admin@uofcu.org

SUMA (Yonkers) FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА-ЙОНКЕРС, Н.Й.

Чи Ви мали можливість відвідати Федеральну кредитову кооперативу СУМА? Якщо ні, то просимо це зробити негайно.

Головне бюро – у Йонкерсі, а Філії – у Спрінг Валі та Стемфорді, Конн.

- Приймаємо Ваші вклади на звичайні конта; та термінові ощадності, від шістьох місяців і більше, а платимо відсотки вищі, як інші фінансові установи.
- Видаємо Віза-картки.
- Пропонуємо нашим членам АТМ картку CU-24.
- На вкладах безплатне життєве забезпечення до 2,000 дол.
- Забезпечення позичок до висоти 10,000 дол. (крім гіпотечних) до 70 року життя, у випадку смерті.
- Видаємо позички на всі Ваші потреби, а відсотки нижчі, як в інших фінансових установах.
- Кредит під вартість домів, та інші форми кредиту.
- Низькі відсотки на купівлю авта, як нового, так і вживаного.
- Якщо Ви перший раз берете позичку на купівлю хати чи перефінансовуєте, дістанете особливо вигідні умови.
- Полагоджуємо справи персонально або телефонічно.

Main Office:
301 Palisade Avenue
Yonkers, NY 10703-2999
Tel.: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936

Spring Valley, NY Branch:
SS Peter & Paul UCC
41 Collins Avenue
Spring Valley, NY 10977
Tel./Fax: (845) 425-2749

Stamford, CT Branch:
Ukr. Research Center
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel./Fax: (203) 969-0498

Toll Free Number: 1-888-644-SUMA E-mail: Sumayonfcu@AOL.Com

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Доступ до Конта Через Інтернет
Копії ваших розмінених чеків через Інтернет

Selfreliance.Com

І
Н
Т
Е
Р
Н
Е
Т

Головне Бюро

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-489-0520 Toll Free 888-222-8571

Ілінойс- Індіана

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 60656 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 60067 847-359-5911
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale, IL 60108 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 60464 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 46321 219-838-5300

Ню Джерзі

734 Sandford Ave. Newark, NJ 07106 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 07306 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 07054 973-451-0200

Міст - це завжди надійно!

**Доля
посміхається
ВАМ!**

Зробіть десять замовлень через
будь-якого представника
корпорації Міст протягом
поточного року -
з 1 березня до 31 грудня
і ви стаєте учасником
супер-лотереї
корпорації Міст-
Міст-Фортуна,
Головний приз -
10.000 доларів готівкою.

**МІСТ-
ФОРТУНА
\$10,000.00
ГОТІВКОЮ**

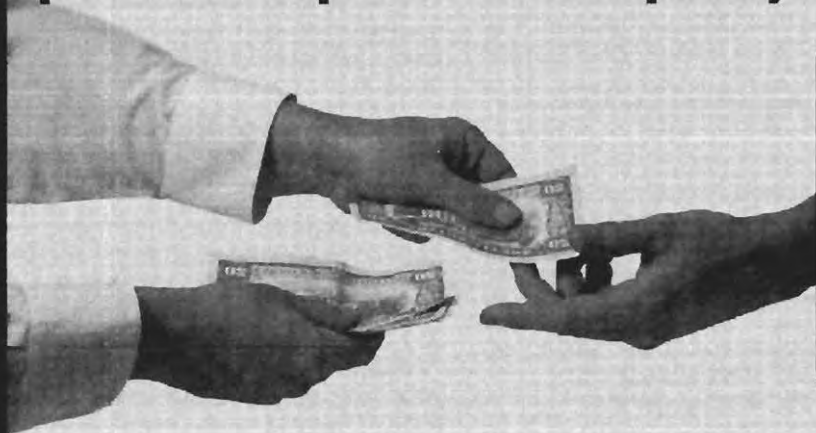
А також
телевізори,
відеомагнітофони,
ДВД та інші
коштовні нагороди,

Корпорація
МІСТ -

**вибір тих,
хто добре
рахує свої
гроші!**

Грошові перекази в Україну та по цілому світі за декілька хвилин.

**Тільки ми доставляємо
гроші безпосередньо
до рук адресата**

ПАЧКИ
в Україну, Росію,
країни СНД та по
всій Східній Європі

Щоденна висилка
контейнерів

Щохвилинний
комп'ютерний контроль
за виконанням Вашого
замовлення

Підбираємо пачки з дому

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Road
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032

MEEST-AMERICA
609 Commerce Rd.
Linden NJ 07036
Tel (908) 474-1100

MEEST KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834-97 Street
Edmonton, AB T5H 3M3
Tel (780) 424-1777

За агентом у вашій місцевості дзвоніть безкоштовно **1-800-361-7345**

Був лікарем-патріотом

В першу річницю відходу у вічність д-ра М. Харкевича

2 жовтня минула перша болюча річниця відходу на вічну варту одного з вірних синів нашої української громади, світлої пам'яті д-ра Мирослава Харкевича, який від студентських літ включився в ряди Організації Українських Націоналістів, перейшов пекло большевицької та німецької займанщини, зазнав ув'язнення, чудом вийшов на волю. По закінченні Другої світової війни опиняється в Німеччині. У 1950 році, вже одруженим, дістається до Чикаго, де, після нострифікації своїх медичних студій та відбутті дворічної військової служби в американській армії в Німеччині, поринає в суспільно-політичну працю по лінії Організації Українського Визвольного Фронту та Антибольшевицького Блоку Народів, тісно співпрацюючи з чільними представниками не тільки поневолених Москвою народів, але також американськими діячами, з метою здобути якнайбільше приятелів для української справи.

Покійний д-р Мирослав Харкевич був гідним ідейним спадкоємцем лікарів-патріотів, які зуміли поєднувати свою професію з потребами громади. Він на кожному кроці приходив з поміччю тим, що ставили свої перші кроки на американській землі, щедро і постійно жертвував на громаду та церкву. Покійний був надхненником і орга-

нізатором багатьох протестних акцій нашої громади в обороні поневоленого українського народу на рідних землях, акцій підтримки дисидентів-патріотів.

Коли у серпні 1991 року Україна стала незалежною, він відвідав свої Ілинці, улюблену Коломию над Прутом, своїх колишніх друзів. А деяких, вже покійних, тепло згадав у своїх споминах п. з. „Я вас не забув“.

В цю першу річницю відходу у вічність його втрату відчувають не тільки дружина пані Оленка з дітьми і внуками, але й ті, що разом з ним, під його проводом, берегли громаду від різних фальшивих „пророків” та советських агентів, які старалися переконувати нас про „великі досягнення” в Україні та закликали до співдружності із „старшим братом”. Робили це з метою послабити нашу діаспору, яка була і мусить залишитись запліччям України.

А тому, згадуючи його сьогодні, молитовно полиньмо до його могилки, щоб там далеко, перед престолом Всевишнього, він заступався за нас та випрошував нових, молодих, борців за українську правду на рідних землях та на поселеннях.

Вічна йому пам'ять!

Лев Боднар,
Чикаго

Помер Степан Гаврилук

22 липня 2002 року у вечірніх годинах в домі для старших у Йонкерсі, Н.Й., помер св. п. Степан Гаврилук. Він народився 28 квітня 1912 р. в селянській родині, в селі Потоці Бережанського повіту Тернопільської області.

Батько покійного Амброзій загинув у рядах УГА, найстарший брат був в Українських Січових Стрільцях і пізніше – в польському полоні.

Степан став членом „Просвіти”, у 17 років був ув'язнений у бережанській слідчій тюрмі. На 19-му році життя став членом ОУН і виконував роль зв'язкового. У 1934 році польська поліція арештувала його вдруге.

На початку 1936 року молодий Степан Гаврилук почав працювати у підпільній друкарні. У 1938 році з провідником округи виїхав до Львова і вже від того часу жив нелегально. У 1939 році при переході німецько-більшовицького кордону був арештований і потрапив до табору НКВД, де пробув до 1942 року. У 1942 році, коли в СРСР творилася польська армія, вступив до неї і через Іран дістався на Захід.

Після демобілізації у 1948 році жив в Англії, де включився в суспільно-громадське життя. Був членом ОУН, членом СУБ-у, Об'єднання колишніх вояків-українців, допомагав в праці СУМ-у, в церковному братстві.

У 1952 році одружився з українкою Софією Кушнірчук. У 1954 році переїхав до США і оселився в

Йонкерсі, Н. Й., де включився до праці 11-го відділу ООЧСУ. Став членом СУМ і там активно працював. С. Гаврилук щедро жертвував на виховні цілі СУМ. Був фундатором 12-го тому „Літопису УПА”, на який пожертвував 25.000 доларів. Степан Гаврилук був довголітнім членом управи 11-го відділу ООЧСУ, його головою, а відтак незмінним секретарем управи, аж доки недуга примусила його залишити активну працю.

Був членом Українського Народного Союзу, Союзу українців католиків „Провидіння”, фінансовим секретарем 7 відділу Української народної помочі.

Панахиду служив 24 липня в похоронному заведенні Черко-Дучинського о. Петро Гронський. Біографію покійного і його заслуги для ОУН зачитав Дмитро Івасютин. Лев Футала висловив співчуття виконуючому волю покійного Володимирові Кузіцькому та братанці покійного Лесі Матійцьо з чоловіком. Похорон відбувся 25 липня 2002 року з церкви св. Михаїла. Поховано св. п. Степана Гаврилюка на цвинтарі святого Духа в Гемптонбургу, там де спочивав його покійна дружина.

Замість квітів на могилу присутні складали свої пожертви на оселю СУМ в Еленвілі та на тижневик „Національна Трибуна”.

Л.Л.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНТОІНЕТТЕ БІДУХ член УНС Відд. 282 у Wilkes Barre, PA. Померла 16 серпня 2002 р. на 90-му році життя. Нар. в 1912 р. в Port Griffith. Членом УНС стала в 1934 р. Залишила у глибокому смутку сестру Гелену, брата Станлея, племінників і племінниць. Похорон відбувся 20 серпня 2002 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Plains, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ГАВРИЛІВ член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Іл. Померла 11 серпня 2002 р. на 91-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила у глибокому смутку церковну громаду церкви свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл. Похорон відбувся 15 серпня 2002 р. на цвинтарі св. Николая в Чикаго, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА ТРУШ член УНС Відд. 102 Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Померла 6 червня 2002 р. на 86-му році життя. Нар. в 1916 р. в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала в 1934 р. Залишила у глибокому смутку племінника Марка. Похорон відбувся 12 червня 2002 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ЛЕВІНСЬКА член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо. Померла 5 серпня 2002 р. на 91-му році життя. Нар. в 1910 р. в Camptown, OH. Членом УНС стала в 1943 р. Залишила у глибокому смутку сина Едварда, 4 внуків, 3 правнуків, 3 братів і 2 сестер в Україні. Похорон відбувся 9 серпня 2002 р. на Calvary Cemetery в Youngstown, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ СПІНДА ГАНЧАР член УНС Відд. 481 Т-ва ім. Івана Франка в Карнегі, Па. Померла 2 серпня 2002 р. на 80-му році життя. Нар. в 1922 р. в Карнегі, Па. Членом УНС стала в 1944 р. Залишила у глибокому смутку синів Тіма, Михайла і Юрія, дочку Джіні, 6 внуків. Похорон відбувся 7 серпня 2002 р. на Holy Trinity Ukrainian Catholic Cemetery в Carnegie, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДМИТРО КРУЛ член УНС Відд. 39 в Сиракюзах, Н.Й. Помер 18 лютого 2002 р. на 90-му році життя. Нар. у Freeand, PA. Членом УНС став в 1933 р. Залишив у глибокому смутку сестер Гелен, Антоніну, братів Стефана і Михайла. Похорон відбувся 22 лютого 2002 р. на цвинтарі св. Івана в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНАСТАСІЯ ДЕРЕХ член УНС Відд. 277 в Гартфорд. Померла 11 серпня 2002 р. на 85-му році життя. Нар. в 1917 р. в Нью-Йорк Сіті, Н.Й. Членом УНС стала в 1961 р. Залишила у глибокому смутку синів Василія і Михайла. Похорон відбувся на Rose Hill Cemetery в Rocky Hill, CT.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ДОМБРОВСЬКИЙ член УНС Відд. 385 Т-ва „Запорозька Січ” в Мінеаполісі. Помер 16 травня 2002 р. на 83-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку дружину Маргу, синів Райнера і Петра з родинами, 6 внуків. Похорон відбувся 20 травня 2002 р. на Сансет Меморіал цвинтарі в Ст. Антоні Ріледж, Мн.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН МОКЕЙ член УНС Відд. 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліті. Помер 8 вересня 2002 р. на 76-му році життя. Нар. в 1926 р. в Україні. Членом УНС став в 1962 р. Залишив у глибокому смутку дружину Любомиру, синів Володимира, Мирона і Андрія та 4 внуків. Похорон відбувся 12 вересня 2002 р. на цвинтарі св. Миколая в Colonie, N.Y.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІОСИФ БАСАРАБ член УНС Відд. 83 Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії. Помер 18 жовтня 2001 р. на 84-му році життя. Нар. в 1917 р. у Філядельфії, Па. Залишив у глибокому смутку сина Йосифа, дочку Марію, 4 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 24 жовтня 2001 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла у Williamstown, NJ.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МІЛТОН ДЗЄЦУХ член УНС Відд. 39 в Сиракюзах, Н.Й. Помер 20 серпня 2002 р. на 86-му році життя. Нар. в 1916 р. в Сиракюзах. Членом УНС став в 1934 р. Залишив у глибокому смутку сина, братову Стефанію і 3 внуків. Похорон відбувся 22 вересня 2002 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КЛЮЧНИК член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Іл. Помер 2 вересня 2002 р. на 78-му році життя. Нар. в 1924 р. в Болестрашечі, пов. Перемишль. Членом УНС став в 1934 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, трьох синів – Петра, Богдана і Мирона, 4 внуків, 2 внучки та 1 правнучку, 2 братів і 1 сестру в Україні. Похорон відбувся 6 вересня 2002 р. на Resurrection Cemetery in Jastice, IL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНАСТАЗІЯ ХОМКО член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Шевченка в Пасейку, Н.Дж. Померла 12 вересня 2002 р. на 79-му році життя. Нар. в 1923 р. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку мужа Івана, сина Івана, дочку Марію, 5 внуків і 2 правнуки. Похорон відбувся 16 вересня 2002 р. на цвинтарі св. Марії в Saddle Brook, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МАШТАЛЕР член УНС Відд. 39 в Сиракюзах, Н.Й. Померла 25 серпня 2002 р. на 78-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Залишила у глибокому смутку сина Ігоря, дочок Олену та Оксану, 6 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 29 серпня 2002 р. на цвинтарі св. Івана в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ХАНАЦЬКИЙ член УНС Відд. 303. Помер 4 вересня 2002 р. на 75-му році життя. Нар. в 1927 р. в Україні. Членом УНС став в 1976 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, сина Івана, дочку Надіну. Похорон відбувся 7 вересня 2002 р. на New Calvary Cemetery у Flint, MI.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗАХАРІЙ ДЖОЗЕФ ЗІОН член УНС Відд. 63, Т-ва „Січ” у Форд Сіті, Па. Помер 3 серпня 2002 р. на 17 році життя. Нар. в 1985 р. в East Franklin Township. Членом УНС став в 1989 р. Залишив у глибокому смутку батьків і 4-ох братів. Похорон відбувся 7 серпня 2002 р. на Lawn Haven Burial Estates.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

У НЕВИМОВНО БОЛЮЧІ РІЧНИЦІ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
наших дорогих незабутніх рідних, буде відпралена

ПАНАХИДА

в українській автокефальній православній церкві
св. Покрови у Філадельфії

після

СЛУЖБИ БОЖОЇ, 27 жовтня 2002 р.

за спокій душ їхніх

бл. п.

ПАВЛА ВОЛОДИМИРОВИЧА ПРИШИБИНСЬКОГО

5-ТА РІЧНИЦЯ

дружина – ОЛЬГА
дочка – ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО
внуки – ЛЕСЯ, ЮРІЙ, ТАРАС, ОЛЯ
правнуки – ВІТЯ, ЛАНЯ, ПАВЛО, АДРІАН, ЮЛІАН, ЛУКА,
РОМАН, СОФІЯ

бл. п.

ВІТАЛІЯ ДМИТРОВИЧА ТРИПУПЕНКА

4-ТА РІЧНИЦЯ

дружина – ЄВДОКІЯ
діти – ЛЕСЯ ДОЛИНАЙ з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ
– ЮРІЙ з дружиною ІРЦЕЮ
– ТАРАС
– ОЛЯ БРОУДВЕЛ з чоловіком ЕРИКОМ
внуки – ВІТЯ, ЛАНЯ, ПАВЛО, АДРІАН, ЮЛІАН
– ЛУКА, РОМАН, СОФІЯ
сестри – НІНА КУРИЛКО з родиною
– ГАЛИНА КРИВУША з родиною
теща – ОЛЬГА ПРИШИБИНСЬКА

бл. п.

ІВАНА ДОЛИНАЙ

12-ТА РІЧНИЦЯ

бл. п.

СТАНІСЛАВИ ДОЛИНАЙ

2-ГА РІЧНИЦЯ

сини – ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ЛЕСЕЮ
– ПЕТРО з дружиною ЛИН
внучки – КАТЕРИНА з родиною
– МИХАЙЛИНА з родиною
правнуки – СТІВ, МАДІСОН, КРІШЧІАН
сваха – ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО

Родина просить про пам'ять та молитви за спокій їхніх душ.

CANADIAN UKRAINIAN OPERA ASSOCIATION
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ КАНАДИ

* 6-го вересня 1928 р.
+ 7-го листопада 1997 р.

*Боже, наше рідне слово!
Наша пісня ще живе! ...*

*...Ах, значить, ще не в могилі
Той народ коханий мій!*

бл. п.

маестро

ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ КОЛЕСНИК

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

незабутнього музиколога та диригента, маестра Володимира Колесника,

відправиться поминальна

СЛУЖБА БОЖА та ПАНАХИДА

в неділю, 10 листопада 2002 р., о 10-ій год. ранку
в катедрі св. Володимира при 404 Bathurst St. в Торонто

До спільної молитви просять:

управа Товариства української опери Канади та хористи ансамблю ім. М. Лисенка.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 9 жовтня 2002 р.
в ранніх годинах у шпиталі св. Івана
в Йонкерсі, Н.Й. помер

СВ. П.

СТЕФАН ШУЛЬГАН

нар. 1 вересня 1919 р. в селі Могиляни Львівської обл.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 12 жовтня 2002 р. з церкви св. Михаїла на
цвинтар Okland в Йонкерсі.

Залишив у смутку:

дружину – ГАЛИНУ
сина – СТЕФАНА з дружиною МАРІЄЮ
рідних в Україні і в США.

Вічна Йому пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

CONROY FUNERAL HOME

“Compassionate service, guaranteed lowest cost”

21 E. 2nd St. Bound Brook, NJ; Glenn Scarponi, lic. mgr.

1-800-430-5188

Serving St. Andrew's Church and Cemetery
In South Bound Brook, NJ since 1955

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

Сл. п. ІЛАРІОН ПОЛІЩУК – НАША ВТРАТА

З невимовним душевним жалем і сердечним боєм повідомляємо все членство Організації Українських Націоналістів та всі громадські структури в Україні і діаспорі, що 18 вересня 2002 року в Нью-Йорку, в США, на 90-му році свого героїчного трудового життя, відійшов у вічність світлої пам'яті Іларіон Поліщук.

Народився 6 червня 1913 року в славному волинському селі Буяні, що поблизу древнього Луцька. Як найбільш здібний, талановитий учень початкової школи закінчив її у своєму селі, а середню освіту здобував у школі сусіднього містечка Торчин.

Ще зовсім юним долучився до громадсько-політичного життя. В 1927 році став одним із засновників філії товариства „Просвіта” в селі Буяні і очолив в ній юнацьку секцію.

Енергійним, завзятим у просвітнянських справах, активним пластуном і неперевершеним спортсменом, постійним учасником аматорського драматичного гуртка і самодіяльним актором головних ролей у виставках класичної української драматургії, чудовим декляматором поезій Т. Шевченка, І. Франка і, особливо, вірша О. Кониського „Я не боюся тюрми і ката” запам'ятався односельцям молодий Іларіон.

Ліквідація польською владою в 1932 році товариства „Просвіта”, страта через повішення у Львові активних членів ОУН героїв Біласа і Данилишина, сколихнула український нарід, пробуджувала національну свідомість, підіймала патріотичний дух. І в цей знаменний час св. п. Іларіон Поліщук, св. п. Левко Куделя (відійшов у вічність в США), Микола Куделя поповнюють ряди ОУН, даючи клятву – присягу боротися за волю України. З її приходом первинний осередок ОУН в селі став працювати більш активно і плідно.

В 1934 році св. п. Іларіона Поліщука призивають на службу в польську армію, в 24-ий піхотний полк, що знаходився в Луцьку. Полкове начальство, відзначаючи здібність юнака в розумовому і спортивному відношеннях, направляє його на навчання в підфіцерську школу, яку закінчив на „відмінно”, і отримав звання „капрал”. Через пару років після закінчення строкової служби в армії, як резервіст, був направлений на курси підготовки офіцерських кадрів і отримав чин „плутонового”. Військове життя цікавило Іларіона. Адже його батько Йосип був капельмейстером волею історії російського полку. Не пам'ятаючи свого батька, який загинув на початку Першої світової війни на українській землі, в Галичині, завжди гордився ним. Отримані військові знання в польській армії св. п. Іларіон Поліщук з успіхом використовував у боротьбі за волю України.

Початок Другої світової війни застав св. п. Іларіона Поліщука в діючій польській армії. Потрапляє в німецький полон, а потім в руки гестапо. Та нескорена козацька душа потребувала волі. Зумівши втекти від німців, деякий час перебував в Чехії. Думки про Україну, яка знаходилася під московсько-більшовицькою окупацією, не полишають його. Але при переході через німецько-радянський кордон попадає в руки, тепер НКВД, а відтак стає в'язнем Самбірської тюрми на Галичині. Перед наступом німців на Радянський Союз його відправляють в Харківську тюрму, в якій числиться як польський офіцер. А тому, при формуванні польської армії за допомогою радянської влади, Іларіона передають польським вербувальникам. Чергова втеча і повернення на рідну Волинь до родини, до вірної дружини Віри, стала новим етапом його жертвовної відданості Україні.

За німецької окупації св. п. Іларіон Поліщук активний громадсько-політичний діяч. Одним з перших з друзями відновлює матірню ОУН, входить до районного Проводу військової референтури. У 1942 році в Торчині відкриває книгарню, за допомогою якої розповсюджує антикомуністичну літературу, зокрема газету „Волинь”, яку видавав Улас Самчук у Рівному, і його книгу „Марія”. За часописом „Волинь” найчастіше в Рівне їздив сам. Будучи в близьких ідейних стосунках з велетом Українського духу, національної революції Уласом Самчуком, з Рівного привозив далекоглядні новини.

Для порятунку українського люду від німців, якому з різних причин, в різних ситуаціях загрожувала небезпека масових арештів, розстрілів, св. п. Іларіон Поліщук своїм авторитетом, винахідливістю військовика з побратимами із колишніх підпільників, політв'язнів, членів ОУН, організовує добре озброєний повстанський загін. Загін діяв, мав успішні операції. Один з епізодів цих дій є факт відвернення реальної небезпеки – спалення німцями його рідного села. Пізніше керівництво повстанського загону в силу політичних обставин змушене було перетворити загін на „Український Легіон Самооборони”. При повторній навалі московської орди на початку 1944 року „Український Легіон Самооборони” вирушив тернистими дорогами на захід, а перед закінченням війни влився до Галицької дивізії „Галичина”.

Після перебування в таборах „переміщених осіб” на території Німеччини, св. п. Іларіон Поліщук з дружиною Вірою і дочкою Ларисою опиняється в США. Але і в далекій Америці залишається великим патріотом України, поневолення якої ятрило його серце. Всією душею, гарячим серцем поринає у вир боротьби за вільну Україну.

Св. п. Іларіон Поліщук з іншими патріотами України став засновником створеного з його ініціативи, „Союзу Ветеранів Українського Резистансу”, головна команда в Нью-Йорку. Очолив СВУР легендарний командир „Поліської Січі” Тарас Бульба-Боровець, а після його смерті цей почесний обов'язок виконував св. п. Іларіон Поліщук. Активну участь брав в роботі екзильного уряду УНР.

В 1992 році св. п. Іларіону Поліщуку усміхнулася доля приїхати в Україну, прийняти участь в історично-знаменних державних заходах, урочистих засіданнях в Києві на честь першої річниці Незалежності України, бути присутнім при передачі історичних матеріалів, документів екзильного уряду УНР тодішньому президенту України Леоніду Кравчуку. Побував і на Волині, поклонився рідним могилам, пройшовся священною землею рідного села, звідки любов до України погнала його в далеку світи, його, Лицаря свободи, який був вірним і надійним сином своєї Батьківщини-України.

Але тепер вже все в минулому. Стискає душу пекучий, нестерпний біль. І лише пам'ять серця збереже кожну мить Твого героїчного життя. А гостинна американська земля нехай буде Тобі пухом, Великий наш Друже!

Єдиний його славний доньці Ларисі, а моїй хрещениці,
висловлюю глибоке співчуття.

Будь гордою за свого Тата, людини – легенди!

Вічна Йому пам'ять!

МИКОЛА КУДЕЛЯ,
Волинська область, Україна

У 40 ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мояго найдорожчого ТАТА

Сл. п. ІЛАРІОНА ПОЛІЩУКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

27 жовтня 2002 р., о год. 12:15 по пол.

в катедрі св. Володимира

82 вул. в Нью-Йорку

Про молитви за душу Покійного

просить донька ЛАРИСА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у вічність 31 жовтня 2001 р.
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

Бл. п. д-р ТЕОДОСІЙ САМОТУЛКА

член 7-го Курія УПС ім. Андрія Войнаровського

СТАРИЙ ОРЕЛ

Цією дорогою складаємо щирі подяку рідним, приятелям і знайомим за особисті, письмові й телефонічні вияви співчуття, прегарні квіти, за участь в похоронних відправах, молитви і Служби Божі.

Сердечно дякуємо о. парохів Павлові Лабінському за духовну опіку, переведення похорону і за зворушливе прощальне слово під час Служби Божої.

Дякуємо родині й приятелям, що відпровалили Покійного на місце вічного спочинку.

Дякуємо пл. сен. Юрієві Ференцевичеві та членам родини за несення домовини нашого дорогого Дозя на Вічну Ватру.

Сердечно дякуємо приятелям, які на тризні прощали Покійного теплими споминами: пл. сен. Юрій Ференцевич, проф. д-р Іван Головінський, д-р Осип Оришкевич, д-р Петро Грицак, д-р Марія Фішер-Слиж, мгр Андрій Воробець і д-р Теодозій Крупа, який накреслив життєвий шлях від ранньої молодості, відзначаючи особливі прикмети Покійного: „маломовний, скромний, ввічливий, незвичайно глибоко вдумливий, любив новацтво, любив Пласт”.

Тризною проводила доня Ока Грицак, яка подякувала всім від родини за гарне прощання, останню прислугу Батькові. Молитвоюспівом „Отче наш” закінчено сумний похоронний обряд.

Дякуємо 7-му Курієві УПС ім. Андрія Войнаровського за співчуття і посмертне оголошення в „Свободі”, а пл. сен. Нізі Мандзій за особливу поміч.

Дякуємо за зворушливі статті про пл. сен. кер. Теодосія Самотулку-Старого Орла в пластових журналах: „Готуйсь” – пл. сен. Таня Джулинська, „Вогонь Орлиної Ради” – пл. сен. д-р Орест Гаврилюк, „Пластовий Шлях” – ст. пл. Марічка Артиш, пл. сен. д-р Орест Гаврилюк, пл. сен. д-р Теодозій Крупа.

Дякуємо всім, що зложили свої пожертви на різні цілі в пам'ять Покійного:

4,990	дол.	Пласт-фонд ім. пл. сен. кер. Теодосія Самотулки на розбудову новацьких таборів і новацтва в Україні;
805		Церкву св. Арх. Михаїла в Менвіл, Н. Дж.;
365		Український Музей в Нью-Йорку;
100		Український Музей-Архів, Клівленд;
100		Фундація Києво-Могилянської Академії;
100		„Смолоскип”;
100		Стипендійний фонд США;
100		„Українка в світі” – прес. фонд;
50		„Наше Життя” – прес. фонд;
200		Заупокійні Служби Божі.

Нехай Всемогучий Господь винагородить вас усіх стократно за молитви, увагу і щедрі пожертви.

ДАРІЯ САМОТУЛКА з дітьми, внуками і родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Бл. п.

д-ра ТЕОДОСІЯ САМОТУЛКИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

31 жовтня 2002 р. о год. 8:30 ранку

в церкві св. Арх. Михаїла в Менвіл, Н. Дж.;

в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксон, Н. Й.;

в катедрі св. Миколая в Чикаго, Іл.;

в монастирі оо. Василіян в Глен Ков, Н. Й.;

в церкві св. Димитрія в Торонто, Канада;

в церкві св. Родини, Лондон, Англія.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

Вічна Йому пам'ять!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 10 жовтня 2002 р. на 96-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

інж. ВОЛОДИМИР ШИПРИКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 14 жовтня 2002 р. в катедрі св. Володимира у Філядельфії, а похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В смутку залишилися:

дружина	– ОЛЕНА
діти	– МАРТА ШИПРИКЕВИЧ з чоловіком РОМАНОМ ВОЛЧУКОМ
	– ПЕТРО ШИПРИКЕВИЧ з дружиною ІЛОНОЮ
братова	– СОНЯ ШИПРИКЕВИЧ
братанок	– ВОЛОДИМИР ШИПРИКЕВИЧ з родиною
племінниця	– ЛЮДМИЛА ВАСИНЧУК з родиною
швагрова	– ОКСАНА СМОЛЬСЬКА з родиною
швагрова	– ЛЕСЯ БУЧАЦЬКА з родиною
племінник	– ЮРІЙ НІМЦІВ з родиною
сваха	– АНАСТАЗІЯ СОЧИНСЬКА з родиною

та ближча і дальша родина в Америці, Австралії і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким сумом повідомляємо, що в четвер 10 жовтня 2002 р. після тяжкої хвороби в Українському селі в Сомерсеті, Нью Джерзі, на 63-му році життя помер

св. п.

ІВАН ЯВИЛЯК

народжений 10 березня 1940 р. в с. Зиндранова на Лемківщині.

Парастас відбувся в неділю 13 жовтня 2002 р. в похоронному закладі Conroy Funeral Home (21 E. 2nd St., Bound Brook, NJ). Чин похорону тлінних останків Покійного має відбутися в м. Борщеві на Тернопільщині.

Залишилися в смутку:

дружина – ІРИНА ЯВИЛЯК

дочки – ОКСАНА і НАТАЛКА з родинами

брати – ВОЛОДИМИР і ЯРОСЛАВ з родинами

та ближчі й дальші родичі і друзі в Америці й Україні.

Родина просить молитися за спокій його душі

Вічна Йому пам'ять!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ Відділ у Філядельфії

ділиться сумною вісткою з членами і українським громадянством, що в четвер, 10 жовтня 2002 р. у Філядельфії, на 96-му році життя відійшов у Божу вічність

бл. п.

інж. ВОЛОДИМИР ШИПРИКЕВИЧ

довголітній визначний член, колишній голова, секретар і член управ Філядельфійського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Дружині ОЛЕНІ, донці МАРТІ і синові ПЕТРОВІ з родинами висловлюємо щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ВІДДІЛУ

У глибокому смутку повідомляємо, що 13 вересня 2002 р. відійшла у вічність на 83-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ЛІДА ВОВЧУК

ПОХОВАНА на українському цвинтарі св. Тройці в Піттсбургу, Па.

Залишені в смутку:

син – АНДРІЙ з дружиною ГАЛИНОЮ

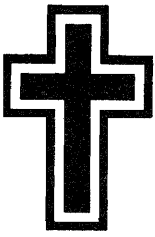
внуки – ЮРКО з дружиною ШАРЛОТ

– БОРИС

– ЗЕНОВІЙ

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 9 жовтня 2002 р. несподівано по трагічній автомобільній аварії відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ЦЬОЦЯ

бл. п.

МАРІЙКА ГАДЗАМАН

з дому ВОЙТОВИЧ

нар. 10 травня 1932 р. в селі Насташів, Тернопільської обл., Україна. Донька покійних Семена і Теклі Войтовичів.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 11 жовтня 2002 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lilly & Zieler.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 12 жовтня, о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Архангела Михаїла в Балтиморі, Мд., а відтак на церковному цвинтарі св. Михаїла.

У глибокому смутку залишилися:

син	– ІГОР з дружиною ДЖОДІ із сином АЛЕКСАНДРОМ
дочка	– МАРУСЯ БЕРК-ХАЙМЕР з чоловіком МИХАЙЛОМ та дітьми НАТАНОМ і АДРІАНОЮ
брат	– БОГДАН ВОЙТОВИЧ з дружиною НАДЕЮ і родиною
братові	– СОФІЯ ВОЙТОВИЧ з родиною
	– МАРІЯ ВОЙТОВИЧ з родиною
	– МАРІЯ ГОЛОВЕЙ з родиною
	– ОЛЕНКА СЕРЕДА з родиною

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 10 серпня 2002 р. відійшов у вічність на 81-му році життя

бл. п.

д-р МИХАЙЛО РУБІНЕЦЬ

нар. 2 липня 1921 р. в Липиці Верхній, Україна. Син Йосифа і Софії Рубінець, був великим громадським діячем в Куритибі і дописувачем до „Свободи“, „Голосу України“, „Літературної України“, „Українського Слова“ і „Вечірнього Києва“.

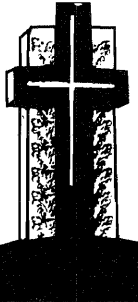
Залишилися у смутку:

дружина	– РЕЖІНА ЛАПУНЬКА-РУБІНЕЦЬ
син	– МИХАЙЛО-АНГЕЛ в Буенос-Айресі з дружиною МАРІСЮ СЕРЖІО
10 внуків родини	– СМЕРЕЧИНСЬКИХ та ПРИЙМАКІВ у Рочестері, Н.Й.

Тіло Покійного спочило на цвинтарі в Куритибі.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ з РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

**ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
ЧИ КУПИТИ ХАТУ?**

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА

(908) 790-9240

або

(908) 265-7618

Exit Realty

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець
забезпечення УНС

BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС

OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

**ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

**Ukrainian Free University
Foundation, Inc.**
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Д-р ЮРІЙ ПРИСТАЙКО

FOX CHIROPRACTIC OFFICE

Чи Ви маєте проблему з плечима?
(шия, хребет, болі голови)

ХІРОПРАКТИК ДОПОМОЖЕ ВАМ

250 Millburn Ave., Millburn, NJ 07041

E-mail: SpineDoc2@aol.com

Tel.: (973) 467-9070 • Fax: (973) 467-2044

JENNIE L. SHATYNSKI, RN, Esq.

Адвокат,
говорить по українськи

- Помилки медичної практики
- Тілесні ушкодження
- Дискримінація

Член адвокатської палати Н.Й. і Н.Дж.

Тел.: (732) 516-1104

16.9¢/min
Call UKRAINE

Great domestic sales. Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial. We also offer prepaid Calling Cards, calls to Ukraine 10.9¢/min.

1-800-449-0445

LDPOST
www.LDPOST.COM

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК

адвокат

**З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА**

Член адвокатської палати в Н.Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.

316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090

Tel.: (908) 789-1870

д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ
ДЕНТИСТ-СТОМАТОЛОГ

приймає

за попереднім домовленням

Тел.: (212) 697-8178

30 East 40th Street,
7th Floor, Room 706
New York City

PROSTHODONTIST

д-р ОЛЕКСАНДЕР КМЕТА

косметика зубів,

загальне лікування, „Implants“.

5E. 19th Street, 5th Floor, New York, NY 10003

Tel.: (914) 522-2558

Fax: (914) 963-9701

Доктор говорить по українськи

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages
throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed
stamped envelope to:

Single Ukrainians
P.O. Box 24733, Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

ФІРМА ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.

Замовляйте новий каталог на 2002 рік!

Тел.: 1-800-265-9858

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, заходи, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

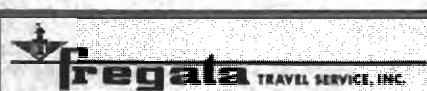
УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса

652 дол. *tax (round trip)

430 дол. *tax (one way)

Київ

547 дол. *tax (round trip)

391 дол. *tax (one way)

Restrictions Apply

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

КАРПАТИ

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом
2-7 днів

Доставляємо до рук
адресата в Україну,
країни СНД та Східної
Європи американські
долари

**ПЕРЕСИЛКА
ПАЧОК**

**НАЙКРАЩІ ЦІНИ
НА КВИТКИ**

**НА ВСІ АВІАЛІНІЇ
СВІТУ!**

**Запрошення до
Канади та США**

**Візи
до України,
Польщі
та Росії**

**Медичне
забезпечення
для відвідувачів
у Канаді**

**ВІДПОЧИНОК
на
відомих курортах**

**Доставка
тракторів,
автомобілів,
побутової техніки
та електроніки**

**ДОСТАВА
ХАРЧОВИХ ПАЧОК
З КАТАЛОГУ**

На всі замовлення Ви отримаєте
пквітовання від Ваших близьких

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105

1-800-265-7189

Fax (416) 761-1662

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca